VOL.2 NO.24

โลกทีวีอิงบัน

สไตล์ กังฟู

เพลย์ออฟ

นิตยสารเรื่องเพศศึกษาของคนรุ่นใหม่

กังฟูเจ้าเก่ารับประกันคุณภาพ

แอบดู...เอามาเล่า..

ใจถึง..ถึงใจ..

ภาพเด็ดๆ..เกรด.A

แม่บ้านอยากอวด

ภาพทางบ้านส่งมาโชว์

แอบถ่าย...

แอบรู้..เห็น..!!.

O.S.C.

ความสมดุล

อวบอั๋น.. เซ็กซี่.. กับ

ความสวยที่น่าเสียดาย

ไม่อนุญาตเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ซื้อหา..

Hayasaka

PLAY off

PLAy off

แอบถ่าย เอามาอวด

แอบดูเอามาอวด..

โลกทีวิฉบับ

เพลย์ออฟ

กังฟูเจ้าเก่า รับประกันคุณภาพ

นิตยสารเพื่อเพศศึกษา ที่แฝงด้วยปรัชญาการครองคู่

HAYASAKA 2-3 CANEAKO 4-5 AKANE 27

บก.แถลง..

เชื่อไหม? ในตัวคนเรา มีอะไรกระทบไม่ว่าเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ วิถีชีวิตความคิดกับสติ จะเปลี่ยนแปลงไปได้ มากน้อยนั่นก็ต้องอยู่ที่สติ และความมั่นคงของปัญญา

หลากหลายเรื่องราวของชีวิต การคบมิตร การอยู่อาศัย การทำมาหากิน และการจัดการถวิถีทางของตนเอง ล้วนแต่ต้องผจญกับสิ่งที่เกิด จากการกระทำ การตัดสินใจ ของตนเองทั้งสิ้น

ดีดดิ้นกันไป ตามเส้นทางชีวิต ที่ตนเองลิขิตมันขึ้นมา จะอยู่ดีมีสุข หรือทุกข์อย่างแสนสาหัส จะโทษใครไม่ได้ ไม่ว่าคนอื่นก่อแล้วยกเอามาให้เรา หรือเราก่อด้วยตัวของเราเอง

ความอยู่ดีมีสุข ทุกคนปรารถนา ต่างไขว่คว้าหามันมาใส่ตัว แต่ความน่ากลัวตรงมีผลภายหลัง กลับเลวร้ายกว่าทุกวันนี้ การดำรงชีพ ด้วยการงาน การค้าขาย ล้วนมีผลกำไร ขาดทุนเป็นผลลัพธ์ แต่การครองตัวเพื่อความรัก ความใคร่ มีแต่ความผิดปกติสุข เพราะรักมากใคร่มากก็ยิ่งทุก ไม่รักไม่ใคร่ก็ทุกข์ไม่ต่างกัน ลองใครอยู่ในวังวนนี้จะรู้ดีคล้าย เช่น คนในอยากออก คนนอกอยากเข้า พอเข้าได้ก็อยากออก ทำนองนี้

อยู่เป็นโสดก็โอดครวญ อยู่เป็นคู่ก็สุดจะน่าเบื่อหน่ายรำคาญ ไปเที่ยวก็เสียสตางค์ เสี่ยงติดโรค กับคู่ประจำก็น่าเบื่อหน่าย มากเรื่องมากราว แม้ไม่เสียสตางค์ เสี่ยงโรค

ทุกวันนี้ ความปกติสุข ในวิถีชีวิตทุกคนต้องการมัน แต่พฤติกรรมกลับไม่ใช่ ก่อเรื่องกันขึ้นมาเองทั้งสิ้น เป็นความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธกันได้ ดูไปมันคือธรรมชาติที่แท้จริง

หนทางแก้คือ ตนเองต้องตั้งมั่น ยอมรับความเป็นจริง ตั้งสติคิด อย่าอ่อนไหวไปกับจิตใจ คิดให้ได้ว่าขนาดอยู่เฉย ๆ ยังมีเรื่องมาหา ถ้าขยับตัวก็จะยิ่งหมองมัวขึ้นกว่านี้

ไม่มีอะไรครับ เป็นห่วง เป็นใย กับแฟน ๆ "กังฟู" จงอยู่กันให้สงบและปลอดภัย อยู่กับบ้านอ่าน "เพลย์ออฟ" และ "อายส์แอนด์อายส์" จะสุขสบายกว่า ออกไปเสี่ยงนอกบ้าน

.. "เชื่อกังฟูเถอะ"

สารบัญ

กองบรรณาธิการโลกทีวีฉบับ เพลย์ออฟ
ผู้อำนวยการ อุดร เพชรนิล
เจ้าของบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา สุรินทร์ จริตร
หัวหน้ากองบรรณาธิการ ชูชาติ ธนมงคลชัย (กังฟู) โทร.086-347-4847
กองบรรณาธิการ น.ส.ศรินทร์รัตน์ ยุทธหาร น.ส.ธนาภา แก้วกันหา, ทีมงาน เพลย์ออฟ
หัวหน้าฝ่ายโฆษณา ปิยะพันธ์ สงวนวิชัยกุล โทร.084-0011-277
ฝ่ายโฆษณา ประภัสสร ฮะยะกาว่า
หัวหน้าฝ่ายศิลป์ ปิยะพันธ์ สงวนวิชัยกุล
พิสูจน์อักษร นัฐกาญ ป้อมสุวรรณ
ฝ่ายต่างประเทศ สุขประเสริฐ ฮะยะกาว่า
สำนักงานเลขที่ 99/73 ม.9 ซ.โชคชัย4 แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กทม.10230 โทร.02-931-6760 086-312-7568 086-347-4847
จัดจำหน่ายโดย: สุรินทร์กรุ๊ป โทร.086-312-7568 02-931-7946 โทรสาร.02-931-6760

คุยสไตล์กังฟู

ชีวิตมีค่า แต่ค่าชีวิตมีราคา บางครั้งซื้อหากันไม่ได้ มีเงินตรา ลาภยศ ชื่อเสียง กึกก้องเกรียงไกร มันไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง

ทุกวันนี้เราถูกอำนาจเงินตรา เข้าครอบงำ มืดดำไปกับชีวิต ยึดติดกับคำว่าร่ำรวย ต่างช่วยกันกอบโกย โหยหาบ้าคลั่งกับเงินตรา จนลืมนึกถึงไปว่า ค่าเวลาค่าชีวิตมันมีมาแค่จำกัดเป็นวัน กำหนด วัยเด็ก วัยรุ่น วัยกำดัด จนถึงวัยใหญ่ วัยชรา ลองค้นหาคุณค่า แห่งความเป็นจริงว่าวัยไหนที่รู้คุณค่ามากที่สุด คำตอบคือวัยชรา เพราะเมื่อวัยชรามาถึง สติสมองและปัญญา กำลังจะอ่อนล้าหมดเรี่ยวแรง ก็จะมีเวลาได้คิด ทบทวนบทบาทของชีวิตที่ผ่านมาว่าเป็นไปเป็นมาอย่างไร

เชื่อได้เลยว่า เมื่อวัยชรามาถึง คำพังเพยสุภาษิตที่ว่า "มิเห็นโรงศพ มิหลั่งน้ำตา" หรือ "ไม่อยู่ในห้อง ไอ.ซี.ยู. ก็ไม่สำนึก" อะไรทำนองนั้น

ครับ! นาทีนี้ "กังฟู" อยากชี้ชัดให้รู้กันว่าต้องใช้สติปัญญา สมองคิดตรึกตรอง มองค้นหาความเป็นจริงกัน ทุกคนต่างก็มุ่งหวังต่อชีวิต อยากมีอนาคตที่เลิศหรู ไม่มีใครอยากยากจน ลำบากลำบน ย่ำอยู่กับที่ อยากมีความร่ำรวยกันทุกคน แต่ก็ต้องมอง เหตุผลให้กระจ่าง หนทางในการต่อสู้ชีวิต มันไม่มีวันสิ้นสุด คนยากจนสุด ๆ ก็สู้สุดชีวิต ลองมองคนร่ำรวยสุด ๆ ก็ไม่เห็นมีใครอยากหยุดสะดุด รอคนจนกันเลย ระหกระเหิร ละเหเร่ร่อน ดิ้นรน จนพวกคนจนต้องสงสารคนรวย ขนาดโจ๊กยังไม่มีปัญญาเคี้ยว สู้คนจนสมัยนี้ไม่ได้ กระดูกหมูกระดูกไก่เคี้ยวได้สบาย มันอะไรกัน

ชีวิตต้องสู้ รู้กันอยู่ทุกคน เป็นเหตุผลแห่งความเป็นจริงในการเกิดเป็นคน เป็นเรื่องของความอยู่รอดของชีวิต

เพศชายเอย ลองนั่งพักอ่านตรงนี้ให้จบ ขบคิดตามข้อคิดของ "กังฟู" สักหน่อย อันชีวิตที่ตัวเราเกิดมาเป็นชายชาตรี คำว่า "ชายชาตรี" ก็น่าจะรู้ความหมายกันดีกว่า "ชายชาตรี" ต้องมีอะไรเหนือกว่า "เพศสตรี" แต่บนความเหนือกว่าในด้านพละกลัง ก็ยังคงต้องง้องอน ออดอ้อน เพศสตรีอยู่วันยังค่ำ เพราะคุณธรรมมีสิ่งที่เพศชายกระหายอยากได้จากตัวเธอ ฉะนั้น ! คุณค่าเพศหญิงในสายตาของเพศชาย ที่เข้าใจว่า "เพศหญิงเกิดมา"

เพื่อเป็นที่รองรับความใคร่ เป็นที่ระบาย และชื่นชมสมสู่ต่อความกระหายคลายเครียด เพศหญิงสำคัญตรงอวัยวะ สรีระ เรือนร่างเท่านั้น นอกนั้นดูจะไม่สำคัญอะไร

นี่เอง ! เพศชายจึงไม่ค่อยมีสติคิด มองค่ามองความสำคัญข้ามไป คิดว่าถ้ามีเงิน มีกำลังเมื่อไหร่ก็ต้องได้ ความใคร่ซื้อหาเมื่อไหร่ก็ได้ ต่างจึงมุ่งพุ่งไปสู่การแสวงหาเงินทอง และมีความคิดว่าการใช้เงินซื้อหา จึงไม่ค่อยจะละเอียดอ่อนต่อความใคร่

ครับ ! เงินต้องเอา ชีวิตก็ต้องเอา ไอ้จู๋ก็ต้องห่วงใย อย่าลดบทบาท ลดค่าของไอ้จู๋ มีสติคิดมั่ง ผู้ชายทุกคน พยายามทำเพื่อมัน แต่ไม่คิดจะเอามันมาใช้ ให้เป็นประโยชน์ เชื่อหรือไม่ว่ามันเป็นศูนย์รวมของสติปัญญา จะฉลาดหรือโง่ก็อยู่ที่มันนั่นเอง โปรดระลึกเสมอว่า "จู๋ฉลาดใช้ ชีวิตก็รอดสุขสบาย ปลอดภัย จู๋โง่งมงาย ก็ใช้ชีวิตอย่างล่มจมโง่เง่า ลำบากตรากตรำ ย่ำอยู่กับที่"

ไอ้จู๋ สมชาย มันเป็นที่กักเก็บน้ำโง่ ๆ อยู่ตลอดเวลา สังเกตไหมว่าถ้าน้ำโง่ ๆ มันเต็มล้นปรี่ มันจะส่งคลื่นไปสู่สมอง เขย่าปัญญาให้รีบ ๆ กระทำมันออกมาโดยเร็ว ด้วยอาการหงี่เสี้ยน กระหาย เพื่อได้รับกระชุ่นกระชากมันออกมาจากร่างกาย แล้วเราเคยสังเกตอีกไหมว่า "ถ้าไอ้เจ้าน้ำโง่ ๆ ได้หลุดออกมา หู ตา สติปัญญา จะสว่างไสวมีความคิดดีขึ้นมาทันที"

น้ำโง่ ๆ โดยมากมักจะเสี้ยมสอน ให้กระทำสิ่งโง่ ๆ ตลอดมา โดยเอาชื่อเสียง เกียรติยศ เงินทอง ไปเสี่ยงใช้เสียวและสำนึกเมื่อน้ำโง่ผ่านไป คิดได้คิดดีแต่พอมีน้ำโง่ล้นปรี่อีก ก็ดูจะยอมโง่อีกอย่างเต็มใจ วนเวียนเป็นอย่างนี้ ค่าชีวิตจึงจมปรัก ไม่อาจเอาชนะมันได้

เมื่อเป็นเช่นนี้ เพศชายจึงน่าจะตระหนักในเรื่องนี้ ชีวิตมีค่ามีความหมาย ก็ด้วยกันใช้ค่าพลังทางเพศควบคู่กันไปก็ไม่ได้ หมายความถึงว่า ให้มัวเมาลุ่มหลงพะวงแต่ทางเพศด้านเดียว เพียงเตือนสติให้มีสติปัญญาคิด รู้ถึงสิ่งถูกชั่วดี อย่าให้น้ำโง่ ๆ เข้าครอบงำ ยำชีวิตตนเองด้วยการก่อเหตุเภทภัย

ชีวิตคู่ครอบครัว ก็ต้องหมั่นดูแลเอาใจใส่ ครอบครัวจะสุขสมบูรณ์อยู่ได้ ก็ต้องได้ความเพียงพอ พอดีในเรื่องเพศเรื่องใคร ดับร้อนผ่อนกระหายต่อกัน ถ้าตัวเรามีมากเกินกว่าที่บ้านจะรับไหว การตะกายหาใคร่จากนอกบ้าน ก็ต้องมีสติคิด มันอาจจะคล้ายไปถอดระเบิดเวลา เสี่ยงภัยแค่ว่าสนุกสนานชั่วคราว แล้วเอามาเสียวตลอด 24 ชั่วโมงตลอดไป มันคุ้มหรือไม่ หรือการหลงลืมไม่เอาน้ำโง่ออก เพราะถูกตอกสลัก ด้านงานและเงินจนเกินกว่าจะคิดได้ จะเลยหน้าที่ละเลยสิ่งที่ต้อง

ชดใช้ ปล่อยให้ความใคร่ ที่อีกคนอยากได้ต้องอดอยาก ลากใจ แม้จะเข้าใจในสภาพแวดล้อมดี ผู้หญิงก็มีอารมณ์โง่ ๆ อีกเช่นชายที่พร้อมจะโง่ชั่วคราว ในการต้องการแสวงหาสิ่งทดแทนได้

สิ่งที่ไม่สมพันธ์กัน ระหว่างความใคร่ในตัวหญิงและชาย สุดทนสุดกลั้น ต่างก็ต้องกระโจนสู่อ้อมใจตนเอง แม้จะคิดดีตามด้วยความโง่ความดำดิ่ง มักจะชนะความจริงเสมอไป ชายมีเมียน้อยด้วยปัญหา หญิงก็มีชู้ได้อย่างไม่ว่ากัน มันเป็นเพียงความใคร่ ที่ต่างยอมโง่กันเพียงเพื่อจุดต้องการเพียงนาทีเดียวเท่านั้น

แต่ผลตามมา มันกลายเป็นสิ่งเลวร้าย ทำลายเกียรติยศ ชื่อเสียง และวงศ์ตระกูล อย่างน่าเสียดาย ค่าของกาลเวลาที่ต่อสู้กันมานาน ชั่วอายุใช่ค่าทางเพศให้ถูกกาลเวลา โอกาสและจังหวะก็จะทำให้ชีวิตรุ่งโรจน์ และปลอดภัย ใช้ค่าทางเพศอย่างหลงลืมตัวอย่างงมงาย โอกาสฉิบหาย ล้มละลายทางครอบครัว ชีวิตก็มีสิทธิ์ได้สูง จึงต้องมุ่งอยู่ที่สติคิด มีเพศสัมพันธ์ครั้งใด ไม่ว่าหญิงหรือชาย นอกเหนือจากคู่ของตนแล้ว ผลลัพธ์ที่จะตามมาภายหลังมันคุ้มค่าไหมเท่านั้น

ค่าชีวิต ต้องพร้อมด้วยงาน, เงิน และค่าของความสมบูรณ์ทางเพศ ควบคู่กันไป จนวาระสุดท้าย แก่เฒ่าก็ไม่ต้องเขกกระบาลตัวเอง ว่าโง่กับอดีต เอาแค่ตีปีกชื่นชมความสุขสมแต่อดีตที่ผ่านมา ประโลมใจ เป็นกำไรของชีวิต ถึงตายก็นอนตาหลับ.....ครับผม

"กังฟู"

ปรัชญาคำคม

บางคนคิดอยากรวย ด้วยการบนแต่บางคนจน ทั้งที่ขุดดินอยู่ทุกวัน

หนูกลุ้มใจมากค่ะ ตอนนี้อายุ 20 ปี หนูรู้สึกมีอารมณ์ทางเพศมากค่ะ เวลาอาบน้ำฟอกสบู่ ถูเนื้อถูตัว หนูจะเพลิดเพลินถูกไถบี้มันอย่างสนุกมือ ล้างน้ำยาเย็นซาบซ่าทุกที ครีมฟอกทุกที ทำทุกวันก่อนเวลานอน บางวันใส่ชุดนอน หนูต้องถอดออก เหลือแต่ ก.ก.น. เสื้อในเท่านั้น ขอให้คุณอาลงหนังสือ อ่านสนุก ๆ ดี สำหรับคนที่ชอบเซ็กส์

บางวัน ใส่ชุดนอน ก.ก.น. เสื้อในก็ไม่ใส่

บางวัน ใส่ชุนนอน เสื้อในไม่ใส่ ใส่แต่ ก.ก.น.

เชื่อหรือไม่ บางวันของหนู

บางวัน แก้ผ้านอน ไม่ใส่อะไรเลย

บางวัน นอนเอามือลูบไล้แบบท้าทายไม่พึ่ง ก.ก.น.

บางวัน นอนหงายอ้า เอาพัดลมเป่าหลับสบาย

บางวัน ก็โก้งโค้ง บรรจงให้พัดลมเป่าพริ้วไปมา

บางวัน นอนกอดหมอนเอาก่ายอย่างอ้าซ่า

บางวัน
นอนเอาผ้าบิดเป็นเกลียว ถูกไปมา

บางวัน
นอนอ้าเอากระจกส่องดูความสวยงาม

บางวัน เดินนั่งเปลือยอยู่คนเดียวในห้อง

บางวัน กระโจมอก เปิดอกเปิดผ้าดูของตัวเอง

บางวัน
แก้เสื้อผ้าส่องดูตัวเองในกระจก

บางวัน นั่งซ้อนท้ายรถวินแกล้งมือตก อกเบียดหลัง

บางวัน ไปตลาด นุ่งสั้นเสื้อรัดรูปตึงไปหมดให้คนมอง

บางวัน ไปทำงาน นุ่งสั้นพยายามทำให้คนมองเห็น ก.ก.น.

บางวัน กระโปรงสั้น ไม่ใส่ ก.ก.น. นั่งทำงานลมเข้าสบาย

บางวัน ไม่ต้องก้มเดินก็เห็น ก.ก.น. ตรงผ่าหลัง

บางวัน นั่งไขว่ห้างกินข้าวให้คนมองเป็นเป้าสายตา ไม่เห็นมีใครชวนไปฟันสักที ทั้งที่หนูพยายามโป๊สุด

บางวัน ใส่เสื้อบาง ๆ เสื้อชั้นในไม่ใส่ เห็นเต้าก็มี

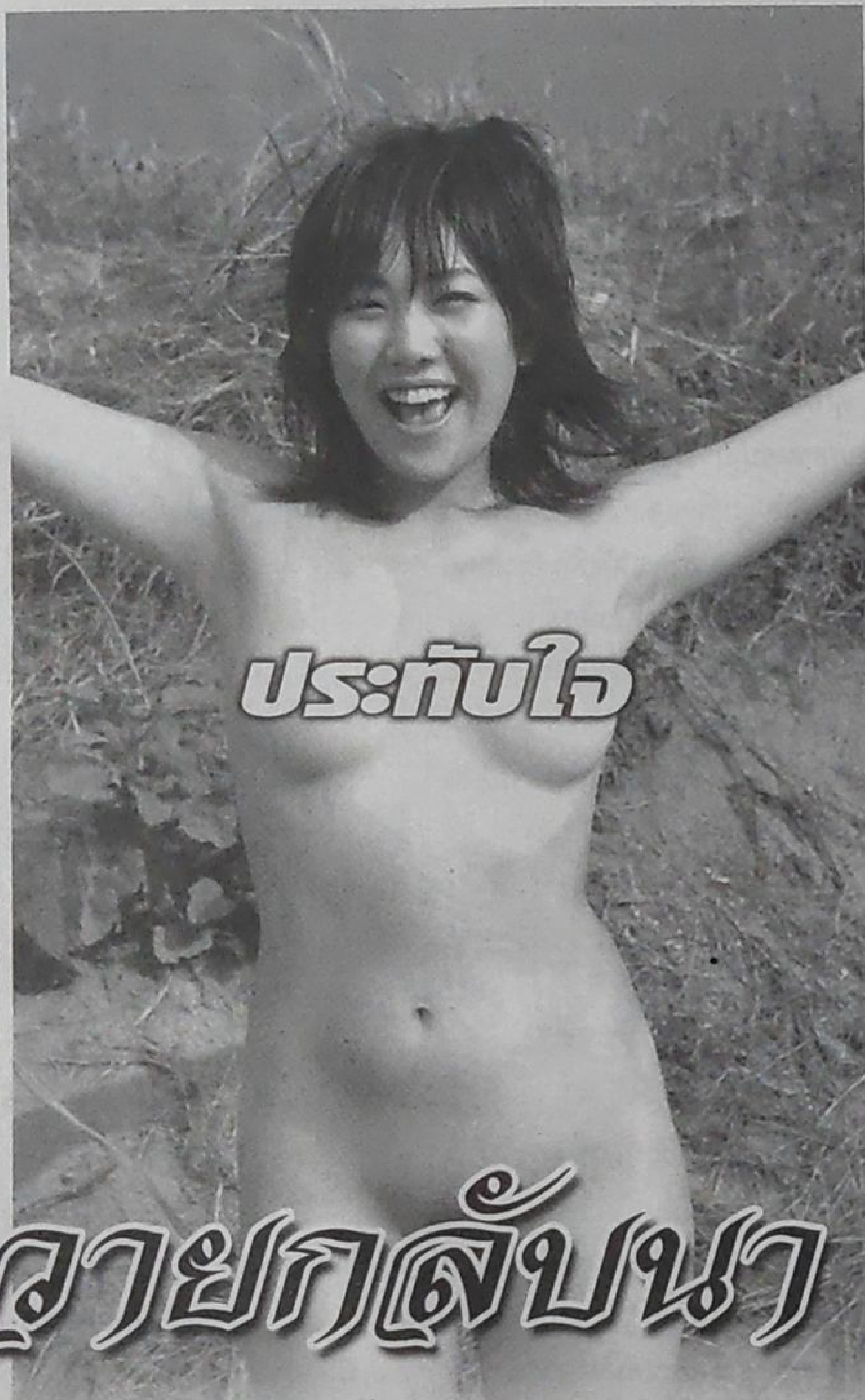
บางวัน ใส่เสื้อคอกว้าง ๆ ก้มลงเห็นให้หมด

บางวัน ใส่เสื้อในดันทรงจนล้นทะลัก ใส่เสื้อคอกว้าง ๆ เว้า ๆ

บางวัน ซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์ กระโปรงบานลมพัดเปิด จะใส่ ก.ก.น. สีเข้ม ๆ ตัวจิ๋ว ๆ ท้าทายดีจัง

บางวัน ใส่ชุดเอี๊ยมสั้นขากว้าง ๆ เวลานั่งจะเห็นเป้า ก.ก.น. หนูพยายามโป๊สุด ๆ กลับไม่มีใครกล้ามาชวนสักที มันอะไรกันเนี่ยท้าทายออกอย่างนี้ หรือชอบมิดชิดจึงจะเกิดอารมณ์คะ

นับถือ แพรวพรรณ

ตามควายกลับนา

ตอนผมจบตรี แล้วต่อโท ก็มีรุ่นน้อง ที่พอสนิทสนมกันอยู่ดี ได้ขอร้องให้ผมช่วยติววิชาให้เธอ เธอเป็นลูกสาวนักการเมือง และรวย ส่วนผมลูกบ้านนอก อาศัยรูปหล่อพอประมาณ แต่ขยันและเก่ง จึงเรียนจบด้วยเกียรตินิยม การต่อโทของผมก็ต้องหางานทำไปด้วย เพราะทางพ่อแม่ทางบ้านหาเช้ากินค่ำ ไม่มีปัญญาที่จะส่งผมได้ วัย 23 กำลังแข็งแกร่ง ผมจึงไม่ยอมพ่ายแพ้กับอนาคตและชีวิต จบตรีเพราะมุ่งมั่น ทุกสิ่งทุกอย่างที่บั่นทอนต่อร่างกาย ผมไม่แตะต้อง และทำร้ายอนาคต โดยเฉพาะสตรีเพศ ผมยิ่งหวาดกลัว ทั้งที่รุ่นเดียวกันรุ่นน้องสาวสวย หุ่นดีมีมากมาย ที่เข้ามาพัวพัน แต่ผมก็หลีกเลี่ยงหลบมันได้ เพราะจิตใจแข็งแกร่ง ก็มีหลายครั้งที่เกือบจะพ่ายใจตัวเอง ที่คุณเธอมาเสนอตัว และกล้ายั่วยวนเพื่อให้ผมใจอ่อน แต่ผมสลัดมันได้จนรอดมาถึงวันนี้

จิ๋ม....เธอคือลูกสาวสวยนักการเมืองคนที่ว่า อายุก็ 19 ปี สวยหุ่นดี เซ็กส์ซี่ ผู้ดีทุกกระเบียดนิ้ว รวยหรูเลิศอีกต่างหาก ได้ผมเจียมตัวครับ ลูกชาวนามาอยู่เมืองกรุงเช่าหอเขาอยู่ แค่นี้ ก็หรูแล้ว แต่จิ๋มกลับดูพยายามติดตามผม ติดต่อผมตั้งแต่เธออยู่ปี 1 ผมอยู่ปี 4 ผมไม่ค่อยกล้าอะไรกับเธอ เจียมตัวครับ ยิ่งเธอล้อมรอบด้วยผู้ชาย ที่ต่างหมายมั่นปั้นมือตัวเธอ แต่ละคนผู้รู้ตัวดีเหมือนตะกั่วไปเทียบทองคำ ไม่มีทางที่จะเหนือหรือมีค่าไปเทียบอะไร จึงคอยหลบหลีกปลีกตัวเรื่อยมา แต่ก็รู้ว่าจิ๋มพยายามตามติดอยู่ แต่ไม่บ่อยเพราะคนรอบข้างตัวเธอกีดกันหรือเธออายเขินอะไรทำนองนั้น อย่างน้อยเธอก็ต้องรักษาศักดิ์ศรี ดีกรีของความเลิศหรู ชื่อเสียง เกียรติยศ ของตัวเธอ

บ่อยครั้ง เธอจะขับรถมาจอดแถวหอพักผม ทำทีบังเอิญเจอะผม ผมปฏิเสธเธอเสมอ เมื่อจิ๋มเอ่ยปากจะไปส่งผมที่ผมไปทำงานอยู่ ดูเธออยากเอาชนะผมอยู่ดี

และเรื่องมาเกิด เมื่อผมได้งานเป็น ดีเจ. อยู่บาร์แห่งหนึ่งแถวสุขุมวิท จิ๋มก็มาเที่ยวเกือบทุกคืน จนทุกคนรู้ว่า จิ๋มมาเฝ้าผม แต่ผมก็ไม่เคยกลับพร้อมจิ๋มเลย ทั้งที่จิ๋มตามตื๊อผมเกือบทุกคืน ดูจิ๋มจะกลับอย่างผิดหวัง ผมซ้อนรถวินมอเตอร์ไซด์กลับทุกคืน จิ๋มก็ขับตาม

ส่ง เรื่องนี้เป็นที่หัวเราะกันในหมู่เพื่อนฝูงที่ทำงาน เพราะมันกลับตาลปัด ที่ผู้หญิงตามตื๊อผู้ชายแต่ก็มีอีกหลายเสียงแว่วเข้าหูว่า "ตามควายกลับนา" ผมก็เฉย ๆ เพราะไม่สนเรื่องเหล่านี้ จะมีใครคิดอย่างผม ขืนไปยุ่งกับเธออาจถึงตาย ก็พ่อเธอออกข่าวทางทีวีตลอด ดุดันกับเรื่องราวเสมอ ผมกลัวห่วงพ่อแม่จะลำบากตอนแก่จะไม่มีใครดูแลส่งเสีย ถ้าผมพลาดพลั้งเป็นอะไรไปนั่นเอง

ผมยึดหลัก เอาพ่อแม่มาเป็นที่ตั้ง สติสตังค์ก็มั่นคง ไอ้ที่ความเป็นผู้ชาย ผมมีเหมือนคนอื่น แต่ทำร้ายตัวเองกับความฝันจะดีกว่า

และผมก็รอดปลอดภัย มาจนเมื่อต้นปี 48 ผมเสียตัวอย่างเสียสติจนได้ เมื่อคืนนั้นจิ๋มมากับเพื่อนอีก 2 คน ก็มาเที่ยวมานั่งโต๊ะใกล้ที่สุด กับที่ผมทำหน้าที่ดีเจง จนตี 2 ร้านปิด แต่ทว่าจิ๋มเมาจนสลบ เพื่อนของจิ๋มชื่อเพ็ญ มาบอกผมว่าจิ๋มเมาฟุบ ให้ผมไปช่วยพยุงขึ้นรถด้วย ผมก็ไปช่วยพยุงจิ๋มไปที่รถ เพ็ญบอกให้ผมช่วยขับรถไปส่งหน่อย ผมบอกผมขับไม่เป็น ดาวเพื่อนสาวที่มาด้วยอีกคน ก็อาสาขับให้ แต่พอผมช่วยประคองจิ๋มขึ้นนั่งข้างหลัง ตัวผมก็ต้องเข้าไปด้วย จัดนั่งให้ดีกะจะออกจากรถ ดาวกลับออกรถเลย ทั้งประตูรถยังไม่ปิด เพ็ญก็ขึ้นนั่งข้างหน้า ผมต้องรีบปิดประตูรถ กลัวตก กลัวประตูรถไปตีถูกรถคันอื่น ปากก็ร้องบอกดาวว่าให้จอดรถผมจะลง เพราะข้างของผมยังอีกหลายอย่างไม่ได้เก็บ แต่ดูดาวไม่ยอมจอด กลับขับรถเร็วจนออกไปทางบางนา ขึ้นทางด่วน ทั้งเพ็ญทั้งดาวดูพอใจ แต่ไอ้ที่ผมนั่งอยู่เบาะหลังกับจิ๋มนี่สิ จิ๋มที่ว่าเมาสลบ กลับเข้ามากอดปล้ำฟัดผม ผมอายดาวกับเพ็ญอยู่ แต่จิ๋มดูไม่อาย กลับฟัดอย่างเหมือนไม่ใช่ผู้หญิง เพ็ญก็หันมาบอกผม "ให้ความอบอุ่นกับจิ๋มหน่อย" "ผมงงเลย ผู้ชายอะไรซื่อบื้อ" ดาวขับรถแต่คล้ายหันมาสบถกับผม โกรธเลยครับ หูอื้อตาลายแล้ว ลองหยามกันซึ่งหน้า ถ้าลับหลังผมจะไม่ว่าเลย "ถ้าผมเอาผมเอาทั้ง 3 คนเดียวไม่เอา" ผมกล้าพูดอย่างไม่คาดคิด เพราะโมโหและฉุนเฉียวมากสุด ๆ ผมหมดความอดทนอดกลั้น คิดว่าเป็นการตบหน้าอย่างแรงกับพวกเธอ ที่ทำกับผมอย่างนี้ แต่ผมก็ตกตะลึงเมื่อดาวหันกลับมาตอบโต้ " แน่จริงต้องทำจริง" " ใช่....-อย่าอวดเก่ง" เพ็ญพูดเสริมมาอีก ผมกัดฟันพูด "ลองดูใครจะจริง" เพ็ญและดาวรับคำท้า จนมาถึงบางเลน ดาวเลี้ยวรถเข้าบ้านพักบังกะโลของ อ.ส.ท. ให้เจ้าหน้าที่มาเปิดห้อง ผมเริ่มหนาวสะท้านสั่นหวาดหวั่นแล้ว แต่ต้องเป็นลูกผู้ชาย พอเข้าห้องได้จิ๋มหายเมาตั้งแต่ก่อนถึงชลแล้ว เธอทั้ง 3 ไม่พูดพล่ามทำเพลงช่วยกันรุมทึ้งผม แก้ผ้าผมและเธอ 3 คนก็เปลือยล่อนจ้อน ไม่อายกันเหมือนทีมอเมริกันฟุตบอล แต่ถามว่าผมพร้อมสู้มั้ย "พร้อมครับ" ก็ลองเจอแบบนี้ มันยั่วเย้ามากกว่าความน่ากลัว แต่เธอทั้ง 3 ดูไม่ปล่อยให้ผมได้มีโอกาสเป็นตัวของตัวเอง ถูกจับขึงแล้วก็ถูกข่มขืน ก็ผมอยู่ล่างนี่ครับมือถูกจับ ขาถูกตรึง มีแต่ไอ้หนูเท่านั้น ที่เป็นอิสระ ให้เธอทั้ง 3 ผลัดกันดื่มด่ำ ลิ้มรถความหวานมันส์ อ้วกแล้วสลบก็ช่วยกันปลุกให้มันฟื้น ผมกลัวเสียที่ไหน ร้องขอความอิสระภาพ ขอเป็นตัวของตัวเอง จะขอแสดงบรรเลงเอง เพราะผมหลุดโลกแล้ว ในที่สุดเธอทั้ง 3 คงวางใจว่าผมตกอยู่ในอำนาจที่เธอร่ายมนต์จนผมกระเจิง เป็นจริงครับ ผมบุกกระหน่ำ 2 สาวเชียร์นัวเนีย มีหรือเธอจะยอมให้ใครได้เปรียบ ต้องเสมอภาค ผมต้องวาดลวดลาย 3 ซ่าส์ ล่าไล่เธอทั้ง 3 ครบ ผมฟุบเลย มาตื่นเอาตอนรู้สึกร้อน เพราะไฟฟ้าดับใกล้เที่ยง ในห้องเหลือผมคนเดียว ทั้ง 3 ไม่รู้หายไปไหน เหลือบเห็นกระดาษอยู่บนโต๊ะหน้ากระจก

"พี่กร....เราคบกันแค่นี้แหละ นี่คือเกมส์การไล่ล่าท้าทายสำหรับเรา 3 คน ที่ชนะแล้ว ก็จะต้องหาเหยื่อรายต่อไป เงิน 3 พันที่วางอยู่นี้ เป็นค่ารถกลับกรุงเทพฯ เราคงไม่ได้เจอกันอีกแล้ว ขอให้โชคดี"

ผมบื้อเลยครับ นึกได้นี่เป็นเกมส์สนุกของลูกผู้ดีมีเงินเขาเล่นกัน ก็ดีไปอย่างที่ทุกอย่างเป็นเกมส์ ผมตั้งแต่วันนั้น ก็ไม่เคยได้เจอะเจอเลย จนทุกวันนี้ คิด ๆ ก็จริงดังที่เธอว่า "ซื่อบื้อเป็นควาย" น่าจะเล่นตามเกมส์คงจะได้อะไรมากกว่าแสดงออกด้วยความหยิ่ง จึงได้แค่นี้ พวกเธอคงสมน้ำหน้าสะใจผมมากกว่า

ครับ ! นี่คือความประทับใจไม่รู้ลืม

"กิติกร"

หรี่ ๆ ตา น้าอ๋อยยืนทำอะไรกับตัวเอง โดยเปิดกระโปรงหนูจ้องดู หนูก็เพิ่งรู้ว่าผู้ชายเขาทำอะไรกับตัวเขาอย่านี้เองจนขั้นตอนสุดท้ายเกือบจะเลอะตัวเอเลย

ยอมรับตื่นเต้นและติดใจ น้าอ๋อยคงคิดว่าเอไม่รู้ดูเอาใจซื้อเสื้อซื้อขนมให้บ่อย กับแอบเอาเงินให้ใช้ ทุกเย็นหนูก็จะแกล้งกลับจากโรงเรียน แล้วทำเพลียหลับ น้าอ๋อยก็จะกลับมาทุกเย็น เห็นบอกกับแม่ที่อยู่ตลาดว่าจะกลับมาอาบน้ำ แต่แท้จริงจะรู้เวลาว่าเอกลับมาจะหลับเพลีย หนูเจออีกหลาย ๆ ครั้ง จนสุดท้าย น้าอ๋อยคงทนไม่ได้ พยายามจะทำกับเอให้สำเร็จ เอเจ็บมากก็ร้องตื่นลืมตา น้าอ๋อยพยายามอธิบายไม่ให้หนูร้องเอะอะ น้าอ๋อยบอกจะทำให้เอสบายสนุกมันส์ หนูก็รู้อยู่แก่ใจ ก็มันหลายครั้งจนไม่ตกใจอะไร มีใจที่อยากจะสนุกกับมันอยู่แล้ว ก็ไม่ขัดขืนอะไร น้าอ๋อยก็ได้ใจ แต่ครั้งนั้นไม่สำเร็จ แต่วันรุ่งขึ้นเอก็เจออีก คราวนี้สมใจน้าอ๋อย แต่เอเจ็บมาก ๆ และอีกหลายวันต่อมา เอก็ได้รับรู้ว่าสวรรค์อยู่ที่ไหน ตลอดเวลา เสาร์ อาทิตย์ น้าอ๋อยจะหลบกลับมา เช้า บ่าย เราได้เสียกันอย่างสุดมันส์ แม่อยู่ตลาดไม่เคยจะกลับมา เลยไม่รู้อะไร เอกับน้าอ๋อยก็อร่อยกันไม่เลิก จนเรื่องมาเกิดเมื่อหนูคบเพื่อนชาย เขามาจีบมาตามตื๊อ น้าอ๋อยเห็นและจับได้ว่า หนูแอบไปเที่ยวดูหนังกับเพื่อนชาย จะเอาเป็นเอาตายกับหนูให้ได้ ฟ้องแม่ฟ้องยาย หนูโกรธมาก ไม่ยุติธรรมเลย ที่น้าอ๋อยทำกับเออย่างนี้ หนูเริ่มออกห่างไม่ค่อยจะยอมกับน้าอ๋อย เริ่มคิดได้ว่าหนูผิดที่ยอมกับน้าอ๋อยทั้ง ๆ ที่แม่ก็นอนกับน้าอ๋อยทุกคืน หนูยอมรับแอบได้เสียกับเพื่อนชาย ก็ของมันเคยได้นี่คะ พอไม่ยอมน้าอ๋อย เอก็ต้องหาที่ปลดปล่อย ก็เลยยอมเพื่อนชาย เขาก็รักเอจริง ทั้งที่น้าอ๋อยไปบอกเขาว่าได้หนูแล้ว "แต่เพื่อนชายบอก" ไม่สนใจขอความจริงที่เอมีต่อเขาก็พอ" จนทะเลาะต่อยตีกัน หนูเลยตัดสินใจหนีไปอยู่กับแฟนเลย ซึ่งพ่อ แม่แฟนก็รับรู้ ส่งเสียหนูเรียน จนปัจจุบันหนูจะจบปีการศึกษานี้ได้ปริญญาค่ะ คงได้แต่งงานกับแฟนสักที

เรื่องเอมีแค่นี้ค่ะ อยากเตือนเพื่อนหญิงด้วยกัน

"พรรณี"

ไอ้เล็กกับผมเป็นเพื่อนรักกัน เรามาเรียนอยู่ที่กรุงเทพฯ ด้วยกันในสมองนั้น สุดเท่ห์ครับ สำหรับเด็กต่างจังหวัด อย่างเราสถานที่พักก็สุดหรู อาหารการกินก็เลือกตามใจปากท้อง เสียเอย่างเดียว ต้องตื่นแต่เช้าตี 5 เดินตามพระไปบิณฑบาต กินเสร็จล้างบาตคว่ำตาก แล้วค่อยได้ไปโรงเรียนกัน

จาก ม.1 ถึง ม.6 ปีสุดท้าย ใกล้ปิดเทอมปลายเลยสัญญากับไอ้เล็กว่า ผมต้องแวะเที่ยวบ้านไอ้เล็กก่อน 2 วัน ค่อยกลับบ้านตัวเองได้ก็ทางผ่านครับ บ้านผมอยู่บางสะพาน ประจวบฯ ส่วนไอ้เล็กอยู่ทางชะอำ ลูกชาวเลด้วยกัน แต่ที่มันอยากให้ผมไป มันบอกมันอยากอวดน้องสาวมันว่าสวยตามที่มันโม้หรือไม่ ผมชอบขัดใจมันบ่อย ๆ เพราะรู้สึกว่าไอ้เล็กเว่อร์ไป ที่ชอบคุยอวดว่าน้องสาวมัน ระดับนางงาม ถูกทาบทามไปประกวดนั่นประกวดนี่ ได้เป็นเทพี นางงามหลายตำแหน่ง ทั้งที่อายุแค่ 16

พอถึงกำหนดการ ผมแวะลงที่บ้านชะอำ บ้านไอ้เล็กมันถึงบ้านปรากฏว่า น้องสาวไอ้เล็กไม่อยู่ไปประกวดนางงามที่เพชรบุรี อยู่แต่พี่สาวไอ้เล็กเท่านั้น พ่อแม่ไอ้เล็กก็ไปกับน้องสาว

พี่ปู อายุ 22 ดูรู้ว่าสวย แม้จะรู้ทีหลังว่า แต่งงานไปแล้วแต่ยังไม่มีลูก ผมสดุดกับความสวย น่ารักและรูปร่างอย่างมาก พี่ปูทะเลาะกับแฟน เลยหนีมาอยู่บ้านได้ 2 วันแล้ว พอผมมา พี่ปูดูตกใจที่เห็นผมอย่างเห็นได้ชัด จ้องจับตาผมอย่างค้นหา

ความสงสัย จนอาหารเย็นเหลือผมกับพี่ปู ไอ้เล็กมันมีเพื่อนมันมารับบอกไปธุระหน่อย ค่ำ ๆ กลับจะมารับผมไปเที่ยวหัวหิน กลางคืนกันระหว่างกินอาหารค่ำกัน พี่ปูบอกกับผมว่า “ผมเหมือนแฟนเก่าของเธอมาก ทั้งรูปร่างหน้าตา ทำให้พี่ปูต้องแอบเสียน้ำตา คิดถึงแฟนเก่า “ตกลงผมและพี่ปูคุยกันอย่างถูกคอสนุกสนาน จนดึกไอ้เล็ก ลืมคำพูดว่าจะมารับผม พี่ปูเลยชวนผมขี่มอเตอร์ไซค์ไปเที่ยวหัวหินกันตอนนั้นใกล้ 3 ทุ่ม 10 กว่า 20 กิโลเท่านั้นไม่เห็นไกลเลย พี่ปูบอกกับผม ในที่สุดผมก็ตามใจ ทั้งที่ไม่อยากไปนัก แต่คิดอีกทีก็สดชื่น ที่จะได้ไปกับพี่ปู ขี่ซ้อนท้ายมอเตอร์ไซค์เบียดกันมันน่าจะอบอุ่น อย่างน้อยผู้ชายก็ได้กำไรละ

ตกลงพี่ปูขี่ ผมซ้อนท้าย แต่พอไปได้หน่อยเดียวพี่ปูก็ให้ผมขี่เธอซ้อนท้าย ก็ตอนผมซ้อนท้ายผมระวังตัวมากที่จะไม่ให้ล่วงเกินถูกเนื้อต้องตัวพี่ปูเลย

พอผมขี่ พี่ปูซ้อนท้าย ถึงกับกอดเอวโอบรัดผมเลย แถมเอาอกติดเอาหน้ามาอิงแนบหัวไหล่ผม

ไปไม่ไกล ก็เริ่มมีอะไรพิกลมือพี่ปูอยู่ไม่สุขเสียแล้ว เอามาอยู่ตรงหว่างขา หน้าหม้อน้ำมัน แล้วก็

ลูบคลำจนกระทั่งถึงตรงหว่างขาเป้าผม สะดุ้งสิครับ ตรงนั้นเจอมือสาว ๆ ได้ที่ไหน รถถึงกับลื่น ผมจะเอามือปัดป้องก็ไม่ได้ ได้แต่บอกพี่ปูว่าอย่าเล่น เดี๋ยวรถคว่ำ แต่ไม่ได้ผล พี่ปูกลับแนบอก รัดติ้วเข้าชิดกว่าเก่า เอา 2 มือกอบโกยเหมือนกลัวมันจะหาย ปลิวตามลม แน่นอนของผมมันไม่ใช่หินใช่สาก ของมันดิ้นได้ก็ผงาดดันมันสู้มือ นาทีนั้นผมรู้แล้วว่า ลองอาการของพี่ปูกล้าแสดงออกแบบนี้ ต้องมีอารมณ์ มีความต้องการอย่างจริงจัง อย่างนี้คงมีทางได้เสียแน่นอน ทั้งนี้ ก็ต้องอยู่ที่พี่ปูกำหนดเปิดทาง

เมื่อผมเล่นด้วย พี่ปูบอกให้เลี้ยวซอยหน้า ทว่ายังไม่ถึงหัวหินเลย แต่พี่ปูบอกให้เลี้ยว ผมก็ต้องเลี้ยวตาม เป็นซอยเล็ก ผ่านต้นไม้พุ่มเตี้ย ๆ 2 ข้างทาง ไปโผล่เอาริมทะเล เป็นชายหาดมีโขดหินมากต้องคนพื้นที่จึงจะรู้จัก ดูทำเลก็มิดชิดสงบดี คำแรกที่พี่ปูเอ่ย "ตรงนี้แหละที่พี่ปูได้เสียความบริสุทธิ์กับแฟนคนที่ว่านั่น" ผมถึงบางอ้อเลย งั้นวันนี้คงจะทบทวนอดีตเป็นแน่ และก็จริงดั่งที่คิด พี่ปูกอดจูบผมเลยคงลืมตัวคิดว่าผมเป็นแฟนเก่า และผมหรือจะอยู่เฉยนิ่ง ก็เล่นให้สมบทบาทขึ้นมา ก็ตอบโต้กลับคืน มีแอ่งเว้าเข้าฉากบัง มีโขดหิตนเรียบเปรียบเหมือนเตียงอย่างนั้น ช่างเป็นการค้นพบว่าโรงแรมม่านรูดชิดซ้ายไปเลย กับบรรยากาศ เสียงคลื่นน้ำกระแทกหิน อยู่ใต้เตียงนั่นเอง

ผมกับพี่ปูบรรเลงเพลงรักเหมือนอยู่ห้องหับผลัดกันรุกผลัดกันรับ เราต่างไม่ยอมแพ้ แม้ผมจะดูยังอ่อนวัยก็ตาม แต่แถวท่าเขียวไข่กาบรรดาหญิงสาวที่ขายบริการเรียกพี่ยักษ์ปักหลั่น หลายนางเด็กใหม่ ๆ จะได้รับรู้ อย่าเปิดประตูกับผม ไอ้เล็กมันรู้ดีเรื่องนี้

แต่ตอนนี้ พี่ปูรู้ดีกว่าใคร เมื่อเจอผมจัง ๆ ร้องลั่น ทั้งเจ็บทั้งมันส์ บอก 2 คนที่เคยผ่านไม่ได้ครึ่งของผม พี่ปูดูติดใจผมมาก กว่าจะออกจากที่นั่นก็ใกล้เที่ยงคืน ไม่ได้ไปหัวหินกลับกันเลย ถึงบ้านไอ้เล็กยังไม่กลับเลย ตกลงพี่ปูพาผมเข้าห้องแก บอกไอ้เล็กคงไม่กลับคืนนี้แล้ว ผมก็นอนห้องพี่ปูต่อ แต่หาได้นอนไม่สู้กันอีก 2 ยกใกล้ฟ้าสาง ผมเลยกลับนอนห้องไอ้เล็ก

มาสะดุ้งเอาใกล้เที่ยง เสียงดังเจี๊ยวจ๊าว พ่อแม่และน้องสาวได้นางงามประจำจังหวัดมา ตื่นเต้นกัน ผมก็อยู่ห่าง ๆ จนไอ้เล็กกลับ ผมยอมรับ น้องไอ้เล็กสวยจริง ๆ

ผมอยู่อีก 1 คืน พี่ปูก็ทำเหมือนไม่สนิท ก็คนเต็มบ้าน จนผมกลับบ้านยังคิดสักวัน ผมจะต้องมาอีกครับ บ้านไอ้เล็ก น้องสาวมันสวยจริง ๆ

"ประยงค์"

อัดอั้นมานาน ก็ไปแจ้งความยืนยัน ความบริสุทธิ์ของตนเอง ต่อกองปราบปรามว่า "กังฟู" ไม่เคยเสนอตัวหรือเปิดเว็บไซต์ทางอินเตอร์เน็ต ของตัวเองเลย แต่มีผู้ฉวยโอกาส อย่างน้อยก็ 3 ตัว เอาชื่อ "กังฟู" ไปแอบอ้าง หลอกให้ผู้คนหลงเชื่อว่า "กิจกรรมที่นำเสนอ โดยเรียกร้องเงินทอง โดยเฉพาะในเรื่องวงการสวิงสมดุล"

ในอดีตที่ผ่านมา "กังฟู" ยอมรับว่าหลงผิด คิดว่าการที่ได้อาสานำพาทิศทางให้ผู้ต้องการดับกระหาย ได้สดใสซาบซ่าส์ โดยไม่มีฉ้อฉลกลในแอบแฝง หรือมุ่งผลประโยชน์ใด ๆ ไม่เคยเรียกร้อง หรือมีข้อต่อรอง สุดท้ายก็ถูกแจ้งจับ สู้คดี 3

ขอบ่นด้วยคน

ศาล กว่า 5 ปี 1 ศาลยกฟ้อง แต่อีก 2 ศาลบอกผิด "กังฟู" เลยติดคุกเสีย 4 ปี 6 เดือน

ถามว่าเข็ดมั้ย เข็ดครับ ถามว่าเจ็บมั้ย เจ็บครับ ถามว่าผิดมั้ย ผิดครับ ไม่ผิดจะติดคุกหรือ แต่ถ้าถามว่ามันยุติธรรมมั้ย ส่วนตัวตอบได้ไม่ยุติธรรม เพราะรู้ตัวได้ดีว่าไม่เคยมีพฤติกรรมฉ้อฉล แอบแฝง หรือหวังผลประโยชน์อะไรไม่เคยเรียกร้องเงินทอง ทุกคนที่เข้ามาสัมผัส รับรู้ได้ดี ไม่งั้น ความต่อเนื่องชื่อเสียง พฤติกรรม ย่อมไม่อาจจะอยู่ได้ อย่างเชื่อมั่นต่อผลงาน กว่า 40 ปี

บ้านเรา มีศีลธรรมกำกับ แต่คิดก็ผิดศีลธรรมแล้วเมื่อ "กังฟู" กล้าทำในสิ่งที่แหกศีลธรรม จึงต้องพบชะตากรรมนั้น ๆ ตามสังคมกำหนด

เหมือนหมอพระ ไม่ได้มีใบประกอบโรคศิลป์ แต่เพราะหวังดีที่จะแก้ทุกข์โรคภัย รักษาโรคเบื้องต้น แค่จ่ายยาให้ตามที่ป่วยในลักษณะนั้น ๆ แต่ตามกฎหมายนั้นผิด ต่างฝ่าย ต่างความคิด มองสองมุม ที่ผิดคิดถูก ที่ถูกต้องคิดว่าผิด

ทุกวันนี้ "กังฟู" ยังคงจัดทำนิตยสารเหมือนเดิม ดั่งที่ท่านอ่านอยู่ในมือ "เพลย์ออฟ และอายส์แอนด์อายส์" ในสไตล์ของเพศศึกษา นำเสนอความถูกผิด ในพฤติกรรมทางเพศ ท่ามกลางคำครหานินทาว่าสื่อเยี่ยงนี้มันลามกอนาจาร ทำให้ศีลธรรมเสื่อม สังคมทราม เป็นการยั่วยุให้เด็กเล็กใจแตกอะไรทำนองนั้น

ทุกอย่างต้องดำมืด ช่วยกันปกปิดบังให้มิด ไม่มีการสอนสั่งหรือแนะนำ ความถูกผิดเป็นอย่างไร เอาไว้รู้เองได้ โดยให้ธรรมชาติเป็นผู้สอนสั่ง ประสาทวิชาความรู้ให้เองดูทุกระดับชนชั้น การศึกษา มีความคิดไม่แตกต่างกันเลยที่จะสืบสานกันต่อ ๆ ไป

วันนี้ "กังฟู" อายุ 60 ปีบริบูรณ์ ไม่ขาดทุนกับชีวิตอีกแล้ว อยู่เลยไปอีกกี่ปี ก็กำไรไปเท่านั้น ยิ่งเหล้า บุหรี่ ไม่กินไม่สูบ ก็ช่วยต่ออายุให้ยืนยาวไปอีกหน่อย เพราะสภาพร่างกาย ระบบภายในภายนอก เราจะรู้ตัวได้ดี ว่ามีอะไรมาบั่นทอนหรือไม่ ตัวเรารู้ตัวกันดี

ฟ้าลิขิต หรือชีวิตขีดเส้นทาง ให้ "กังฟู" อยู่ในวิชาชีพนี้ ทั้งที่ไม่เคยคิดตั้งใจมาก่อนเลยว่าจะอยู่ในสาขานี้ แต่เมื่อมันพลัดหลงทางมา จนถอนตัวไม่ขึ้น ความรู้มากรู้ดีเพิ่มประสบการณ์ ก็ชำนาญตามกาลเวลา เรื่องราวทางเพศ โดยเฉพาะความสมดุล การครองคู่กับคู่ครอง ล้วนแต่ต้องมีความละเอียดอ่อน ซับซ้อน ต้องเอาใจสองดวงมาผูกพัน ห่วงหาเอื้ออาทรต่อกัน มันสำคัญอยู่ตรงนั้น

ทุกวันนี้ คนรู้จักแค่ครองคู่และสมสู่กันเท่านั้น อนาคตภายภาคหน้าค่อยว่ากัน เมื่อถึงเวลามันมาถึงจะสุขสมหรือตรอมตรม การผจญภัยจึงจะเกิด

เมื่อ "กังฟู" อยู่ในแวดวงก็ได้รับรู้เรื่องราวมากมายจากสมาชิก หนังสือที่ไว้วางใจ เชื่อใจ เชื่อมั่นมาหาหรือ โทรมาปรึกษา ขอคำแนะนำแก้ไขพัฒนา เรื่องราวชีวิตคู่ของตนเอง เมื่อถึงทางตัน มีแต่ความแตกแยก ล้มละลายต่อครอบครัว

"กังฟู" กล้าพูดได้ว่า กว่า 20 ปีที่ผ่านมา "กังฟู" สร้างสรรค์ผลงาน ทำให้คู่ครองหลายพันคู่ อยู่กันอย่างมีความสุข แก้ไขปัญหาทางการครองคู่ สุขสมดุลทางเพศได้ ฟื้นคืนชีพกลับคืนมา "กังฟู" ไม่อาจอธิบายหรือแถลงไขได้ชัดเจนมากกว่านี้ แต่มากมายที่เคยมาสัมผัส ก็จะรู้กันดีว่า เป็นสิ่งที่เหลือเชื่อในเรื่องความสมดุล ที่สังคมหยามเหยียดว่าเลวทรามต่ำช้าในเรื่องเหล่านี้ ผิดศีลธรรม ผิดประเพณีอันดีงาม

ท่ามกลางกระแสลือประณาม ความคิดเห็นของผู้คนก็มองว่าเลวทราม "กังฟู" ไม่เถียง อย่างปัจจุบันเช่นคนเป็นโรคเอดส์ มีทั้งป้องกัน มีทั้งปราบปราม มีทั้งผู้ติดเชื้อต้องไปอยู่วัดสถานบำบัด รอวาระสุดท้ายของชีวิต ทุกคนรู้ว่าเป็นโรคนี้ต้องตาย แล้วมันเป็นด้วยอะไรอย่างไร แต่ทำไมมันยังเป็นกันอยู่ทุกวัน ที่ตายก็ตายไป ที่อยู่ก็ทดลองเสี่ยงภัยกันไป

กามกับเอดส์ มันของคู่กัน กามมันมีแต่มันส์ เอดส์ก็เช่นกัน ต้องมันส์ก่อน ค่อยเป็นเอดส์ แต่การครองคู่สมสู่แม้จะป้องกันเอดส์ได้ แต่ความหมายแห่งกาม ก็ยังทรมานลึก ๆ ตายทั้งเป็นน่าหวาดกลัวกว่าเอดส์" เสียอีก

ครับ! "กังฟู" คงรับใช้อยู่คู่กับความเป็นอยู่กับคุณไปจนกว่าจะตายจากกัน อุดหนุนอ่านกันเถอะครับ รับรองไม่เป็นพิษเป็นภัยกับนิตยสารของ

"กังฟู"

บทเรียนชีวิต "หล่อก็ยังช้ำ"

สวัสดีครับ อากังฟู

ผมอยากจะเล่าเรื่องที่ผ่านมาของตัวเองให้คุณอาฟัง เพื่อขอความคิดเห็น คุณอาด้วยว่า...ทำไมผู้หญิงถึงชอบเปลี่ยนผู้ชายนัก ทั้ง ๆ คนโบราณเขาถือเรื่องมากผัวกันยิ่งกว่าเงินทอง แต่อดีตเมียผมเธอไม่คิดอย่างนั้นขอให้มีเงินเธอโดดตะครุบหมด

ผมกับเธอ (สมมุติว่าชื่อนกนะครับ) เราเรียนมาด้วยกัน ตั้งแต่อยู่บ้านนอกลแว เราเริ่มรักกันจริงจังตอน ม.3 จนเพื่อนต่างล้อเธอว่า "ฉลาดนะเลือกแฟนรูปหล่อแถมยังรวยอีก" นกมีผู้ชายมาชอบหลายคนทั้งวัยเดียวกับผมและแก่กว่าเธอรุ่นพ่อ รุ่นลุงยังมีเลยแต่ไม่รวยครับ เธอก็ไม่สน ผมกับเธอจะเป็นดาวเด่นในห้องครับ หากมีกิจกรรมอะไรผมและเธอมักจะได้รับเลือกให้เป็นประธานและรองประธานเสมอ ผมรู้สึกลำพองใจและมีความสุขอย่างมากในช่วงนั้น เงินก็มีใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเพราะพ่อผมเป็นครูแม่ก็เป็นครู เรียกว่ามีทั้งยศ ทั้งเงินว่างั้นเถอะครับ มีหรือเธอจะไม่ชอบอีกทั้งหน้าตาผมก็หล่อมากด้วยชาวบ้านเขาพูดอย่างนั้น แม้เพื่อน ๆ เองก็ยอมรับ

ส่วนเธอหน้าตาสวย หวานซึ้งมีฐานะปานกลาง พ่อเธอเปิดร้านขายของชำ ส่วนแม่เธอก็เป็นผู้ช่วยอยู่สถานอนามัย หากเทียบเรื่องฐานะกันแล้ว พ่อแม่ผมดีกว่าเยอะผู้ใหญ่ทั้งสองก็รับรู้ว่าเราชอบกันท่านก็บอกว่า "อย่าชิงสุกก่อนห่ามนะลูก" ท่านต้องการให้เราเรียนจบกันก่อนนั่นเองครับ

ผมกับเธอจึงก่อต้นรักจนมันเจริญเติบโตพร้อม ๆ กับที่เราต้องมาเรียนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ เธอกับผมเลือกเรียนที่มหาลัยแห่งหนึ่ง หลังจากที่เอ็นฯ ไม่ติด พ่อกับแม่ผมรับเธอเป็นลูกบุญธรรมทันที เมื่อรู้ว่าค่าเทอมแพงหวังช่วยทางพ่อแม่นกอย่างที่รู้กันนะครับว่า ใครที่มีพ่อแม่เป็นครูมักจะได้ส่วนลดในเรื่องค่าเทอม และจะสะดวกหลาย ๆ อย่างด้วย

ก่อนที่เราจะมาเรียนด้วยกันพ่อกับแม่ของเธอก็อนุญาตให้เราอยู่กินเหมือนผัวเมียทั่วไป เพื่อจะได้ดูแลกันและเรียนด้วยกัน ท่านไม่ต้องการให้เราใจแตกและเสียการเรียนนั่นเอง ครับจึงรีบจับคู่อยู่กินกันผมกับนกมาเช่าอพาร์ตเม้นท์อยู่ใกล้ ๆ ที่เรียน เริ่มแรกในการครองชีวิตคู่มันก็มีความสุขและสนุกกับชีวิตอย่างมาก เราห่วงหาอาทรกัน ไปไหนไปด้วยกัน พอกลับจากเรียน

เราก็มานอนเล่นกันบนเตียง เป็นอยู่อย่างนี้มาปีกว่า ๆ เธอก็เริ่มมีเพื่อนสนิทสนมกัน แต่งตัวเก่ง ๆ ทั้งนั้นเลยครับ เพราะพวกเพื่อนเธอเป็นลูกคนรวยกันทั้งนั้น

แล้วอยู่ ๆ วันหนึ่งเธอก็มาเปรย ๆ ให้ผมฟังว่า "นี่น๊อตรู้ไหมว่าพี่ชายของเพื่อนนะ ชอบเราด้วยละ ชอบเลี้ยงข้าวบ่อย ๆ แต่เราไม่สนหรอก หน้าตายังกับปลาจวด สู้น๊อตก็ไม่ได้ควงไปไหนไม่อายใคร"

"ก็นกสวยนี่ ยิ่งมาอยู่กรุงเทพฯ ยิ่งสวยใครบ้างจะไม่อยากจีบ"

ผมพูดไปโดยไม่ได้คิดอะไรก็หัวเราะไปเรื่อย คืออย่างนี้นะครับ เพื่อนที่เรียนด้วยกันเขาไม่รู้หรอกว่าผมกับนกเป็นผัวเมียกัน พวกเพื่อน คิดว่าเราเป็นพี่น้องกัน เพราะพ่อกับแม่รับเธอเป็นลูกบุญธรรม เธอจึงใช้นามสกุลเดียวกับผมด้วย

ผมไม่เคยระแวงอะไรเธอเลย จนเราเรียนกันมาจนถึงปีสุดท้าย เธอเริ่มมีกิจกรรมกับเพื่อนมากขึ้น ไปเที่ยวนั่นเที่ยวนี่ จนดึกดื่น ส่วนผมก็เที่ยวกับเพื่อน ๆ ผู้ชายเหมือนกัน ไปเกือบทุกที่แหละครับที่เราอยากรู้ แม้แต่อาบอบนวดก็เคยไปเข้ามาแล้ว ตามประสาผู้ชายที่อยากจะรู้ และยิ่งหน้าตาหล่อ ๆ อย่างผมด้วยไปไหนก็มีแต่สาว ๆ ส่งตาให้จนเพื่อนบ่นว่าน่าเบื่อ ที่ไม่มีใครส่งตาให้มันบ้างเลย

ผมหัวเราะครื้นทุกครั้ง ที่ถูกชมหรือพูดในทำนองเปรียบเปรย เลยทำให้คิดว่า นกเองก็รักผมและชอบผมตรงความหล่อนี้ด้วย ถึงไม่ค่อยได้สนใจเธอเท่าไหร่ กลับมาค่ำก็นอน เธอเองก็ทำตัวตามปกติเช่นเดียวกัน ไม่มีการต่อว่าต่อขานใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะบางทีเธอก็รู้ว่าผมไปเที่ยวกับเพื่อนมา

เราเป็นผัวเมียกัน 4 ปีทำไมจะไม่เข้าใจกัน ผมคิดอย่างนั้นครับ และคิดว่าเมื่อจบเมื่อไหร่ก็จะกลับไปแต่งงานกันที่บ้านนอกด้วย วันรับปริญญามาถึงผมตื่นเต้นและดีใจเป็นที่สุด พ่อแม่ทั้งของเธอและผมก็มากันพร้อมหน้า แต่คนทำไม่คาดคิดก็มาด้วยเหมือนกัน ผู้ชายที่เธอเคยบอกว่าเป็นพี่ชายเพื่อน และแอบชอบเธอ เขามาพร้อมของขวัญและช่อดอกไม้ นกก็แสดงที่ท่าชอบผู้ชายคนนั้นด้วย

ผมเริ่มคิดว่าเธอมีใจกับหนุ่มนักธุรกิจอายุยังน้อยคนนั้นแล้ว จึงบอกกับพ่อแม่ว่าจะแต่งงานให้เร็วที่สุด แต่เธอกลับบอกว่าอยากทำงาน ยังไม่พร้อมที่จะแต่งงาน แล้วเธอก็ยกข้ออ้างมามากมาย จนผมต้องปล่อยเฉย ก็เธอบอกว่า "ทุกวันนี้ก็เหมือนแต่งงานกันแล้ว เพราะอยู่ด้วยกัน วันแต่งมันเป็นเพียงวันสมมุติขึ้นมาเพื่อให้ชาวบ้านรับรู้เท่านั้น" เธอก็พูดถูกครับผมก็มีสิทธิ์ในตัวเธออยู่แล้วในฐานะสามี

เธอเลือกไปทำงานที่บริษัทเพื่อน ซึ่งผู้ชายคนนั้นเป็นผู้จัดการอยู่ ส่วนผมก็ได้มาทำงานต่างสาขาอยู่ที่บ้าน พ่อแม่อยากให้อยู่ในจังหวัดเดียวกัน ในตอนแรกผมชวนเธอมาทำงานที่เดียวกันแต่เธอบอกว่าอยากหาประสบการณ์อีกสัก 2-3 ปี แล้วจะไปทำงานที่ธนาคารเดียวกับผม บอกให้ผมดู ๆ ตำแหน่งว่างให้ด้วยก็แล้วกัน

ในช่วงนั้นผมยอมรับว่าเกิดความระแวงเหมือนกัน แต่ก็ไม่บอกให้พ่อกับแม่รู้เรื่อง จนเวลาผ่านไปประมาณ 2 ปี เธอก็มาขอย้ายนามสกุลกลับไปเป็นนามสกุลแม่เธอและใช้ทะเบียนบ้านของตัวเอง ผมไม่รู้ว่าเธอเอาไปทำอะไรหรอกครับ จนมีจดหมายด่วนจากเธอมาให้ผม ข้อความที่เธอเขียนมานั้นบอกได้ชัดเจนว่า เธอขอเลือกพี่ชายเพื่อนซึ่งสามารถสร้างฐานะที่มั่นคงให้กับเธอได้ หากเธออยู่กับเขาก็สบายไปตลอดชีวิต ขอให้ผมลืมเธอเสียและหาผู้หญิงดี ๆ แต่งงานไป

ผมโมโหมากเมื่อเธอกลับมาบ้าน (แต่ไม่ได้ใช้กำลังมาตัดสินปัญหานะครับ) เธอมาขอร้องให้ผมปล่อยเธอไป อย่าทำลายชีวิตของเธอเลย เพราะเธอเลือกผู้ชายคนนั้นแล้วไม่ใช่ผม ๆ ก็เรียนมาสูงเป็นคนมีเหตุผลพอสมควร จึงยอมให้เธอจากไปทั้งที่ผมก็ยังรักเธออยู่มาก

เธอมาบอกผมได้ไม่ถึงเดือน เธอก็แต่งงานกับผู้ชายคนนั้นทันที ผมต้องพึ่งเหล้าอยู่นานทีเดียวถึงได้ตัดใจผมอยากจะเชื่อเลยว่าเธอจะทิ้งสามีของเธอได้ลงคอเพียงเจอผู้ชายที่มีฐานะมากกว่าเท่านั้น

นี่แหละครับผู้หญิงซึ่งเป็นอดีตเมียผม คุณอาคิดดูสิครับว่าผมจะเจ็บปวดขนาดไหน เมียบอกเลิกผัวได้หน้าตาเฉย นี่มันยุคอะไรกันครับเนี่ย....

หนุ่มปริญญา

ผมมาเช่าห้องอยู่ แถวบางกะปิ เดือนละ 2 พัน เป็นห้องเช่าของพี่แป๊ด แกเป็นหม้ายอายุก็ใกล้ 40 แต่ยังสาวสวยต่ำกว่าวัย ยิ่งแต่งตัวเปรี้ยวเปรียว บ่อยครั้งที่ผมสูดปากเลย แอบเพ้อฝันถึงบ่อย ๆ

เสร็จแผนแม่หม้าย

พูดจาเพราะ มารยาทงาม ใจดี และเป็นที่น่าสังเกต ห้องพักที่แกเปิดให้เช่ามีถึงเกือบ 20 ห้อง ล้วนมีแต่ชายหนุ่มทั้งสิ้น ไม่มีคู่ผัว เมีย หรือผู้หญิงอยู่เลย ก็ให้สงสัยอยู่ เพราะตอนผมมาขอเช่า ก่อนหน้าผมมีคู่ผัวเมียมาขอเช่า ผมก็นั่งฟังอยู่ด้วย พี่แป๊ดตอบปฏิเสธว่าห้องเต็ม ผมได้ยินชัดก็ขยับจะลุกออกมาก่อน แต่พี่แป๊ดขยิบตาผมไว้ รอจนคู่ผัวเมียคู่นั้นออกไป พี่แป๊ดก็เอ่ยกับผม "เราอยู่ตัวคนเดียวหรือเปล่า" ผมพยักหน้ารับว่าอยู่คนเดียว พี่แป๊ดว่ามีห้องอยู่ 2 ห้องเลือกเอา แต่มีข้อแม้ห้ามเอาผู้หญิงมานอนในห้องเด็ดขาด

ตกลงผมได้ห้อง ท่ามกลางความสงสัยว่า ทำไมพี่แป๊ดถึงได้เลือกผู้เช่าคู่ผัวเมียน่าจะมั่นคงกว่าอยู่คนเดียว แต่ชั่งเถอะผมได้ที่พักก็พอใจ ได้ห้องติดกับห้องพักที่พี่แป๊ดพักอยู่ เป็นห้องใหญ่ของแก บ้านหลังใหญ่ และมีเนื้อที่ยาวมาก สามีแกเป็นข้าราชการเกษียณก็ลงทุนปลูกบ้านให้เช่า เผื่อจะได้สบาย แต่ก็ตายก่อนบ้านเสร็จ พอบ้านเสร็จพี่แป๊ดก็ครองตัวเป็นหม้าย เก็บค่าเช่าเดือนละกว่า 4 หมื่นทุกเดือน

แต่กว่า 3 ปีมา พฤติกรรมของพี่แป๊ดก็รู้กันดีกับผู้อยู่เช่าคนเก่า ๆ คนใหม่ไม่รู้อะไร ผมก็เริ่มสงสัยที่คนเช่าห้องเก่า ๆ ต่างก็มองหน้าผมแล้วยิ้ม ๆ เหมือนมีสิ่งแอบแฝง ผมก็เดาไม่ออก แต่ก็ไม่กล้าถามใคร ได้แต่เก็บความสงสัย ๆ เอาไว้ในใจ พี่แป๊ดก็ดูเอาใจใส่ผมดีกว่าคนอื่น ๆ มีของฝากให้เสมอ และการมาอยู่ได้ 4 วัน 4 คืน มีความรู้สึกว่าเมื่อผมอยู่ในห้องปิดล็อคกลอน แต่มั่นใจว่ามีสายตาคนจ้องมองผมในห้อง แต่ผมก็สลัดความคิดว่าคิดมากไป แต่จริงๆ แล้วผมถูกพี่แป๊ดแอบดูอยู่ตลอดเวลา ที่ผมเปิดไฟอยู่ในห้อง 2 คืนแรก แปลกที่นอนก็ปิดไฟเงียบ แต่พอได้คุ้นก็เปิดไฟสว่าง อ่านหนังสือ ฟังเพลง และตามนิสัยเสียที่ติดตัวมา ผมชอบนอนแก้ผ้า เดินไปมาอยู่ในห้องส่วนตัว และคืนที่ 4 นอนบนเตียงอ่านหนังสือปลุกใจ ก็เกิดอารมณ์ก็นอนบนเตียงช่วยตัวเองอย่างสนุกมือ แต่ก็มีเสียงกุกกักๆ แถมฝาที่ติดกับพี่แป๊ดก็ไม่ได้คิดว่าใครจะแอบดู คงคิดว่าเป็นพวกหนูพวกแมว

รุ่งขึ้น ผมปะหน้าพี่แป๊ด แกเหมือนจะนั่งเฝ้ารอผมเปิดประตูยังงั้น ทำทีอ่านหนังสือพิมพ์แล้วเห็นผมออกมาจากห้อง พี่แป๊ดยิ้มถามอย่างเหนียบแนม "เมื่อคืนคง

เพลียเสียแรงไปเยอะ เสียดายของดีจัง"

ผมสะดุ้งเลย แสดงว่าเมื่อคืนพี่แป๊ดแอบดูแน่ ๆ ไม่งั้นจะรู้ได้ไง ผมไม่ทันจะพูดอะไร

"นี่...คืนนี้พี่ไปช่วยดีกว่าเสียดายของ"

ผมอึ้งเลย ไม่คิดอะไร รีบเดินออกมาเลย คิดว่าพี่แป๊ดแซวเล่น

แต่ตกค่ำ ผมกลับมา 3 ทุ่ม ก็ล็อคห้องเปิดไฟสว่างในห้อง อาบน้ำแล้วดูทีวีต่อ พอใกล้ 4 ทุ่ม ผมก็ง่วงนอนปิดทีวีปิดไฟนอน ไม่ทันหลับก็มีเสียงเคาะข้างฝาเป็นเสียงพี่แป๊ดนั่นเอง แว่วเสียงแกให้เปิดประตูรับแกด้วยมีอะไรจะคุย ไม่ต้องเปิดไฟนะ ผมก็เคาะฝาตอบรับ เดินไปเปิดกลอนรอเดี๋ยวเดียว พี่แป๊ดแฝงตัวเข้ามาแบบรวดเร็วในชุดนอนขาวเบาบาง เห็นความขาวของเนื้อตลอดร่างแสดงว่าชุดชั้นในไม่ได้ใส่อย่างแน่นอน

พี่แป๊ดไม่พูดพล่ามไม่ทำเพลง แกล็อคกลอนเอง ผมยังยืนงงพี่แป๊ดหันมากอดรัดปล้ำฟัดผมเลย ปากบอกรู้ดีเมื่อคืนแอบดู ผมช่วยตัวเองคืนนี้เลยขอมาช่วย แล้วพี่แป๊ดก็พร่ำพรรณาถึงความต้องการของแกว่าอดอยากมีความต้องการมากให้ผมทำกับแก เดือนหน้าพี่แป๊ดจะไม่เก็บค่าเช่าห้องผมเลย เธอเปรยคำหวานเพื่อโน้มใจผม อย่างนี้ไม่ต้องจ้างผมก็ฝันอยู่แล้ว โชคดีมากกว่า ผมก็บรรจงประคองพี่แป๊ดไปที่เตียงแล้วอะไรก็เกิดขึ้น ไอ้ผมมันก่อนจะมีอะไร ก็ต้องไหว้ครูด้วยปาก นี่เองพี่แป๊ดถึงกับหัวชนหัวเตียงร้องเสียงดัง แล้วคืนนั้นพี่แป๊ดนอนกับผมยันเช้าเลย ผมกลับอายที่พี่แป๊ดจะออกจากห้องผม ตอนสายตะวันโด่งผู้คนตื่นนั่งกันสลอนตามหน้าห้อง แต่พี่แป๊ดดูไม่อายเขินอะไร เปิดประตูออกไป คาประตูดันไปตะโกนถามห้องถัดไปว่าไฟในห้องเขาติดหรือยังเสียอีก พร้อมกับเดินไปดูที่ห้องเขา อย่างเหมือนไม่มีอะไร ที่เปิดประตูออกจากห้องผม อ้อ! แกเอาผ้าขนหนูของผมคาดเคียนออกไปด้วย ผมเองกลับเขินสุด ๆ อาบน้ำเสร็จก็ออกจากห้องเลย ไม่กลับสบตาใคร ที่ดูเขาก็ไม่มองผมเลยเช่นกัน

ช่วงเย็นผมกลับมา ขลุกขลักอยู่ในห้อง พี่แป๊ดเข้ามาหาอีกทีนี้แกบอกให้ผมย้ายข้าวของไปอยู่กับแกจะได้ไม่ต้องเช่าเอาห้องนี้ให้คนอื่นเช่า หมายถึงให้ผมไปอยู่กินกับแกเลย ผมก็เอาสิครับ มารู้ทีหลังได้ดีเพราะปากนั่นเอง และก็รู้ทุก ๆ หนุ่มที่มาอยู่เสร็จพี่แป๊ดทุกคน แต่แค่ครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีใครอย่างผม เจอทีเดียวเอาผมเป็นผัวเลย ทุกวันนี้ผมอยู่สุขสบายไม่ต้องทำงาน คอยเก็บค่าเช่ากินกับพี่แป๊ดอย่างเดียว

"ณรงค์"

สวัสดีครับ ผมมีเรื่องจริงที่เกิดกับผมเมื่อสมัยตอนที่ผมอายุ 24 ปี ตอนนั้นผมจบปริญญาตรี เข้าทำงานบริษัทส่งออกชื่อดังแห่งหนึ่ง แถวสุขุมวิท

และพอช่วงปีใหม่ ทางพนักงานได้รวมตัวกัน จัดนำเที่ยว ในวันหยุด 1 ถึง 4 มกราคม ผมก็สมัครไปกับเขาด้วย เพราะโสด ไม่มีคู่ ไม่รู้จะไปไหน ตามพรรคพวกเพื่อนฝูงไปสนุกกันดีกว่า งานนี้รู้มา

เชื่อหรือไม่

เขาใหญ่ กางเต้นท์กินนอน แบบธรรมชาติ

และไม่ผิดหวังที่ได้ไป สนุกครับ แต่สำหรับผม ดูห่อเหี่ยวพิลึก เพราะทุกคนที่ไปแทบจะมีคู่ควงกันทุกคน น้อยมากที่โดดเดี่ยวเดียวดาย แบบผมอยู่หลายคน ก็เลยถูกจัดให้อยู่เต้นท์ที่ท้ายสุด อย่างน้อยเป็นผู้คุ้มภัยกลุ่มที่มีผู้หญิงอยู่ ก็ยังแหย่เล่นกัน ยังไงก็ให้เสือมันผ่านก่อน อะไรทำนองนั้น

หัวค่ำก็เล่นรอบกองไฟกัน พนักงานทั้งหมดเกือบ 2 ร้อย รู้จักกันไม่หมดครับ เพราะมันหลายแผนกเพียงแต่จะคุ้นหน้ากันเท่านั้น ก็บริษัทเดียวกัน เดินเข้า ออกประตูเดียวกัน ยังไงก็เจอะเจอหน้ากันอยู่ดี มีไมตรีต่อกันเสมอ เมื่อรู้ว่าหม้อข้าวเดียวกัน

คืนแรกผ่านพ้น คงจะเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง และการเตรียมตัวมาก่อนหน้า หลับเป็นตาย

วันที่ 2 ก็มีกิจกรรมเดินป่ากัน ทุลักทุเล หลายคู่ถอนตัวกลางคัน สนุกสนานกันดี ตกค่ำก็กิจกรรมรอบกองไฟเช่นเคย ดู ๆ ไปก็สนุกสำหรับคนที่มีคู่ ไม่มีคู่ก็สนุก แต่ไม่สุดได้ ก็ไม่ได้กอดจับอย่างคู่ของเขานี่

จน 3 ทุ่ม ก็พากันแยกย้ายกันไปนอน เชื่อหรือไม่ เฉพาะกางเต้นท์ทั้งเล็กและใหญ่ กว่า 60 เต้นท์ ดีที่มีบ้านพักรับรอง จึงเพียงพอ แต่เชื่อมั้ย ต่างพากันแย่งจะนอนเต้นท์กัน ดูมันเป็นธรรมชาติและได้ความรู้สึก สำหรับคนเมืองกรุงอย่างพวกเรา

ก็อย่างว่า ผมได้อยู่เต้นท์สุดท้าย ติดเชิงเขา แต่ปลอดภัยนะครับ เพียงวังเวงหน่อยเท่านั้น ผมนอนเต้นท์กัน 3 คน แต่คืนนี้เพื่อน 2 คน ไปเล่นไพ่กันคงทิ้งให้ผมอยู่คนเดียว นอนไม่หลับ อุตส่าห์เอาซาวด์เบาท์มาฟัง ก็ยังหลับตาไม่ลง อากาศหนาวเย็น ยิ่งดึกยิ่งเสียดผิว

ผมเดินออกจากเต้นท์ กะหาที่ทางไกลจากเต้นท์หน่อย จะได้ไม่มีกลิ่นโชยมา เจ้าหน้าที่สอน

Akane

PLAy off

อ้าซ่า...คลายร้อน

Sakura

เอาไว้ ผมเดินหลบกิ่งไม้ เบี่ยงทางมาตีนเขาขณะกำลังฉี่ ตาเหลือบไปที่โขดหิน ดีที่พุ่งไม้บังท่อนล่างผมแต่ตาผมเห็นหญิงสาวคนหนึ่งอยู่ในชุดนอนเป็นกระโปรงชุดสีขาว นั่งชันเข่า มือท้าวคาง ออกอาการจะร้องไห้ ใครหนอใจร้ายปล่อยให้เธอมาเดียวดาย ร้องไห้อยู่นี่

ผมจัดเสื้อผ้าเรียบร้อยก็ค่อย ๆ เดินออกห่างสัก 10 เมตร ผมส่งเสียงให้เธอรู้ตัว เธอหันมามองผมถือโอกาสที่จะประกบเธอ เมื่อโอกาสและธรรมชาติเป็นใจ ใครนะทำแฟนหล่นอยู่นี่

"ขออนุญาตนั่งคุยเป็นเพื่อนด้วยคนนะครับ"

เธอยิ้มพร้อมเผยปาก

"เชิญค่ะ"

ก็เท่านั้น ผมกับเธอก็ได้นั่งคุยกัน กลิ่นหอมอย่างเร้าใจ ไม่ใช่น้ำหอมแน่ แต่มันเป็นกลิ่นแป้งร่ำน้ำอบไทย ที่หอมเย็นเสียดใจ ก็ถามไถ่ ถึงความเป็นมาว่าทำไมเธอถึงได้มานั่งอยู่ตรงนี้ได้ เธอบอกเธอชื่อเรวดีมากับแฟน แต่แฟนได้หนีกลับบ้าน ทิ้งให้เธออยู่คนเดียว ข้อมูลเธอมีเช่นนี้ ผมไม่ต้องสืบสานให้โง่เง่าอย่างน้อยต้องปลอบใจ แล้วเอาชนะใจเท่านั้น

ผมเริ่มคุยสนุก หลอกล่อให้เธอสบายใจ ก็คุยได้ดี ดูวดีจะลืมความเจ็บปวดเรื่องแฟนไปได้ เธอบอกว่า เธอตัดสินใจแล้วว่า ถ้ากลับไปนี้จะเลิกยุ่งติดต่อเลย นี่เองที่ทำให้ผมมีความหวังอะไรบางอย่างเกิดขึ้น อย่างน้อยก็ยังอยู่อีก 2 คืน เธอจะอย่างไร ก็สาวและสวยในสายตาผม อยู่คนละแผนกกับผมด้วยทุกอย่างเป็นใจ

อะไรกัน ที่เต้นท์เธอพักอยู่เลยเต้นท์ผมไปแค่ 2 เต้นท์เอง ผมไม่เคยรู้หรือเคยเห็นเต้นท์เธอมาก่อนเลย แต่ก็ช่างเถอะ จะเซ่อซะไปทำไม ผมเริ่มสร้างไมตรี พยายามแสดงความีน้ำใจ เป็นสุภาพบุรุษอย่างสุดฤทธิ์สุดเดช หวังเอาชนะใจเธอให้ได้ โดยเฉพาะคืนนี้ สำคัญมากสำหรับผม สำหรับคนที่เป็นชายโสดไม่มีคู่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและเดียวดาย สุดเหงาหงอย และดูเธอมีการโอนอ่อนตามผม

ในที่สุด เธอก็อยู่ในอ้อมกอดเราเหมือนพลอดรักกันอย่างคู่รักกันท่ามกลางขุนเขาแมกไม้ เสียงสัตว์นานาชนิดร้อง แข่งกับเสียงเฮฮาของกลุ่มหนุ่มสาว หลายวงที่สุดหัวกันเล่นไพ่ เล่นไฮโล ยังไม่หลับ ไม่นอน นาน ๆ จะปล่อยผีทีเอาให้เต็มที่ลุยกันสุดเหวี่ยง

และจุดที่ผมอยู่จึงเป็นที่สงบ ไม่มีใครเดินเฉียดมาเลย ไกลและปลายแถว ตรงจุดที่ผมอยู่เป็นพงหญ้า แต่ก่อนหน้าคงมีใครมาแผ้วถางทางสร้างสวรรค์สำหรับ

"เธอไม่สบาย เป็นไข้ เลยไปให้น้ำเกลือที่ห้องพยาบาลมานอนให้น้ำเกลือทั้งวัน"

ผมก็มองดูว่ามีเหตุผล ผมไม่ได้ไปคิดหาเธอตรงนั้นเอง และไม่เสียเวลาพูดพล่ามทำเพลง วัวเคยค้าม้าเคยขี่ ผมเริ่มจู่โจมล่วงเกินเธอเหมือนรอคอย สนองตอบอย่างเต็มใจ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่ผิดไปจากทะเลเจอคลื่นพายุลูกใหญ่

ผมกับเธอต่อสู้มรสุมนี้อย่างทรนงเช่นเดิม นานเท่านานความมันส์ ที่ไม่เคยปรามใคร ทั้งผมและเธอก็ตะกุยกันอย่างอย่างกระหายโหยหิว อิ่มแล้วก็รอหิวแล้วกินอีก วนเวียนอยู่อย่างนี้ไม่รู้กี่รอบ จนหมดแรงและเธอก็เป็นผู้จากไปก่อนอีกครั้ง

ผมหอบสังขารกลับนอนเต้นท์ สลบเช่นเคย

เช้าวันที่ 4 ผมก็คงตามหาเธอ แต่ไม่เจออีกเช่นกัน แต่ก็อุ่นใจที่ยังมีนัดเที่ยงคืนเจอกันเหมือนเดิม ทั้งวันไม่มีวี่แววเงาเธอเลย ผมก็ไม่เอะใจอะไร คิดว่ากลางวันเธอคงจะอายผม จึงหลบหน้าหลบตาก็ช่างเถอะ เอาไว้เจอตอนกลางคืนก็แล้วกัน

และเที่ยงคืนผมก็ไปเจอเธอตามนัด เธอก็มารอก่อนเหมือนเคย คืนนี้ผมมีข้อเสนอขอรับผิดชอบในตัวเธอ พอกลับกรุงเทพฯ ผมจะยึดถือเอาเธอเป็นแฟน และรักจริงหวังแต่ง

ดูเธอหัวเราะบอก ผู้ชายก็อย่างนี้ทุกคน ได้แล้วก็แกล้งบอกรักสักพักก็หน่ายแหนงผมสาบานยืนยันให้สัญญา และคืนนั้นเราก็ได้ร่วมเสพสุข แม้จะ 3 คืนติด ๆ กัน ผมไม่รู้สึกหมดแรงอะไร กลับฮึดมากกว่าเก่าด้วยซ้ำ ผมพยายามที่จะตอกย้ำว่า ผมขอรับผิดชอบต่อเธอ วดีเธอไม่พูดอะไร ยิ้มและพยักหน้าคล้ายไม่มั่นใจอะไรอย่างนั้น แต่ผมตั้งใจจริง

รุ่งเช้าได้เวลารวมพล ขึ้นรถกลับกรุงเทพฯ ก็ไม่เจอเธออีกเช่นกัน ผมตามหาดูรถเคลื่อนออกทุกคันจนคนผมเป็นคันสุดท้าย และพฤติกรรมของผม ป้าเล็กคนคอยดูแลทำความสะอาด ตามเต้นท์ที่พวกผมพักกัน ก็เดินมาถามว่า

"กำลังหาใคร"

ผมว่าใช่ กำลังหาสาวคนหนึ่ง ป้าเล็กบอกว่า

"เธอชื่อวดี เที่ยงคืนจะมาอยู่ที่เพิงหลังเต้นท์สุดท้ายติดชายเขา"

ผมตาโตเลย ป้าเล็กรู้ได้ไง แล้วความลับที่มืดดำ ก็ถูกป้าเล็กเปิดเผย วดีถูกเพื่อนชายข่มขืนเมื่อ 3 ปีก่อน ตรงจุดนั้น และมักจะปรากฏตัวเสมอเมื่อมีนักทัศนาจรมาพักกันมากมาย ผู้ชายที่ไปเจอและแอบได้เสียกับเธอ และจากนั้นผู้ชายคนนั้นก็จะมีอาการตามค้นหาเธออย่างจริงจัง มีความหลงใหลในตัวเธออย่างที่ผมเป็นนี่แหละ ป้าบอกสังเกตได้ง่าย ลุกลี้ลุกลน ตาล่อกแล่กสอดส่าย วิ่งวนเวียนไปมา ป้าเล็กจึงรู้ได้ว่า ผมถูกผีวดีหลอกอีกคนแล้ว

ขนหัวลุกครับ ฟังแล้วหวาดเสียว แขนขาชา มันเป็นไปได้ไง เป็นผี แต่สามารถมามีรูปร่างเรือนร่างราวมเพศเสพสุขกันได้เหมือนธรรมชาติจริงๆ เช่นนี้

ผมกลับกรุงเทพฯ อย่างจิตใจเลื่อนลอย ตกใจกลัวก็กลัว แต่อีกใจก็ยังฝังตรึงใจในรสสวาทที่เธอปรนเปรอ

โชคดีนะ วดีที่รัก ผมจะไม่ลืมเธอเลย

สมพร บางบัวทอง

การณ์นั้น เพราะสภาพเป็นใจ เหมือนที่นอนสมัยโบราณของคนป่าคนดอย ก็ไม่ต้องอธิบายมากนัก

ผมกับเธอก็ถึงจุดที่จะอดทนต่อไปไหว เมื่อผมค่อย ๆ ล่วงเกินเธอ เธอไม่ขัดขืนเลย มีแต่ป้อง ๆ ปัด ๆ แต่ไม่เอาจริง ผมก็เลยปลดปล่อยเธอ เปลือยเต็มตัว ทั้งเสื้อใน กางเกงในก็ไม่คณามือผม แล้วผมจะรีรออะไร

เราทั้งคู่ก็เหมือนตกอยู่ในเรือกลางทะเลโต้คลื่นพายุกระหน่ำ โคลงเคลงตามละลอกคลื่น เดี๋ยวถาโถม เดี๋ยวโยกโยนไปมา ไขว่คว้ากอดรัดสะบัดตัวเพื่อให้หลุดพ้นจากความบ้าคลั่งของคลื่นทะเล และแล้วก็สงบ ลมพัดเย็นใบไม้ไหวเอน มีแต่เสียงหอบหายใจ แต่ก็ยังกอดกันกลม คลอเคลียเพลียไปด้วยกัน

ชั่วครู่ เธอรีบลุกจัดแจงใส่เสื้อผ้า เธอว่าขืนอ้อยอิ่ง เดี๋ยวจะมีคนมาเห็น เธอขอตัวไป แต่ก่อนจากเธอหันมาบอก พรุ่งนี้เที่ยงคืนให้มาเจอกัน กลางวัน ถ้าเจออย่าทักอย่าถาม หรือหากันนะ ผมรับปากคำ

และเมื่อเธอเดินหายไป ผมก็เลาะกลับมาที่เต้นท์ พรรคพวกก็ยังไม่กลับมานอนเลย ผมเพลียหนาวก็หนาวพุ่งเข้าหาผ้าห่ม หลับเป็นตาย ใครจะมาจะไปผมไม่รู้เรื่องเลย

เช้ามีเสียงเอะอะคุยกันก็หลาย ๆ เต้นท์ ต้มน้ำร้อนชงกาแฟกินกัน คุยกันเสียงดัง ที่มีนอนไม่นอนกัน ดันตื่นเช้า เวลาอยู่ที่กรุงเทพฯ ไม่มีเวลานอนละก็ ปลุกก็ไม่ลุกเสียด้วยซ้ำ

ผมตื่นมองรอบตัว พวกเพื่อนนอนกันระเกะระกะ เมื่อคืนมานอรตอนไหนไม่รู้เรื่องเลย

ผมลุกอาบน้ำสู้ลมหนาว แล้วออกมานั่งกลุ่มกินกาแฟ ก็หวังจะได้มองค้นหาสาวเจ้า ตามที่เธอชี้บอกเต้นท์เมื่อคืน ก็ไม่เห็นมี และพยายามสังเกต เต้นท์ที่ว่ามีแค่ 2 สาวเท่านั้น ผมก็พยายามเลียบ ๆ เคียง ๆ ไปดูก็รู้ชัด ปรากฏว่าเธอไม่อยู่ หรือเธอโกหก

ตกสายก็มีโปรแกรมไปดูน้ำตกกัน กับจะมีการล่องเรือล่องแพ เหมือนไปกันหมดทุกคน ผมพยายามวิ่งชุลมุนเพื่อค้นหาหญิงสาวที่ชื่อวดี มองหาขนาดวิ่งขึ้นรถทุกคัน ที่จะนำพาไปก็ไม่เห็นจนปัญญาเลย ขนาดไปล่องแพผมจับตามองหาทุกคน ก็ไม่มีเธอ

ตกเย็นกลับมาอาบน้ำพักผ่อน แล้วกินอาหารเย็น ที่โรงอาหาร ผมก็ไม่ว่างที่จะค้นหาเธอให้เจอก็จนใจ ไม่เจอเธอเลย แม้แต่เงาก็ต้องรอเวลาตามนัดเท่านั้น ดูเวลามันช่างทรมานเหลือเกิน

จนเวลาเที่ยงคืน ผมก็ได้หลบผู้คนไปจุดนัดพบ นั่นเธอมานั่งรออยู่ก่อน ผมก็ถามว่าเธอไปไหนมา ทำไมวันนี้ทั้งวัน ผมติดตามเธอแต่ไม่พบเห็นเลย เธอก็ตอบว่า

น้องเมีย "เหนือความคิด"

ผมมีน้องเมียฝาแฝดอยู่ 2 คน อายุ 19 ปีเต็ม กำลังศึกษาอยู่ด้วยกันทั้งคู่ และผมหึงห่วงน้องเมียมาก จนเป็นที่รู้กันทั้งบาง ก็สวยน่ารัก มีคนมาทาบทามไปประกวด ไปร้องเพลง ไปเล่นหนัง ผมกันเอาไว้หมด อ้างถูกหลอกทั้งนั้น ก็ผมมีสิทธิ์เพราะเป็นพี่เขยและเป็นเสาหลักในบ้าน พ่อตาตาย เหลือแม่ยาย เมียก็อยู่ในโอวาท เพราะผมมีฐานะ มีกิจการรับเหมาก่อสร้าง ได้งานระดับจังหวัด จึงมีอำนาจพอที่แม่ยายและเมียที่ผมเอื้อเฟื้อเลี้ยงดู รวมทั้งจิ๊บและเจี๊ยบ 2 แฝดน้องเมีย ก็เกรงใจผม ก็ผมเป็นคนส่งเสียเลี้ยงดูเธอ 2 คน

ตอนเด็ก ๆ ก็รักเอ็นดู เพราะน่ารักดี แต่พอโตขึ้นสาวและสวย ผมก็เกิดความรักอย่างที่ต้องการความรัก แต่จิ๊บและเจี๊ยบคงไม่อาจเข้าใจตรงจุดนี้ คงให้ความเคารพรักอย่างนับถือ แม้ผมจะคลุกคลีเคล้าแบบหมาหยอกไก่ มีโอบ ๆ กอด ๆ ตอดนิดตอดหน่อย แสดงมากไม่ได้ เพราะยังเกรงใจแม่ยายและเมียที่เข้าใจว่าผมรักเอ็นดูแบบผู้ใหญ่

จิ๊บกับเจี๊ยบ ก็ดูรู้แค่ว่าเข้ามาประจบนัวเนียเอาใจเพื่อการขอนั่นขอนี่ อุปกรณ์การเรียนบ้าง เครื่องสำอาง เสื้อผ้า เป็นประจำ ผมมักจะไปไหนมาไหนกับเมีย โดยมีจิ๊บกับเจี๊ยบตามไปด้วย ยอมรับครับหวงห่วงน้องเมีย 2 คน ทุกที่ ๆ ไป ก็มีผู้ชายชอบส่ออาการเจ้าชู้ ทำตาเล็กตาน้อย หรือทำทีจีบ ๆ ผมจะกันและตาขวางทันที จิ๊บและเจี๊ยบจะจ๋อย เมียดูชอบใจอยู่ผมไม่ค่อยรู้พฤติกรรมของตนเองว่าจะน่าเกลียดขนาดไหน อายุก็ 45 ทำตัวเหมือนหมาหวงก้างได้ ขาดสติปัญญา

แต่ขอโทษที เรื่องแบบนี้เกิดกับใคร ก็ต้องเป็นอย่างนี้กันทุกคน ความรักหึงหวงเกิดกับใคร ย่อมกินใจยืมตัวไป จิ๊บและเจี๊ยบ ดูสงสัยพฤติกรรมของผม เห็นไปคุยกับพี่สาวเธอเมียผม แต่ไม่รู้คุยอะไรกัน แอบหัวเราะกัน แล้วหันมาที่ผมเหมือนจะเยาะอย่างนั้น

นาทีนั้น ผมสารภาพกับตัวเองเลยว่า ผมจะต้องฟันน้องเมียแฝดคู่นี้ให้ได้ เพราะใจมันร่ำร้องเสียแล้ว ยิ่งได้เสียดสี โอบ ๆ กอด ๆ แบบเอ็นดู เธอไม่คิดอะไร แต่ผมคิดครับ

กลฉ้อฉลเริ่มคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะได้ในสิ่งที่ปรารถนา ผมเริ่มแอบทุ่มเทและแอบนัดแนะพบปะ ทำทีว่าใจดีฉลองได้งานรับเหมา พาไปซื้อข้าวของ แต่มีข้อแม้ห้ามไปบอกแม่และพี่สาวของเธอ ดูจิ๊บและเจี๊ยบ พากันยินดีที่จะได้สิ่งของ ผมกล้าจ่ายให้เธอ 2 คน เกือบหมื่นเลยทีเดียว

ใช้เงินสิ่งของเข้าล่อ จิ๊บและเจี๊ยบดูพอใจ และเริ่มมีใจที่จะแอบคบหากับผม นัดแนะเจอกันประจำ

ได้กินอิ่ม ได้สิ่งของ เธอทั้ง 2 ก็ดูเริ่มมีใจใส่กับผมอยู่ แต่คาดเอาไม่ออกว่าคิดไปแค่ไหน เพราะเรื่องนี้ต้องวัดกันถึงร่างกายที่จะยอมหรือไม่ เข้าใจความหวังดีเพื่อต้องการอะไรของผม ก็คงจรด ๆ จ่อ ๆ อ้อล้อต่อกัน ผมพยายามสื่อความหมายแสดงออก แต่จิ๊บและเจี๊ยบทำท่าเหมือนซื่อบริสุทธิ์ไร้เดียวสา จะว่ารู้ก็ไม่แน่ใจ จะว่าไม่รู้ก็น่าจะเป็นไปได้ โตจนป่านนี้ มีคนมาจีบก็เยอะ

ผมแทบจะไม่ให้เธอ 2 คนคลาดสายตาผมเลย อยู่ที่ไหน เธอทั้ง 2 ต้องโทรรายงานผม ก็มือถือเครื่องละหมื่น ผมเป็นคนซื้อให้ แต่ให้ไปโกหกว่าผู้ชายที่มาจีบเธอซื้อให้ เมียและแม่เชื่อ เพราะก่อนหน้าข้าวของมีคนเอามาฝากให้บ่อย เป็นที่รู้กันดี

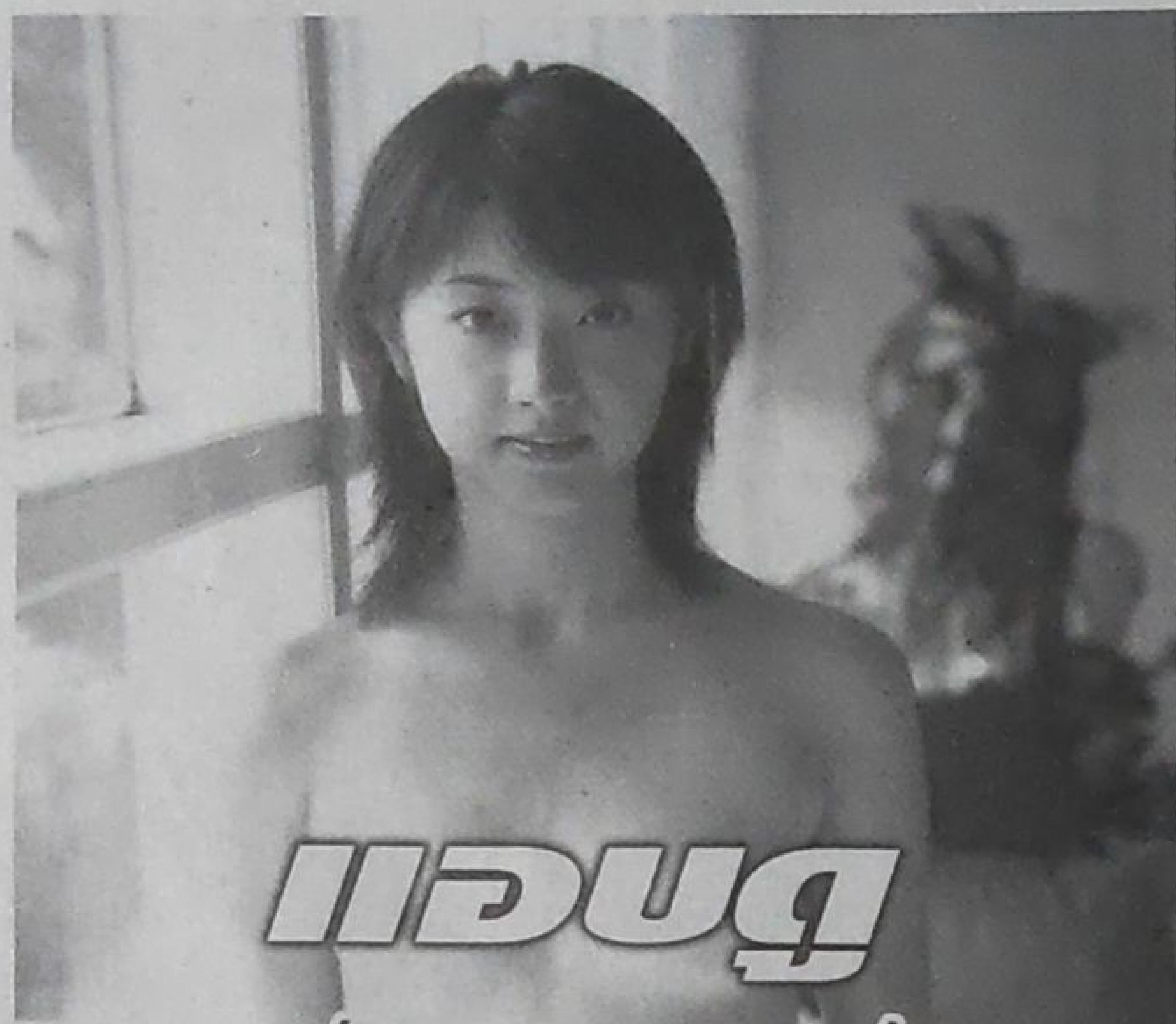
และวันหนึ่ง จิ๊บและเจี๊ยบได้คุยกับผมเรื่องว่า "เธอ 2 คนอยากได้รถเก๋งขับ เธออายเพื่อนที่ขี่รถมอเตอร์ไซค์" ผมตอนนั้นเคยแค่เปรย ๆ หวังลองใจ บอกถ้าจบงานเหมาใหญ่นี้ มีกำไรโข ไม่แน่อาจจะซื้อรถเก๋งขับ อาจให้จิ๊บและเจี๊ยบก็เป็นได้ เรื่องใหญ่เลยครับ ทั้งคู่ถือเอาจริงเอาเป็นคำมั่นสัญญาไปเลย พอจบไซค์งานใหญ่ผมซื้อแหวนให้เมีย ซื้อทองให้แม่ยาย จิ๊บและเจี๊ยบยังคิดอยู่ เธอ 2 คน เลยทวงสัญญา ผมเลยกล้าตัดสินใจ เพราะไหน ๆ อ่อยมานาน "ถ้าพี่ซื้อรถให้จิ๊บกับเจี๊ยบจะให้รางวัลอะไรพี่ ให้มันน้ำสมเนื้อหน่อย"

"ซื้อขับเอามาให้ก่อนแล้วจะบอก" ทั้งคู่ตอบผม...ผมยังคงที่จะขอคำที่ต้องการรู้ชัด "รถมาถึงก็จะได้ใจและกาย" เธอ 2 คนพูดอย่างมั่นใจ พร้อมส่งสายตาคล้ายบอกให้รู้ว่า "ผมจะได้สมใจ" ผมอ่านอ่อน ก็ตัดสินใจวางดาวส์ผ่อนรถญี่ปุ่นสีแดง 1 คัน ผมอ้างกับเมียและแม่ยาย ผู้ใหญ่ให้รางวัลมาเพราะทำให้เขามีรายได้ ก็รู้กันในหมู่ธุรกิจว่ามันคืออะไร แม่ยายและเมียเชื่อครับ

ผลก็ได้รับ เมื่อจิ๊บและเจี๊ยบได้รถ ทั้งคู่ก็ต่อรองกันที่จะไปกับผม เธอ 2 คนตัดสินใจด้วยกันแล้ว ครับ ผมก็ได้กับจิ๊บและเจี๊ยบทั้งคู่ เธอเต็มใจ และตั้งใจให้ผม เธอ 2 คนบอกรู้มานานแล้วว่า ที่ผมเอาใจ ซื้อของให้นั้น รู้ว่าผมต้องการอย่างไร ตามความเป็นจริงของพี่เขยกับน้องเสีย เธอ 2 คนบอกอีกว่า "ที่เธอ 2 คนยอม ก็เพราะดีกว่าไปให้ใครไม่รู้ ไม่ได้ให้ค่าชีวิต จึงคิดให้ผมดีกว่า" ผมอึ้งเลย และเมื่อเธอเล่าต่อมาผมแทบจะเอาหน้าซุกดิน เมื่อจิ๊บและเจี๊ยบบอกว่า "แม่และพี่สาวเธอรู้เรื่องนี้หมด เธอ 2 คนไปเล่าให้ฟัง แม่ยายและเมียก็สนับสนุนมานานแล้ว ดีกว่าผมแอบไปมีอีหนู เมียน้อย ไปทุ่มเทให้คนอื่น แล้วที่บ้านนี้ต้องแตกแยก อยู่กันไม่เป็นสุข อย่างนี้เรายังอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขเหนือกว่าใคร ผมอึ้งเลย ดูแม่ยายและเมียคิดได้ยังไง ผมโชคดีเลยครับ

"ประสาน"

แอบดู "กล้าได้ดี"

ผมทำงานอยู่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่แถวสะพานควายครับ ผมทำงานร้านอาหาร ก็ต้องเลิกดึกเป็นธรรมดาครับ กว่าจะได้หลับนอนก็ 5 ทุ่มเที่ยงคืน ที่พักผมก็ได้เช่าเขาอยู่ในซอย ซึ่งเป็นบ้านไม้เป็นห้องแถว 2 ชั้น ผมพักอยู่กับเพื่อนหนึ่งคน ไอ้เพื่อนผมคนนี้มีชื่อว่าไอ้กบ ซึ่งเราก็ทำงานที่เดียวกันเป็นลูกข้าวเหนียวเหมือนกัน ผมจึงยอมให้มันพักอยู่ร่วมกับผมด้วยเพราะผมเห็นมันมีคุณประโยชน์ต่อผมมาก คุณประโยชน์ของมันคือ 1. ทำให้ค่าเช่าห้องเบาบางลงจาก 1,500 บาท ก็แบ่งครึ่งคนละ 750 บาท และสิ่งสำคัญคือ มันมีนิสัยเสียเหมือนผม คือเราสองคนคล้ายเป็นโรคจิต ชนิดชอบแอบมองถ้ำมองอยากรู้ทุกซอกทุกมุมของสาว ๆ ย้ายหลายที่ เมื่อความแตกที่แอบดูเขาและจะหาเช่าห้องแถวไม้เท่านั้นเป็นตึกปูนอยู่ฟรีก็ไม่เอา

และก็เจอดีจนได้ โดยเฉพาะห้องที่ติดอยู่กับผม เป็นผัวเมียคู่วัยรุ่นกันทั้งคู่เลยครับ ผมสืบทราบประวัติมาทีหลังว่า พึ่งจะได้เสียกันที่กรุงเทพฯ นี่เอง โดยพ่อแม่ทางบ้านก็ยังไม่รู้เลยว่า ลูกสาวลูกชายมาได้เสียกัน มีแต่ผมกับไอ้กบรู้ดี สองผัวเมียวัยรุ่นคู่นี้ทำงานร้านอาหารเหมือนกันครับ แต่อยู่แถวลาดพร้าว ผัวก็เสิร์ฟ เมียก็เสิร์ฟ เลยเกิดปิ๊งกัน ก็เลยมาเช่าห้องอยู่ด้วยติดกับห้องผมซะด้วย มันก็เลยเป็นบุญตาของผมกับไอ้กบ เสียเหลือเกินครับ ที่จะมีโอกาสได้เห็นของสาวสวยวัยรุ่น เธอเพิ่งอายุ 17 และผัวเธออายุ 19 ผัวชื่อทอง ส่วนตัวเธอชื่อเพ็ญ ผัวเมียคู่นี้เพิ่งจะได้เสียกันมาไม่น่าถึง 2 เดือน ดูจากพฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน แสดงออกก็คาดเอาได้กับน้ำผึ้งพระจันทร์

เพ็ญเธอมีรูปร่างสูงอวบขาวเสน่ห์แรงน่ารักมาก ส่วนทองสามีเธอค่อนข้างจะตัวเตี้ยกว่าเธอนิดหนึ่ง ก็ดูเหมาะสมกันดี

วันหนึ่งซึ่งเป็นวันสิ้นเดือน ผมกับไอ้กบกลับมาตอน 5 ทุ่ม ร้านอาหารผมปิด 4 ทุ่ม ก็อาบน้ำตาสว่างเลยนั่งเล่นหมากฮอตกันก่อนง่วง ก็ได้ยินเสียงประคองกันมาของเพ็ญและผัวเธอเสียงดังพอประมาณ ก็พอรู้ว่าผัวเธอคงเมากลับมาเพราะเธอจะต้องเดินผ่านหน้าห้องผม เมื่อผมได้รู้สึกจากการกลับของเธอผมกับไอ้กบก็รีบดับไฟ มั่นใจว่าต้องได้ดูของดี เพื่อให้เธอตายใจไม่ต้องละแวงห้องข้างที่ปิดไฟหลับแล้ว อะไรทำนองนั้น

เมื่อเธอเดินประคองมาถึงหน้าห้องผม ที่อยู่ติดกันก็ได้ยินเสียงเพ็ญพูดกับผัวว่า "ยืนดี ๆ เดี๋ยวเปิดประตูก่อน" เสียงไขกุญแจเปิดประตูเข้าห้อง ปิดประตู ผมกับไอ้กบเข้าประจำรูทันที เพราะเตรียมพร้อมอยู่แล้ว

รูที่ผมแอบดู ก็ไม่สูง คุกเข่าดูได้สบายเลยครับ พอเธอเอาผัวเข้าห้อง ยังไม่ทันจะจับตัวให้ดี ผัวเธอก็

หงายตัวหลับปุ๋ยเลย เธอมองดูผัวเธอเหมือนหมดอาลัยตายอยาก ยืนเท้าเอวแบบสมเพชผัวเธอ เธอปิดประตูลงกลอนอย่างมั่นใจว่าปิดแล้วนาทีระทึกขวัญมาถึง เธอถอดเสื้อผ้ากระโปรงชุดออกจนเปลือยตลอดร่าง ช่างโชคดีอะไรอย่างนี้ เธอหันมาตรงรูผมพอดีเลยครับ ห่างประมาณ 2 เมตร แสงไฟนีออนก็สาดเต็มร่าง ชัดเจนมาก รูไอ้กบมองสู้ผมไม่ได้ มันเฉียงออกไป แต่ไม่ว่ากันครับ ผมมองดูสรีระอวัยวะทุกชิ้นส่วน สุดยอดจริง ๆ เท่าที่เคยได้เห็นมา ที่เห็นผ่าน ๆ คล้อยย้อยหย่อนยาน ล้วนมีลูกเต้าแล้ว แต่เธอเข้าอาบน้ำ พวกผมรอดูจนเธอออกมา เช็ดตัวเปลือยเช่นเดิม เดินออกมายืนตรงหน้าผัวเธอ แล้วจัดการปลดกางเกงผัวเธอที่นอนหงายดึงออกจนเปลือยท่อนล่าง ทุกอย่างสงบซบเซา เพ็ญคงมีอารมณ์ก็พยายามปลุกปั่น เขย่าเพื่อให้ตื่นตัวแต่ไม่ได้ผล ดูเธอเสียอารมณ์มากผมแทบอยากตะโกนบอกให้ผมไปช่วยดีกว่ามันกลัดมันส์เลย จู่ ๆ ขณะนั้น ไอ้กบมันสติแตก ลุกไปที่ไปที่โต๊ะเอาไฟฉายเล็กส่อง เขียนอะไรไม่รู้ในกระดาษเสร็จแล้วลุกย่องเปิดประตูออกไป ผมจะถามก็กลัวเสียงได้แต่มองไอ้กบมันเปิดประตูออกไป ได้ยินเสียงเคาะประตูห้องเพ็ญ กับมีกระดาษแผ่นสอดเข้าร่องใต้ประตู เพ็ญชะงักลุกไปหยิบกระดาษอ่านดูแล้วมองมาที่ฝาห้องที่เราแอบดูกัน ผมใจหายวาบ ไอ้เห้กบทำเรื่องอีกแล้ว ที่ย้ายมานี่ก็เพราะมันใจร้อนนั่นเอง เพ็ญปิดไฟมืดเลย ไอ้กบก็เข้าห้องมาล็อคประตู ผมแทบอยากจะไปเตะไอ้กบ บัดซบตามเคย พรุ่งนี้มันอันต้องย้ายห้องอีกแล้วแต่ไม่ทันจะอะไรเสียงเคาะประตูดังผมหัวใจแทบวาย แต่ไอ้กบรีบเปิดประตู เห็นเงาแว๊บ ๆ เพ็ญนั่นเองแว๊บเข้าห้องมาในชุดนอน ผมเห็นแค่นั้น เพราะพอปิดประตูก็มืดสนิทผมยังคงนั่งคาอยู่ตรงรู แต่เสียงไอ้กบกอดรัดปล้ำฟัดกับเพ็ญบนที่นอนแล้วเงาไหว ๆ ก็เคลื่อนไปมา รู้ว่าเป็นกายกรรม ผมใจยังสั่นอยู่ดี แต่บนเตียงไหวหวั่น ครู่ใหญ่ไอ้กบคงเสร็จมันลุกพร้อมมองมาที่ผม "ไอ้นึกช่วยต่ออีกคน" ผมงงเลย แต่เสียงเพ็ญก็สวนออกมา "พี่...เร็ว ๆ เดี๋ยวผัวตื่น" เท่านั้นผมลุกแทบกระโจนเลย ถอดเสื้อผ้าตัวเองแทบไม่ทันรีบเร่งหายกลัวตัวสั่น พล่านกับการได้ต่อกับเพ็ญ สุดยอดจริง ๆ พอเสร็จเพ็ญรีบลุกกลับห้องทันที ผมกับไอ้กบเปิดไฟนั่งมหัศจรรย์กันไม่หายเป็นไปได้ไงกัน รู้ภายหลังไอ้กบเขียนแผ่นกระดาษที่สอดไปว่า "แอบดูอยู่ รู้สึกสงสาร ยินดีช่วยเหลือมาเคาะได้เลย"

ตั้งแต่นั้นมา เกือบทุกคืนที่เพ็ญกลับ ผัวเธอเมาฟุบตลอด เพ็ญจะมาให้ผม 2 คนช่วยแล้วรีบกลับ กว่า 2 เดือน ก็โชคร้ายไฟไหม้ห้องพัก ไฟฟ้าดับจุดเทียนไฟเลยไหม้หนีตำรวจกันครับ

หนูกับป้าเหน่ง อยู่กันกินมากว่า 6 ปี ค่ะ! หนูอายุ 29 ปี ป้าเหน่งอายุ 58 ปี ตอนสาวรุ่นหนูเป็นนักร้อง ห้องอาหารคาเฟ่ ป้าเหน่งไปติด คล้องพวงมาลัยทุกคืนจนหนูใจอ่อน ก็เลยยอมทั้งที่รู้ว่าป้าเหน่งมีเมียอยู่แล้ว อายุไล่เลี่ยกัน หนูได้รับการยืนยันจากป้าเหน่งว่าไม่มีปัญหาเคลียร์กันเรียบร้อย เมียใหญ่อนุญาต ก็ตามข้อตกลง ป้าเหน่งอยู่บ้านใหญ่ 5 วัน เสาร์อาทิตย์เท่านั้นที่จะอยู่กับหนู ก็โอเคค่ะ ตอนนั้นสำคัญเรื่องการเงินเป็น..

ช่วยไม่ได้

หลักใหญ่ หนูลำบากมากไหนพ่อแม่ที่ต้องส่งเสีย ลำพังเงินเดือนนักร้องก็หมดกับค่าเครื่องสำอางค์และชุดเสื้อผ้า จะได้ก็เงินติดตามกับพวงมาลัย แต่ก็ต้องเข้าใจ ใครจะมาคล้องให้บ่อย ถ้าคล้องแล้วไม่ได้ตัว หนูไม่เคยออกไปไหนกับใคร แต่ละคนผ่านไปก็ไปคล้องนักร้องคนอื่นหมด

มีแต่ป้าเหน่งที่ดูจริงใจมาคล้องทุกคืน ๆ ละพันเป็นเดือน หนูจึงตกลงปลงใจพอได้ป้าเหน่งก็เลิกร้องเพลง ป้าเปิดร้านค้าของชำมินิมาร์ทเล็ก ๆ ห้องเดียวให้เป็นอาชีพก็เลี้ยงตัวเองได้ไม่ลำบาก

พอมาปีที่ 6 ป้าเหน่งเกิดผิดปกติ คืออวัยวะเพศไม่ยอมแข็งตัว หนูพยายามช่วยปลุกทุกวิธีจนปากเมื่อยก็ไม่ได้ผล ก็อดทนกันมาตลอดกว่า 4 เดือน ป้าเหน่งว่ากับเมียใหญ่ก็เช่นกัน ก็ค้นพบวิธีทั้งที่ก่อนหน้านี้ซื้อยามากินบำรุงหมดเงินเป็นหมื่น ๆ ก็ไม่ยอมตื่นอยู่ดี แต่เมื่อป้าเหน่งว่าได้เจอะความสำเร็จเป็นไปได้กับการเอาเพื่อนเข้ามาช่วยเหลือ เป็นการค้นพบโดยอุบัติเหตุ ที่เพื่อนถือวิสาระเดินเข้าบ้านไปหาเจอะเม่ยใหญ่พยายามปลุกกำเหน็ดในห้องรับแขก ตกใจแต่ไอ้นั่นกลับผึงผังตั้งชัน มันมหัศจรรย์เลยตามเลยขอให้เพื่อนอยู่ และก็สามารถทำกับเมียใหญ่ อวดต่อหน้าเพื่อนได้ ตั้งแต่นั้นมาจะต้องมีเพื่อนอยู่เสมอ และมาบอกหนูในเรื่องนี้หนูไม่เอาด้วยจะบ้าหรือไง ที่จะหน้าด้านเอาใครมาอยู่ด้วยเวลาร่วมรักเรื่องนี้ก็พูดคุย ป้าเหน่งพยายามอ้อนวอน แต่หนูไม่ยอม มันเป็นไปไม่ได้ ที่จะทำอย่างนั้น ไม่เชื่อเสียด้วยซ้ำกับคำพูดของป้าเหน่ง กลัวเป็นแผนหาทางเลิกกับหนู หาเรื่องว่าหนูมีชู้ก็เป็นได้

ป้าเหน่งพยายามอ้อนวอนพาเพื่อนมาบ่อย แต่หนูไม่ฟังคำอธิบาย กลายเป็นความโกรธ คิดประชดให้มันรู้แล้วรู้รอดไป รำคาญมากที่มาป่วนจิตใจ “ได้... เอาก็เอาจะลองดูที จะได้จบ ๆ สิ้นกัน” หนูพูดประชดด้วยความโกรธ แต่ป้าเหน่งกลับตื่นเต้นและวันนั้นหนูเกิดกล้าท้าประลองเลย ก็คิดอยู่ลองดูก็ดี อดอยากมานานหลาย

เดือน เผื่ออะไรจะดีขึ้น พ่อเจอะเพื่อนป๋าเหน่ง เก่งจริง ๆ ในเรื่องนี้ ป๋าเหน่งก็เขย่งเกงกอย ปึ๋งปั๋งขึ้นมาได้จริง ๆ ตกลงหนูไม่อาย เลยได้เสียกันทั้ง 2 คนกับป๋าเหน่งและเพื่อนป๋า มันส์สนุกมาก ๆ กลายเป็นติดใจที่จะได้แบบนั้น หลายครั้งผ่านมา ป๋าเหน่งบอกว่าจะพาเมียใหญ่มาร่วมวงด้วยคน หนูตะลึงเลยเป็นไปได้ไงกันที่เมียใหญ่ป๋าจะร่วมวงอย่างนี้ และคืนต่อมาเมียใหญ่ป๋าก็มาด้วยจริง ๆ เป็นการประจันหน้าจั๋ง ๆ ครั้งแรก นอกนั้นมีแต่เลี่ยง ๆ หลบ ๆ ค่ะ เราสนุกกันทั้ง 4 คน ป๋าเหน่งคืนพลังเพราะความค้นพบกับการร่วมแบบมีคนช่วยเหลือเอื้อเฟื้อต่อกัน เรา 4 คนเป็นไปได้จริง ๆ

ค่ะ ! เราอยู่กันอย่างมีความสุข และแล้วภรรยาของเพื่อนป๋าก็เข้ามาร่วมอีกคนจนได้ เป็นอะไรที่ไม่คาดคิดสติและความรู้สึกเรามองการร่วมเสพ เหมือนเกมส์ ๆ หนึ่งไม่เอามาเป็นภาระผูกพัน แล้ว ๆ กันต่างกลับทำหน้าที่ได้ดีตรงมีความเข้าใจและรักสามัคคีกันมากขึ้น สดชื่นกับชีวิต อยู่กันอย่างญาติสนิทไม่มีพิษมีภัยต่อกัน หนูไปบ้านเมียใหญ่ นอนที่นั่นบ่อย ๆ ไม่กร่อยเลย

มาระยะหลัง ป๋าเหน่งเป็นโรคเบาหวาน อาการไม่ดี แต่ป๋าเหน่งก็มานั่งเป็นประธาน ดูความสำราญของเราอย่างมีความสุข หนูก็มีคู่เล่นเป็นหนุ่มเรียนที่เราอุปการะเลี้ยงดูร่วมกันกับเมียใหญ่ ช่วยกันส่งเสียช่วยกันตักตวงความสุข สนุกกับชีวิต

ช่วยไม่ได้จริง ๆ กับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างนี้ หนูนับว่าโชคดี ที่ไม่ตกอยู่กับความจมปรัก มืด ๆ ดำ ๆ คลำอยู่กับความเลวร้าย ที่มีจิตใจเอาใจสังคมต่อหน้าทำหวานฉ่ำเยิ้มแต่ลับหลังเต็มไปด้วยความอาฆาตมาดร้าย ต้องตามหึงหวงทวงบัญชีแค้นอย่างทุกวันนี้ ที่ปรากฎอยู่ตามหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ คนสะใจติดคุก คนตายก็ไม่รู้เรื่องราว ความเศร้าความทุกข์เลยตกอยู่กับพ่อแม่ญาติพี่น้อง

ค่ะ ! หนูไม่ได้ในสิ่งที่หนูทำนี้ เป็นสิ่งถูกต้องหรือเป็นค่าความดี แต่หนูรู้ว่าถ้าใครตัดสิจคิดได้อย่างหนูต่างหากที่จะพบค่าแห่งความสุข รู้จักแยกแยะสิ่งเหล่านี้ให้รู้ดี อันไหนมีพิษก็คิดให้รอบคอบ อันไหนเลิศหรูก็อย่าหลงระเริงประมาทกับมันเท่านั้น

หนูเขียนมาเพราะอยากจะเขียนมั่งเท่านั้น

"อรดี"

หนูผิดมั้ย

เมื่อตอนหนูศึกษาอยู่ปี 2 ได้คบกับเพื่อนสาวสนิทกันดี เธอชื่อแมว เป็นลูกสาวข้าราชการ ระดับสูง ร่ำรวยเงินทอง มีรถเก๋งขับ หนูเป็นเด็กต่างจังหวัด เช่าหอพักอยู่ พอได้คบกับแมว มีกิน มีเที่ยวมีใช้ ก็เลยได้ใจ แมวดูจะชอบคบกับหนู เพราะเอาใจไม่ขัดใจแมวเลย ก็เป็นนายทุนเจ้ามือ ใครจะกล้าขัดใจ

ระยะหลังหอพักไม่ค่อยได้อยู่เลย แมวพาไปนอนที่ห้องของเขา ก็บ้านหลังบะเริ่ม หรูหราอย่างที่ชั่วชีวิตหนูคงไม่มีโอกาสจะได้สัมผัสมัน

พ่อแม่และพี่ชายแมวก็ต้อนรับดี พูดให้ท้ายว่า "ดีเสียอีกที่แมวจะได้มีเพื่อน ไปไหนมาไหนจะได้ไม่เป็นห่วง" หนูเลยได้คลุกคลีอยู่ในบ้านของแมว มากกว่าอยู่หอพัก

และเรื่องก็มาเกิดอย่างไม่คาดฝัน ตอนแม่ของแมวไปประชุมต่างประเทศ 5 วัน เหลือแต่พ่อของแมว และพี่ชายแมว และแมวกับหนูที่จะต้องอยู่บ้านกัน คืนแรกก็มีการเลี้ยง พี่ชายแมวนัดเพื่อนเขามากินกัน พ่อแมวและหนูก็ร่วมงานกัน ดื่มกันกันจนเมา ก็อยู่ในบ้านต่างไม่ยั้ง ยิ่งพ่อของแมวอนุญาต ร่วมด้วยก็ไปกันใหญ่ หนูดื่มไม่ค่อยเป็น แต่ถูกคะยั้นคะยอ ดื่มไปหลายแก้ว แมวก็ดูจะเป็นใจให้ดื่ม ไม่ถึงเที่ยงคืนก็เมา มีสติลืมตาได้ แต่ไม่มีแรงไม่มีกำลังที่จะร้องหรือขยับตัว แม้แต่นิ้วก็กระดิกไม่ได้เลย ก็เจอภาพพี่ชายแมว มากอดจูบเร้าโลมตัวหนู พอรู้สึกตัวดี ก็รู้ว่าตัวเองเปลือยเปล่า ไม่มีเสื้อผ้าใส่ปกปิดตัวเลย ตกใจแต่ไม่รู้จะทำอย่างไร อยากร้องแต่ร้องไม่ออก เปลือกตายังลืมแทบจะไม่ขึ้นได้แค่หรี่ ๆ และยิ่งตกใจมากขึ้นไปกว่านั้น ที่ปลายขายังมีอีก 2 คน จำได้เป็นเพื่อนชายของพี่ชายแมว ทุกคนเปลือยกายกันหมด และเท่าที่รู้หนูก็ถูกพี่ชายแมวและเพื่อนพี่ชายแมวอีก 2 คน รุมทึ้งแต่ไม่ใช่รุมโทรม เขาสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกัน จะว่าข่มขืนก็ไม่ผิด หนูเจ็บแต่ไม่มาก เพราะพี่ชายแมวมีกรรมวิธี เอาครีมหล่อลื่นเข้ามาช่วยด้วยกันทั้ง 3 คน มันเป็นครั้งแรกของหนู มีแต่ความหวาดผวาน่ากลัวมากกว่าที่จะมีอามรณ์สุขสม แต่เพราะไม่มีสิทธิในการป้องกันตัวเลย ต้องเป็นไปตามความต้องการของเขา ทั้ง 3 คน จนเสร็จสม แมวก็ไม่รู้อยู่ไหน ทำไมถึงให้พี่ชายกับเพื่อนเขา มาทำกับหนูอย่างนี้ หนูสงบไปโดยไม่รู้ตัว ไม่รู้ว่านานเท่าใด แล้วหนูก็มาตกใจสะดุ้งตื่นอีกครั้ง เมื่อรู้สึกตัวอีกด้วยการถูกทับตัวอีกครั้ง แต่คราวนี้หนูพอจะมีแรงบ้าง ขยับแขนขาได้ พอลืมตาก็ปะหน้ากับพ่อของแมวนั่นเอง "อะไรกันเนี่ย" หนูจะอ้าปากร้อง ก็ถูกอุดปากไว้ เสียงพ่อของแมวพูดอยู่ข้างหู "หนูอย่าร้อง พ่อเห็นหนูกับพวกหนุ่ม ๆ รุมแล้วมี

อารมณ์ หนูเก่งมากสามารถรับได้ พ่อเลยเกิดอารมณ์ขอพ่ออีกคนนะ" หนูพยายามสั่นหน้าว่ามันจะเกิดและเป็นไปไม่ได้ เพราะนี่เป็นพ่อของแมว แต่กำลังของหนูยังไม่มีพอ ได้แค่ขยับดุกดิก แรงผลักหรือดิ้นหลุดคงไม่มีกำลัง ก็ถูกกดดันและเสร็จพ่อของแมวอย่างไม่มีทางขัดขืน ดูพ่อแมวสุขสมอย่างจริงจัง หนูร้องไห้เลย พ่อของแมวเสร็จก็ลุกออกไปจากห้อง พร้อมชี้ไปที่โต๊ะหัวเตียงมีเงินวางอยู่ 1 หมื่นบาท

หนูร้องไห้ มองไปรอบ ๆ ห้อง จึงรู้ว่าเป็นห้องของพี่ชายแมว หนูพยายามจะลุก ก็ลุกไม่ไหว ก็สลบไปอีกครั้ง ตื่นเอาสายเกือบเที่ยง มีผ้าห่มคลุมตัวให้ ห้องก็ปิดล็อคอย่างดี แสดงว่ามีคนเข้ามาดูแล หนูลุกอย่างเจ็บแสบ และปวดเมื่อยไปหมด เข้าห้องน้ำออกมาแต่งตัวก็เห็นเงินวางอยู่ หนูกัดฟัน เก็บมัน อย่างน้อยก็ไม่เสียฟรี ๆ ออกจากห้องเจอแมวนั่งกินข้าวอยู่ที่โต๊ะทานข้าว แมวถามว่า "ตื่นแล้วหรือ" ดูเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น หนูก็ทำบื้อเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเช่นกัน นั่งทานข้าวคุยกันเป็นปกติ ก็รู้ว่า "พ่อแมวและพี่ชายแมวไม่อยู่ ออกไปข้างนอก" แมวพาหนูไปเที่ยวห้าง ซื้อเสื้อ รองเท้าให้อีกต่างหาก ตกค่ำได้รับโทรจากพ่อของแมว บอกขอโทษที่ทำหนูอย่างนั้น พ่อว่าเขาทนไม่ไหว แอบดูแต่ไม่รู้จะช่วยอย่างไร พ่อนัดเจอหนูอีก บอกขอคุยอะไรด้วย ทีแรกหนูไม่กล้า แต่พ่อแมวยืนยันหนูก็ตกลง เจอกันที่ห้องอาหารดัง หนูไปเจอได้รับการเอาใจและสารภาพกับหนู ยินดีจะเลี้ยงดูส่งเสีย หนูบอกไม่สามารถทำได้ เพราะเป็นพ่อแมวเพื่อนหนู พ่อแมวกลับบอกว่า "เรื่องนี้แมวรู้ดี และเต็มใจ เพราะแม่ของแมวไม่สามารถให้สิ่งนี้กับพ่อได้ ตกลงคืนนั้นหนูก็ไปนอนกับพ่อของแมวอีก ที่ม่านรูดดัง ยอมรับประทับใจสุด ๆ ได้เงินอีก 2 หมื่น แต่เรื่องไม่จบแค่นั้น พี่ชายแมวแอบดักฉุดหนู พาหนูไปข่มขืน แต่หนูก็มีใจให้อยู่ พี่ชายแมวบอกคืนแรกนั้น พี่เขาได้คนเดียว เพื่อนเขาไม่ได้แมว เพียงมาช่วยจับเท่านั้น หนูก็ทำเชื่อแต่รู้ว่าไม่จริง ตกลงว่าตั้งแต่นั้นมา หนูได้กับพ่อของแมวและแอบ ๆ ลักลอบกับพี่ชายแมวอยู่ ก็ได้เงินจากพ่อของแมวเอามากินมาเที่ยวมาใช้กันอย่างฟุ่มเฟือย แมวก็รู้กลับสนับสนุน พี่ชายแมวก็ติดพันกัน จนทุกวันนี้ หนูจะจบปีนี้ก็คิดอยู่ว่าถ้าจบปริญญา ก็จะเลิกคบหากับคนบ้านนี้ หนูผิดมั้ยคะ

"รัตนา"

เกิดมาเพื่อช้ำ

เรื่องของหลานออกจะน่าเบื่ออยู่สักหน่อย เพราะมันซ้ำซากกับพวกวัยรุ่นที่ริจะมีความรัก หลานรู้แล้วว่าตัวเองมันโง่ ไม่ทันคนอื่นเขา และดื้อจนได้เรื่อง

หลานมีความรักตั้งแต่อายุ 15 แล้ว พ่อแม่ห้ามไม่ให้สนใจในเรื่องนี้ หลานก็ไม่เชื่อ จึงได้หนีตามผู้ชายมาอยู่ที่จังหวัดเลย (บ้านเดิมของแฟน) เมื่อมีอยู่ที่นี่หลานต้องทำงานทุกอย่างทั้งซักเสื้อผ้าทำกับข้าว และยังต้องทำนาปลูกผักตามเขาไปด้วย ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน จึงบอกแฟนให้กลับมาหางานทำที่กรุงเทพฯ อีกครั้ง เขาก็กลับมาจริง ๆ หลานจึงได้ทำงานในโรงงานเย็บผ้า ได้เงินพอใช้ ส่วนแฟนก็รับเหมาก่อสร้าง เขาไม่มีความรู้อะไรค่ะ จบแค่ ป.6 และชอบอ่านหนังสือเพลย์ออฟมากด้วย

หลานต้องใช้ชีวิตอยู่กับห้องที่สร้างขึ้นในบริเวณก่อสร้าง จนหลานถูกเพื่อนของเขาข่มขืน เพราะประตูไม่แน่นหนา พังเข้ามาได้ ซึ่งในขณะนั้นแฟนไม่อยู่ พอเขารู้ก็ทิ้งหลานทันที โดยไม่ฟังเสียหาว่าหลานคบชู้เต็มใจเอง เมื่อถูกเขาไล่ออกจากที่นั่นแล้ว หลานก็ขึ้นรถกลับมาพ่อกับแม่ ทั้งสองก็ให้อภัยไม่ซ้ำเติม เพียงแต่พูดว่า "อยากให้กลับมาเรียนต่อให้จบ ม.6 ก่อนจะได้มีความรู้ไปประกอบอาชีพ"

หลานรู้คงตามเพื่อนไม่ทันแล้ว จึงเรียนแบบศึกษานอกโรงเรียน กลางวันเย็บผ้าเหมือนเดิม แม่ก็พลอยสบายใจในช่วงนั้น จนหลานจบ ม.6 ก็ได้เอาวุฒิมาใช้เป็นประโยชน์ได้เข้ามาขายของในห้าง แม่ยิ่งดีใจมากขึ้น เมื่อได้เงินก้อนแรกจากแรงงานของหลาน

แต่ความภูมิใจของแม่ก็มีได้ไม่ถึง 5 เดือน หลานก็มีแฟนอีกคราวนี้คนแถวบ้านนั่นเองเขามาตามรับ ตามส่งจนหลานใจอ่อน ยอมมีอะไรกับเขา ความรักสนุกและไม่คิดว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ทำให้หลานพลาดตั้งท้องขึ้นมา พอเขารู้ว่าหลานท้องก็บอกให้ทำแท้งทันที เพราะเขาไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ แม่หลานร้องไห้ยกใหญ่ พอรู้ว่าหลานเอาลูกออก พ่อยิ่งแล้วใหญ่ไม่มองหน้าหลานเลย หาว่าหลานไม่มีความคิดทำได้แม้แต่เลือดในอกใจดำ คำพูดทุกคำมันเสียดแทงใจหลานเหลือเกินจนทำให้ต้องมาเช่าห้องอยู่เอง ยอมรับว่าสบายใจอย่างมาก แต่จะทำยังไงได้ ในเมื่อหลานรักเขามาก แต่มันก็เหมือนกรรมอีกนั่นแหละค่ะ เขาอยู่กับหลานไม่นานก็เลิกไปมีผู้หญิงคนใหม่ ปล่อยให้หลานทุกข์ใจอยู่คนเดียวไม่กลับมาขบอกพ่อแม่อีกแล้ว จึงต้องตั้งหน้า

ตั้งตาทำงานไป เพราะคิดว่าไม่นานหรอกชีวิตของหลานอาจจะดีขึ้นและมีรักที่จริงแท้แน่นอนกับเขาบ้าง

จนได้เจอกับแฟนคนปัจจุบัน เขาทำงานดีกว่าหลาน และมีหน้าตาดีมาก ในตอนแรกที่เขามาจีบหลานก็บอกให้รู้ว่าเคยมีสามีมาแล้ว เขาก็บอกว่า "พี่ไม่ถือหรอกเรื่องนี้ ขอให้เรารักกันจริง" อายุของเขาประมาณ 30 ต้น ๆ เองค่ะ จึงไม่ฉุกใจคิดว่าเขาจะมีครอบครัว เพราะเห็นท่าทางของเขาแล้วไม่น่าจะมีเลยค่ะ มันเป็นความคิดที่เข้าข้าง

เพื่อนก็ห้ามนะคะกับแฟนคนนี้ ให้หลานดูเขานาน ๆ ไม่ใช่คบกันแป๊บ ๆ แล้วจะไปอยู่กับเขาเลย

มันก็แปลกที่หลานรักใครแล้วจะหลงเขาหัวปักหัวปำทุกครั้ง ไม่ค่อยฟังใครด้วย อย่างแฟนคนปัจจุบันนี้ก็เช่นกัน รู้จักกันประมาณ 3 เดือนก็มาเช่าบ้านอยู่กับเขาแล้ว ตอนใหม่ ๆ เขาก็บอกว่ามาอยู่กับดิฉันเลยไม่ได้ เพราะเรื่องของเราพ่อแม่เขายังไม่รู้หลานก็เชื่อเขา

จนเวลาผ่านไป 3 เดือน หลานเริ่มอยากรู้และอยากให้เขามาอยู่ด้วยเหมือนสามีทั่วไป ยอมรับว่าอายเพื่อนค่ะพอพวกเขาล้อว่าแฟนมีเมียอยู่แล้วหรือเปล่า พูดไม่ออกจริง ๆ ก็ในเมื่องเขาไม่ได้มาอยู่กับหลานเหมือนผัวเมียทั่วไปนี่ค่ะ

จนกระทั่งวันหนึ่ง หลานขอร้องให้เขาอยู่ด้วย เขาก็ทำท่าหงุดหงิดบอกว่าจะอยู่ได้ไง เขาพูดแค่นี้ก็ออกจากบ้านไปเลย จนมีผู้หญิงมาแสดงตัวเป็นเมีย ขอให้หลานรู้ว่าแฟนหลานมีเมียและลูกอยู่แล้ว

หลานแทบช็อคเลยก็ว่าได้ในตอนนั้น เสียใจมากค่ะ ที่ไม่คิดให้รอบคอบดูให้ดีก่อน เพื่อนพูดถูกต้อง เขาเองก็มายอมรับค่ะ เมื่อเรื่องแดงขึ้น และขอให้หลานอยู่ในฐานะเมียน้อยต่อไป เพราะเขาก็รักหลานเหมือนกัน ส่วนบ้านใหญ่ของเขาจะเคลียร์กันเอง

ซึ่งมาถึงบัดนี้หลานก็ยังเป็นเมียน้อยเขาอยู่ค่ะ เพราะรักหรืออะไรหลานก็เอาใจตัวเองไม่ถูก รู้แต่ว่าทิ้งเขาไม่ได้ค่ะ...

แต่ยอมเจ็บที่จะกินน้ำใต้ศอกเขา

"น้องพลอย"

เหยื่ออารมณ์

สวัสดีค่ะ เพื่อนหญิงที่เป็นแฟนประจำ เพลย์ออฟ ตลอดมา ดิฉันเป็นน้องใหม่ที่ได้รู้จักกับผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้ นั่นก็คือ "คุณอากังฟู" นั่นเองค่ะ เคยปรึกษาคุณอาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวก็หลายครั้ง กระทั่งได้ออกมาใช้ชีวิตตัวคนเดียวก็ยังติดต่อปรึกษากันอยู่ คุณอาเห็นว่าเรื่องของดิฉันน่าเปิดเผยในหัวข้อบทเรียนชีวิต จึงขอให้เขียนมา

ดิฉันเห็นว่าไม่ได้เป็นเรื่องเสียหาย หากจะเอาเรื่องของตัวเองมาลง เพื่อให้เพื่อน ๆ ได้อ่านกัน จึงเต็มใจที่จะเอาเรื่องของตัวเองมาเป็นบทเรียน ให้กับสาวอีกหลาย ๆ คน ที่หวังจะหาสามีรวย ๆ เพราะนั่นหมายความว่า คุณจะต้องรู้จักอดทนและปรับตัวเองให้เข้ากับพวกเขาที่คอยจ้องจับผิด และชอบคิดว่าเราหวังในสมบัติของเขา ที่ดิฉันพูดเช่นนี้เพราะเจอด้วยกับตัวเองไงคะ

อดีตสามีของดิฉันชื่อ นิต เราได้เจอกันเมื่อดิฉันไปสมัครเป็นเสมียนในร้านเฟอร์นิเจอร์ที่เขาเป็นลูกค้าอยู่เมื่อพบกันไม่กี่ครั้ง เขาก็บอกว่าชอบดิฉัน เราแอบพบกันอยู่บ่อย ๆ ใช้เวลาเพียง 5 เดือนเท่านั้นเขาก็ขอแต่งงาน อายุดิฉันก็ไม่ใช่น้อย ๆ แล้วเหมือนกัน ควรจะมีครอบครัวเสียที ดิฉันรู้ว่าฐานะทางบ้านเขารวย แถมมีกิจการของตัวเองอีกด้วย แต่พูดจริง ๆ นะคะว่าไม่ได้หวังในสมบัติเขาเลย คิดเพียงว่าได้สามีรวยก็ดีเหมือนกัน พ่อแม่จะได้มีหน้ามีตา

เขาพาดิฉันเข้าบ้านในวินาทีแรกที่เจอบรรดาพี่สาว น้องสาวและพ่อแม่ของเขา ทุกคนจ้องมองดิฉันเป็นตาเดียว ถามถึงบ้านช่อง การศึกษาต่างๆ มากมาย จนดิฉันรู้สึกอึดอัด พอรู้ว่าดิฉันมีความรู้แค่ ม.6 ฐานะทางบ้านพอกินพอใช้ พ่อแม่เป็นคนต่างจังหวัด เขาทำสีหน้าเรียบเฉยทุกอย่างไม่แสดงอะไรออกมาเลย

จนดิฉันและเขาคิดว่าคงไม่มีอุปสรรคอะไร แต่ผิดคาดค่ะ ทั้งครอบครัวเขา บอกว่าดิฉันไม่เหมาะสมจะมาเป็นสะใภ้ของบ้านเขา อ้างเหตุผลมากมาย รวมถึงการศึกษาด้วย แต่แฟนกลับไม่สนใจดื้อ ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ เขาดันทุรังจะแต่งกับดิฉันให้ได้ โดยขู่ว่าจะหนีออกมาอยู่กับดิฉัน หากทุกคนไม่ยอม

เมื่อเป็นเช่นนั้นทุกคนในบ้านยอมค่ำ เพราะเขาเป็นลูกชายคนเดียวในบ้าน ดิฉันดีใจมากเมื่อรู้ว่าได้แต่ง โดยไม่คิดว่าตัวเองต้องมาอยู่กับเสือสิงห์ทั้งหลาย

เมื่อเข้ามาอยู่ในบ้านอันใหญ่โตของเขาดิฉันมีหน้าที่ดูแลอาหารและดูแลบ้าน พี่สาวของแฟนขอไม่ให้ดิฉันยุ่งเกี่ยวกับกิจการงานของพวกเธอ เพราะกลัวว่าจะเสียหาย ดิฉันก็ไม่คิดอะไรอยู่บ้าน ช่วยสาวใช้เตรียมอาหาร ดูแลการกวาดเช็ดถูที่บ้านไปตามเรื่อง จน 1 ปีผ่านไป แฟนก็ขอให้ไปช่วยคุมบัญชีให้เพราะไม่ไว้ใจเด็กที่มาทำ

ใหม่ คราวนี้เองที่พวกพี่สาวและน้องสาวของเขาเริ่มเขม่นดิฉันมากขึ้น กลัวจะฮุบหมดมั้งค่ะ เพราะพ่อสามีได้ขยายกิจการให้ดิฉันไปคุมอีกทีหนึ่ง แถวบางกะปิ ทั้ง ๆ ที่มีอยู่ 3 สาขาแล้ว คงเห็นว่าดิฉันทำงานจริงและดีด้วย มั้งค่ะถึงได้มั่นใจ

การนินทาก็เริ่มต้นขึ้น กลับมาบ้านมักจะได้ยินเสียงพูดจากระทบกระเทียบบ่อยมาก จนแฟนดิฉันได้ไปมีเมียเก็บเอาไว้อีกคน พวกเขาก็คอยสมน้ำหน้า "เก่งงานจนผัวทิ้ง สงสัยเรื่องนั้นคงไม่เป็นท่า จึงมัดใจผัวไม่ได้" คำว่าดูถูกมักจะเป็นพี่สาวของเขาเสียมาก ทั้งที่พ่อกับแม่ของเขาห้ามปรามไม่ให้ว่า คงสงสารดิฉันมั้งค่ะ เพราะเวลาแฟนกลับมาทีไรก็จะหาเรื่องทะเลาะกันอยู่เรื่อย สุดท้ายก็ลงมือกับดิฉันทุกครั้ง เขียวช้ำไม่เว้นแต่ละเดือน ไม่มีใครสงสาร มีแต่ซ้ำเติม ดิฉันเริ่มไม่อยากกลับบ้าน จึงบอกพ่อแฟนว่าจะนอนค้างที่ร้านบางกะปิ พ่อแฟนก็อนุญาต ได้ทีพี่สาวและน้องของแฟน พวกเธอช่วยกันยุให้เขาพาเมียเก็บ ซึ่งรวยกว่าดิฉันมาอยู่ในบ้านเสียเลย แม่กับพ่อเขาก็ไม่มีปากมีเสียง ให้มาอยู่จริง ๆ

ดิฉันรู้เรื่องทุกอย่างได้แต่นอนช้ำใจ จะปรึกษาใครก็ไม่ได้ จึงออกเที่ยวและได้พบเพื่อนคู่ผัวเมียคู่หนึ่ง ถึงได้แนะนำให้รู้จักอากังฟู จึงได้ระบายความอัดอั้นในใจให้ฟัง แล้วทั้งคุณอาและเพื่อนต่างวัยคู่นั้นก็บอกให้ดิฉันนิ่งเฉยเอาไว้ ยังไงก็ยังขึ้นว่าเป็นเมียหลวง แฟนอาจจะเกรงใจ

แต่ไม่หด้เป็นอย่างที่คิดหรอกค่ะ ทั้งผัวและพี่สาว รวมถึงผู้หญิงคนใหม่ของเขา ตามราวีขอให้ดิฉันอย่าขาดกันแฟนโดยเร็ว สารพัดที่จะพูดจากระทบกระเทียบ แถมคนพี่ยังบอกว่า "แกมีอะไรมาก็เอาไปแค่นั้นนะ จะมาขอแบ่งจากน้องชายชั้นนะยากย่ะ"

พวกเขาตามมาราวีอย่างนี้เกือบปี ดิฉันก็ยังไม่ยอมหย่า และไม่เคยไปยุ่งเกี่ยวเขาด้วย พ่อสามีก็บอกเลยว่าหากแฟนเลิกกับดิฉัน เขาจะมอบร้านบางกะปิให้ดิฉันเพียงผู้เดียว คำพ่อของเขาไม่มีใครฟัง แฟนดิฉันไม่ค่อยเท่าไหร่หรอก แต่พี่สาวกับผู้หญิงคนใหม่นั่นซิจ้างคนมาขู่จะฆ่าอีก

ตอนแรกดิฉันคิดว่าเป็นเพียงแค่คำขู่ แต่เขาจ้างมาจริง ๆ ผู้ร้านคนนั้นไม่ฆ่าดิฉัน เขาบอกว่าให้ดิฉันไปจากที่นี่ หากไม่ไปคราวต่อไปเขาอาจจะต้องทำเพราะรับเงินเขามาแล้ว ดิฉันกลัวอย่างลนลานหาที่พึ่งที่ไหนไม่ได้ จึงรีบกลับต่างจังหวัดบอกเรื่องให้พ่อแม่ทราบ ท่านทั้งสองจึงขึ้นมาเจรจากับทางครอบครัวแฟน เรื่องจึงยุติให้ดิฉันยอมหย่า พร้อมกับยกร้านให้และรถอีกคันหนึ่ง แต่ดิฉันก็ไม่มีโอกาสได้ดูแล เมียใหม่กับพี่สาวไม่ยอมวางมือหรอกค่ะ แปลกนะ ทั้ง ๆ ที่ดิฉันก็ไม่ได้ไปยุ่งแล้ว จึงให้คนตามดิฉันแจคงกลัวว่าดิฉันจะเอารเองที่พวกเขาจ้างคนมาฆ่าไปเล่าให้พ่อแฟนฟังมั้งค่ะ ยิ่งทำให้ดิฉันกลุ้มใจและไม่คิดว่าตัวเองจะปลอดภัยหากอยู่นั่น

จึงหลบมาอยู่กับเพื่อน จึงเปิดคาเฟ่อยู่ ช่วยเพื่อนทำทุกอย่างต้อนรับแขก ดูแลทุกอย่างในร้าน แถมบางครั้งยังร้องเพลงอีกด้วย ช่วงนี้มีหนุ่ม ๆ ติดเยอะ แต่ไม่คิดจะสนใครหรอกค่ะ จิตใจมันยังรับไม่ได้กับเรื่องที่ผ่านมา

ไม่อยากคิดเลยว่าทั้งแฟนและพี่น้องของเขาจะมองดิฉันต่ำถึงขนาดไม่มีค่าเลย ทั้ง ๆ ที่ดิฉันเป็นคนเงียบมาตลอด ตอนนี้ซา ๆ ไปแล้ว แต่ก็ได้ข่าวว่าอดีตสามีแอบไปมีเมียอีกคนหนึ่งแล้ว บ้านทั้งบ้านวุ่นไปหมด เพราะหลงถึงขนาดเอาเงินไปปรนเปรอมากมาย ได้ทั้งบ้านทั้งรถ พี่น้องเต้นกันเป็นเจ้าเข้าเลย กลัวสมบัติจะถูกแบ่งไปมั้งค่ะ

สะใจจริง ๆ คะพอรู้ข่าวนี้

สมภพ ครูหนุ่มวัย 24 ปี เพิ่งจบปริญญาหมาด ๆ มุ่งมาดที่จะเป็นครูมาแต่เด็ก จนปัจจุบันก็ได้สมความคิด ก็พ่อแม่ของสมภพเป็นครูเช่นกัน

สมภพได้มาสอนอยู่ที่โรงเรียนเทศบาลใน จ.นนทบุรี โดยได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ สอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็สอนมาได้เกือบปี เป็นที่รักของลูกศิษย์ลูกหา ก็หน้าตาหล่อสมาร์ท

อย่างพระเอกหนัง โดยเฉพาะเด็กสาวระดับ ม. จะชื่นชอบเป็นขวัญใจ แต่ครูสมภพก็คงประพฤติปฏิบัติตนดีเยี่ยมไม่มีความเอนเอียงใด ๆ โดยเฉพาะเรื่องชู้สาว ที่ผู้ใหญ่หลายคนกลัวกัน ที่วัยของครูสมภพต้องวิตกเกิดเรื่องเช่นนี้บ่อย

ครูหนุ่มสมภพ ก็เจอะเด็กสาวที่มาออดอ้อนออเซาะ เอาใจมันไม่ยากเลยที่จะทำอะไรผิด ๆ เพราะเด็กสาวระดับนี้เชื่อฟัง และยังบริสุทธิ์ไร้เดียงสา แรกรุ่นดรุณีที่ง่ายต่อการชักจูง หลงกระทำ แต่ครูสมภพกลับพยายามเตือนสติสอนลูกศิษย์สาวให้สำนึกถึงความเป็นกุลสตรี

พฤติกรรมที่สุดดีของครูหนุ่ม เล่นเอาเหล่าเด็กสาววัย 14-15 ปี พากันหลงใหลใฝ่ฝัน อยากอยู่ใกล้ชิดกับครูหนุ่มใครได้ใกล้ ได้เคียงข้างจะเป็นความเท่ห์ ความภาคภูมิใจสำหรับเด็กสาวเหล่านี้

และในชีวิตประจำวัน ก็มีเด็กสาวอ้อย เป็นนักเรียนอยู่ชั้น ม.2 ที่ครูสมภพสอนประจำอยู่ ดูสาวอ้อยพยายามจะแสดงตัวเป็นคนโปรดของครูสมภพ แอบเอาขนมที่แม่เธอขายมาให้ครูสมภพเสมอ ๆ และดูจะเจ้ากี้เจ้าการที่จะสนิทสนม ถึงบางทีก็แกล้งควงแขนหรือกอดครูสมภพบ่อย ๆ อวดเพื่อน ๆ ครูหนุ่มก็ไม่ว่าอะไร เพราะคิดว่าเด็กรักใคร่แบบเด็กก็ให้ความเอื้อ เอ็นดู

เด็กสาวอ้อย มักจะไปพูดกับเพื่อน ๆ ว่า ครูสมภพเป็นแฟนเธอ ครูหนุ่มก็เคยได้ยิน ก็หัวเราะขำ "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"

และสิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่ออ้อยจู่ ๆ หายไปทั้งคืน รุ่งขึ้นพ่อแม่อ้อยก็มาหาอาจารย์ใหญ่ และเรียกครูหนุ่มที่เป็นครูประจำชั้น เผื่อจะได้ข้อมูลอะไรบ้าง ก็เลยเป็นที่กล่าวขวัญกันไปทั้งโรงเรียน งานนี้ไม่มีใครรู้เลย แม้แต่เพื่อนสนิทของอ้อยที่ครูหนุ่มเรียกมาสอบถาม ตกคืนนั้นประมาณ 2 ทุ่ม ที่ครูหนุ่มอยู่ห้องพักที่เช่าอยู่ ก็ได้รับโทรจากอ้อยว่าเธออยู่กับเพื่อนชาย ถูกเพื่อนบังคับกักขัง

หลังจากหลอกพาเที่ยว ไม่ยอมให้กลับบ้าน ให้ครูหนุ่มไปรับหน่อย ตอนนี้อ้อยหนีออกมาได้ ไม่กล้ากลับบ้านกลัวพ่อแม่ แต่ขอให้ครูสมภพไปรับก่อน ค่อยว่ากัน ครูสมภพก็คิดว่าดีเหมือนกันยังไงช่วยลูกศิษย์และได้อ้อยกลับคืนมา คิดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็รีบออกไปรับตัวอ้อยตามที่ได้นัดหมาย บอกสถานที่ ๆ อ้อยแอบหนีออกมา อยู่ไปทางอำเภอใกล้เคียง ประมาณ 12 กิโล ครูหนุ่มก็รับกลับขี่รถซ้อนอ้อยกลับมา พอมาถึงห้องพัก เพราะอ้อยบังคับให้มาที่ห้องยังไม่ยอมกลับบ้าน อ้างกลัวพ่อแม่ ขอพักกับครูก่อน แล้วให้ครูอธิบายพ่อแม่ก่อนค่อยกลับ ครูสมภพก็ไม่ได้คิดอะไรก็ดีเหมือนกัน เคลียร์ก่อนไม่งั้นอ้อยโดนดุด่าดีแน่ ๆ ก็พาอ้อยเข้าห้องหาข้าวน้ำให้กินก่อน แล้วจะรีบไปติดต่อให้พ่อแม่อ้อยมารับกลับ ไม่ทันจะอะไรเสียงหน้าห้องดังผู้คนเข้ามาในห้อง เป็นพ่อแม่ของอ้อย และมีตำรวจมาด้วยก็กรูเข้าจับครูหนุ่มทันที พร้อมแยกตัวอ้อยออกไป ครูหนุ่มพยายามพูดอธิบายเรื่องราวที่เกิด พร้อมให้สอบถามกับอ้อยดูก็ได้ แต่ตอนนั้นไม่มีใครฟังเสียง เอาครูหนุ่มไป พ่อแม่อ้อยแจ้งความครูสมภพ พรากผู้เยาว์กับกักขังหน่วงเหนี่ยวและยังต้องรอผลว่าถูกข่มขืนอีกหรือไม่ เหตุการณ์กลับเลวร้าย แต่ครูหนุ่มยังคงมั่นใจตนเองว่า "บริสุทธิ์" อ้อยเป็นพยานได้ดีว่าความจริงคืออะไร จนสายครูหนุ่มก็เห็นอ้อยถูกพ่อแม่พาตัวมาที่โรงพัก สบสายตากันครูหนุ่มยังมั่นใจในความบริสุทธิ์ของตัวเองก็รอผล จนพ่อแม่พาอ้อยกลับ ตำรวจมาแจ้งข้อหาให้ครูหนุ่มรู้ว่า "อ้อยให้การว่า" ครูสมภพชวนมาที่ห้องและกักขังไม่ให้กลับบ้าน ขังทั้งคืนกับพยายามปลุกปล้ำ แต่อ้อยไม่ยอม ดีมีคนเห็นครูหนุ่มซ้อนอ้อยขี่รถ จึงไปแจ้งให้พ่อแม่อ้อยรู้จึงมาตามจับได้"

ครูหนุ่มเข่าอ่อนเลย ถ้าลองอ้อยให้การแบบนี้ จบสิ้นกับอนาคตทันที ทำไมอ้อยจึงไม่พูดความจริงว่าเป็นอย่างไร อุตส่าห์ไปช่วยเหลืออย่างจริงใจ เดือดร้อนพ่อแม่ครูสมภพ ต้องมาเจรจา ต่อรองกับพ่อแม่ของสาวอ้อย จนถึงกับเสียค่าทำขวัญถึง 1 แสนบาท ให้ถอนแจ้งความ แต่ไม่อาจหลุดข้อกฎหมายในเรื่องพรากผู้เยาว์ต่ำกว่าอายุ 15 ปี โทษ 6 ปี แต่ลดเหลือ 3 ปี เป็นโทษครั้งแรกจึงเหลือ 2 ปี ปรับอีก 1 หมื่นบาท

ครับ! วันนั้น ครูสมภพ ก็ถูกจองจำฐานมีความผิด "พรากผู้เยาว์" 2 ปี สิ่งที่ครูสมภพรู้ดีว่าสาเหตุที่เด็กอ้อยกลับคำ เพราะถูกพ่อแม่สอนสั่ง จับครูไว้จะเสียหายน้อยกว่าถูกเพื่อนหลอกไป พ่อแม่อ้อยฉวยโอกาสแก้สถานการณ์ด้วย

กังฟู

สมดุล

"เมียให้ลาภ"

ผมมีเรื่องเหลือเชื่อ ที่เมียผมสร้างปรากฏดิการให้กับผมคือ ผมแต่งงานกับเอ็ง เธอเป็นลูกครึ่งพ่อจีนแม่ไทย เราอยู่กินกันมา 5 ปี มีลูก 1 คน ผมมีอาชีพทางขับแท็กซี่ เช่าเขาขับครับ ยังไม่มีปัญญามีรถเป็นของตนเอง ส่วนเอ็งก็มีแผงลอยค้าขายเสื้อผ้าอยู่แถวสะพานคลาย เช้าผมจะต้องไปส่งเธอก่อน จึงค่อยออกหาผู้โดยสาร ส่วนลูกก็เอาไปฝากยายเลี้ยง เราต่างหากินกันไม่มีเวลาเลี้ยง

และในเวลาต่อมา เอ็งได้เพื่อนสาวอีกคน พอดีเป็นทางผ่านอยู่กันไม่ไกล ที่เราต้องรับเธอไปด้วย เธอชื่อมล ทำงานอยู่ที่ห้างสะพานควายเช่นกัน มลอายุ 21 ปี ยังบริสุทธิ์มีแค่แฟน ผมรู้เพราะเอ็งกับมลคุยกันตอนอยู่ในรถ เราเริ่มสนิทกัน มลเช่าห้องพักอยู่คนเดียว เอ็งกับมลเป็นคนบ้านเดียวกัน คืออยู่หาดใหญ่ สงขลา คบกันเพราะทำงานค้าขายอยู่สถานที่เดียวกัน นานวันก็เป็นเพื่อนสนิท คุยภาษาใต้อร่อยจังหู มีวันหยุดเราก็เที่ยวด้วยกัน โดย มากมลจะออกค่าเช่ารถวันนั้น แก๊สผมเติมเอง ผมกับมลก็เผิน ๆ ไม่ค่อยสนิท แต่กับเอ็งเหมือนกำความลับต่อกัน หัวเราะต่อกระซิกกันประจำ พูดจา 2 แง่ 2 ง่าม แบบรู้กัน ผมก็ขำตาม ทั้งที่ไม่เข้าใจความหมายลึก ๆ ของเขากัน เพื่อความกลมกลืน

มลก็สวยน่านักอยู่ในสายตา มลเคยแนะนำให้รู้จักกับแฟนที่มีกำหนดจะแต่งงานกันในเร็ววันนี้ ผมยังเสียดายความสวยน่ารักโดยเฉพาะรูปร่างน่าฟัดจริง ๆ

แล้วเหตุไม่คาดฝันก็เกิด เมื่อคืนหนึ่งก่อนนอน เอ็งได้คุยกับผม บอกว่า "มลเขาจะแต่งงานอีก 1 เดือน แต่มลกลัวว่าเธอจะเป็นภรรยาที่ดีไม่ได้ อะไรไม่รู้เรื่องเลย ว่าหน้าที่ภรรยาจะต้องทำยังไง ทุกอย่างเอ็งอธิบายสอนให้เข้าใจ แต่มาติดตรงบนเตียง ทั้งที่เอ็งบอกให้ชัด แต่มลบอกว่าไม่เข้าใจ ฟังนะฟังได้ แต่จะให้ทำคงทำไม่ถูก มลบอกว่าถ้าเป็นไปได้ เขาจะขอดูเราเป็นตัวอย่างจะได้มั๊ย" ผมถึงกับถลึงตามองเอ็งเลย อะไรจะเพี้ยนกันไปได้ขนาดนี้ แต่เอ็งยิ้มพยักหน้า คล้ายว่าผมน่าจะทำ "ลองดูสิพี่ เอ็งก็รู้สึกตื่นเต้นแค่ได้ยินแล้ว ไม่อาย เสียงอย่างเอ็งว่าน่าจะลองมีคนมองจะเป็นยังไง" ผมฟังเอ็งพูด ก็รู้สึกสะใจขึ้นมา "เอาสิ....ถ้าเอ็งกล้า มลกล้าดู พี่ก็กล้าทำ" ผมตอบอย่างมั่นใจ เอ็งตกลง แต่คืนนั้น แค่พูดกันก็ฉลองชัยไปซะ 1 เกมส์ เปี่ยมไปด้วยพลังจริง ๆ เพราะแค่คิดก็สนุกสุด

ผมก็ไม่คิดว่าจะเป็นจริงเป็นจังอะไร คิดว่าเอ็งพูดเล่น เพราะมันเป็นไปไม่ได้ มีหรือที่มลจะกล้า แต่คืนที่ผมรับเอ็งกับมลกลับที่พัก มลลงก่อนแต่บอกเปลี่ยนชุด แล้วจะตามไปตั้งโต๊ะได้เลย ผมก็งง เอ็งเลยคลายสงสัย คืนนี้มลจะมาดื่มกัน

และจะมาดูศึกษาหน้าที่เมีย "ผมสะดุ้งเลย เอาจริง ๆ หรือนี่ แวะจอดรถหน้าปากซอย เมียสั่งเข้าร้านเซเว่นส์ ซื้อเบียร์ 2 ขวด กับเอ็นไก่ทอด 1 ถุง ตั้งโต๊ะรอ เดี๋ยวเดียวมลก็มา จริง ๆ สุดสวยกว่าทุกวัน ดูสะอาดสะอ้านน่ารัก ผมคึกคักทันที ดื่มกิน ทั้งคู่หนุงหนิงเหมือนคุยให้กล้า ผมก็เขิน ๆ ถ้าเอาจริงผมยังคิดว่าจะทำได้หรือเปล่า

น่าที่สุดเสียวก็มาถึง เอ็งเรียกผมไปอาบน้ำก่อน เธอจูงมือมลเข้าห้องนอน ผมร้อนหนาวเลย อาบน้ำเสร็จคาดผ้าขนหนูผืนเดียว เข้าห้องนอน เจอเมียผวาเข้ามากอดรัดจูงประคองไปที่เตียง นี่คงเป็นการสอนมลว่าต้องเริ่มต้นอย่างนี้ วันนี้เอ็งดูจะแสดงเป็นอาจารย์สอนผมเหมือนเด็กอนุบาล เอ็งจัดการถอดผ้าขนหนู ผมก็เปลือยตลอดร่างอายอยู่เหลือบมองดูมล นั่งจับตามอง เอ็งจัดการลูบไล้เร้าโลม ทั้งที่ไม่เคยอย่างนี้มาก่อน ความรู้ซ่อนในฝัก เอ็งเหมือนผู้เชี่ยวชาญจริงๆ ผมอึ้งนิ่งเลย อดีตหมอนวดที่เก่งที่ผมไปติดคิดแล้วชิดซ้ายได้เลย เอ็งใช้มือและถึงใช้ปากแสดงแบบสอนสั่งมล แบบโชว์ไม่ผิด ผมก็บิดตัวจนไม่ไหวก็เลยจัดการกับเอ็ง ต้องแสดงกลับ ถึงความสามารถของชายชาตรี ออกลวดลาย เล่นท่า เล่นมุขเด็ด ความหนักหน่วง ความมีท่วงท่าคิดว่าเอ็งก็ไม่เคยเจอความเก่งของผมมาก่อนเช่นกัน ถึงกับร้องครวญครางอย่างไม่ได้ตั้งใจ เอ็งกลายเป็นเร่าร้อนหื่นกระหายขึ้นมาอย่างจริงจัง เลยลืมตัวเมามันส์ ว่ามีมลมองอยู่ กว่าจะจบเกมส์เสียงร้องของเอ็งผสมกับแรงบวกของผมฟุบหลับทับไปด้วยกัน หายใจระรวยลุกขึ้นได้อายเลยครับ แต่ทว่ามลไปสะกิดเองพูดจนผมได้ยิน มลขอทดลองกับผมได้มั้ย เอ็งพยักหน้าผมถึงตกใจ เอ็งบอกให้มลถอดเสื้อผ้าที่กล้าเพราะคิดว่าผมคงหมดน้ำยาเพราะประจำเสร็จต้องรออีก 2 วัน แต่นี่พอมลเปลือยผมดีดผึงเลย ดึงมลขึ้นเตียง เอ็งอึ้งเลย ผมไม่เสียโอกาสมันผงาดอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ครั้งแรกกับเอ็งยังไม่ขนาดนี้จริง ๆ

มลไม่เจ็บปวดอะไร ทั้งที่เป็นครั้งแรกของเธอ เพราะเธอดูพร้อมตั้งใจไม่เกร็งไม่หวาด แต่คงมีอารมณ์อยาก หลังจากที่เธอดูผมกับเอ็งบรรเลงนั่นเอง เอ็งนั่งตะลึงดูผมกับมลจนจบ เอ็งสะกิดผมขออีกรอบ ผมก็สนองเป็นไปได้กับพลังผมเหลือเชื่อ

ครั้งเดียวเกินพอ มลถนอมตัวจนแต่งงานไป แต่ผมยังคงคนึงถึงมล ทุกครั้งที่ได้กับเอ็ง แปลกไหมครับ

"บรรจง"

ความสมดุล

เมื่อตอนที่หนูแต่งงาน ใคร ๆ พากันแสดงความยินดี พ่อแม่ญาติพี่น้องดีใจ ที่หนูเหมือนโชคดี จัดงานใหญ่โต ก็ว่าที่สามีเป็นระดับนักธุรกิจรวยมหาศาล เราพบกันเพราะหนูจบปริญญาตรีหมาด ๆ มาสมัครทำงาน ที่บริษัทเขาทำได้แค่ 2 เดือน ดูเขาสนอกสนใจ ทุ่มเทความใกล้ชิด เลื่อนตำแหน่งงานจนเป็นเลขาเขาในเวลาแค่ 4 เดือนเท่านั้น เล่นเอาเป็นที่อิจฉาและซุบซิบกันในบรรดาพนักงานกว่า 80 คน

แต่ก็ไม่เป็นปัญหาอะไร เพราะเส้นทางเดินของหนู ปูด้วยกลีบกุหลาบและเงินทองมากมายที่แรก ๆ อิจฉาตาร้อนแต่พอรู้ว่าหนูแน่นอน พวกเขาก็เข้าใจ มาป้อยอเอาอกเอาใจทำดีกับหนูกันหมดตลกสิ้นดี

ว่าที่สามี อายุใกล้ 60 แต่ร่างกายยังแข็งแรง หนุ่มกว่าวัย เป็นหม้าย แต่รู้มาว่าเขาเคยถูกเมียอย่ามาตลอดถึง 4 ครั้ง 4 คน เหตุผลที่เขาอธิบายอ้างว่าเมียก่อน ๆ ที่ผ่านมา ต่างหวังเพียงแค่รักเงินทองเท่านั้น ไม่ได้มีความจริงใจ หรือมอบกายใจอย่างแท้จริง ยิ่งทำให้หนูมีมานะ ที่อยากเอาชนะลบล้างความคิด ที่ยึดติดเรื่องที่แล้ว ๆ มา ผู้หญิงหาใช่เฉกเช่นเดียวกันเสมอไป อย่างไรความจริงใจก็มีอยู่ที่ตัวหนู หนูที่ยอมรับรัก ยอมแต่งงานด้วยไม่ได้เห็นแก่เงินทอง แต่เพราะเห็นแก่พ่อแม่ ที่แกต้องการเห็นหนูมีอนาคตเป็นที่พึ่งของท่านได้ อีกอย่างที่สามีเข้ามา ดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือ

พอแต่งงานผ่านพ้น สับสนเล็กน้อยในพฤติกรรมในเรื่องบนเตียงนอน อาจจะเป็นเพราะหนู บริสุทธิ์ได้เดียงสาไม่เคยมาก่อนนั่นเอง จึงไม่ค่อยรับรู้อะไรมาก ทุกบทบาทหนูก็เลยคิดว่ามันคือธรรมชาติของการร่วมเพศสืบพันธุ์ แต่เรื่องเลห่านี้หนูไม่เคยรู้เคยได้ยินมาก่อน ทุกอย่างอยู่ที่สามีจะกระทำ หนูคอยทำตามอย่างเดียว แต่รู้สึกว่านับวันดูจะยิ่งพิสดาร วิตถารเท่าที่หนูเริ่มคิด เพราะอามาเปรียบเทียบกับซีดีเอ็กส์ที่ดูมามันเหนือกว่า พอหนูแย้งว่าทำไมมันต้องเล่นท่า เล่นบทบาท

อย่างนี้ สามีก็บอกที่ในซีดีเอ็กส์นั้นมันเด็ก ๆ ระดับประถม ที่สามีเล่นนี้มันระดับปริญญา

ค่ะ ! ที่เล่ามาทุกคนที่อ่านคงอยากรู้นะคะว่า "สามีหนูนั้นปฏิบัติการเสพกามกับหนูอย่างไร จึงได้ว่าเป็นพิสดารวิตถารเช่น "ให้หนูฉี่ใส่ปากแก ๆ จะดื่มกันมัน เอาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใส่ประตูหลังเขาอ้างเขาชอบดูมัน และจะให้หนูทรมานเขา ตบตีมีรองเท่าตบหน้า หรือเอานิ้วขาเขี่ยคีบน้องหนูเขา กับกับการที่จะต้องเปลือยนั่งทับบดบี้ขยี้ทับหน้าเขา แม้กระทั่งเอาเท้าเหยียบขยี้หน้าเขานาน ๆ สาบานได้เลยว่า หนูไม่ชอบเลย ที่ถูกบังคับให้กระทำอย่างนี้ มันเหมือนก่อกรรมสร้างบาปมากขึ้นทุกวัน นานวัน มันกลับลุกลามใหญ่ มีการชักชวนออกไปร่วมรักกันในรถยนต์ โดยจอดตามสถานที่ต่าง ๆ แรก ๆ ก็ตามสวนตามที่ทางเปลี่ยว ๆ และค่อย ๆ เข้าใกล้ผู้คนพลุกพล่าน รถแม้ติดฟิล์มดำ ด้านหน้ามีผ้าบัง แต่เครื่องยนต์ติด กับมีความเคลื่อนไหวตามจังหวะตัวรถ มีคนสงสัยเยอะที่เดินผ่าน แต่ไม่มีใครเข้ามาด้อมมอง คงมีแต่พวกเด็กแก่น ๆ ที่เข้ามาเอามือป้องดูกัน สามีกลับยิ่งเมามันส์ออกอาการรุนแรงมากขึ้น และรีบร้อนจนต้องขับรถหนี ดูเป็นที่พอออกพอใจของเขาอย่างนี้

แต่แค่นี้ยังไม่พอใจ เอาเสื่อไปปูตามสมทุมพุ่มไร้ เหมือนท้าทายให้คนเห็น เขาบอกว่ามันจะสร้างความตื่นเต้นเร้าใจ แรก ๆ หนูไม่ยอม ก็ถูกดุด่าและมีอาการโมโหฉุนเฉียว เพราะความเอาใจและตามใจเขาทุกอย่างตลอดมา ก็ต้องโอนอ่อนทั้งที่ฝืนใจสุด ๆ บ้าอะไรที่จะต้องมาเปลือย มาร่วมรักอย่างประเจิดประเจ้อ ห้องหับจะขนาดไหน หนูไม่เคยเกี่ยงเลย แต่พอเจอความรู้สึกจริง ๆ เริ่มชินเริ่มตื่นเต้นตาม มันส์เหมือนกัน เป็นไปได้โดยไม่รู้ตัว ตอนหลัง ๆ มืด ๆ ค่ำ ๆ เราไปตามสะพานใหญ่ ข้ามแม่น้ำหามุมอับพอจะกอดรัดฟัดกันได้ หรือตามผับส์ตามห้องอาหารที่พอสลัวกระทำการกัน แต่ถ้าห้องพิเศษก็จะให้เด็กเสิร์ฟชายหญิงเห็นแบบแกล้งให้พวกเขาตกใจ ที่เราทำอะไรกันดูมันสนุกตื่นเต้นเร้าใจ ระยะหลัง ๆ เริ่มรู้สึกว่า ถ้ามีคนนั่งดูหรือแอบดูเราจะรู้สึกสุดยอดกว่าอะไรทั้งหมด ถึงขนาดจ้างเด็กนั่งดู เอามือมาถูกมาสัมผัสเป็นการค้นพบอีกอย่างหนึ่ง สุดท้ายก็เอาเด็กผู้ชายมาสนุกกับหนูด้วย ส่วนเขาหนูก็อยากเห็นเขาสนุก กับผู้หญิงอื่น ก็ไม่ยากเลยที่เด็กเสิร์ฟสาว ๆ พอเอาเงินจ้าง เขาก็เอาด้วยอย่างไม่อาย กลายเป็นการหาสถานที่ร่วมรัก ตามห้องอาหารพิเศษ ที่มีเด็กเสิร์ฟชายหญิงร่วมมือร่วมใจอีกเส้นทาง การสามารถกระทำได้ถึง 4 คน สามีก็มีการพาเข้ากลุ่มที่เขาเรียกว่า สวิง มีคู่ผัวเมียชายหญิง มากหน้าหลายตาเข้ามาสลับเปลี่ยนแลกคู่รับรู้ถึงความต้องการต่อกัน ความเมามันส์ในวิธีการเช่นนี้แม้หนูเวลาที่ตั้งสติคิดได้ ก็พอจะเข้าใจว่ามันเป็นสิ่งไม่ดีงามเลย พ่อแม่ญาติพี่น้องรู้ หนูเสียคนเลย แต่พอเกิดอารมณ์ก็ไม่คิดอะไรเป็นอยู่อย่างนี้ แต่ที่รู้ ๆ ผ่าน ๆ มากว่า 10 ปี หนูกับสามีก็ยังรักกันดี ไม่ปัญหาการครองคีใด ๆ เราเข้าใจและยังเสทมอต้นเสมอปลาย มากมายเพื่อนฝูง ญาติๆ พากันมาถามกันว่าทำอย่างไรถึงได้ครองคู่กันอย่างมีความสุข สมดุลต่อกัน เป็นที่อิจฉาในสายตาทั่วไป หนูกับสามีตอบไม่ได้ และไม่อาจจะบอกใครได้แต่พูดว่า ให้พยายามเข้าใจต่อกันเท่านั้น

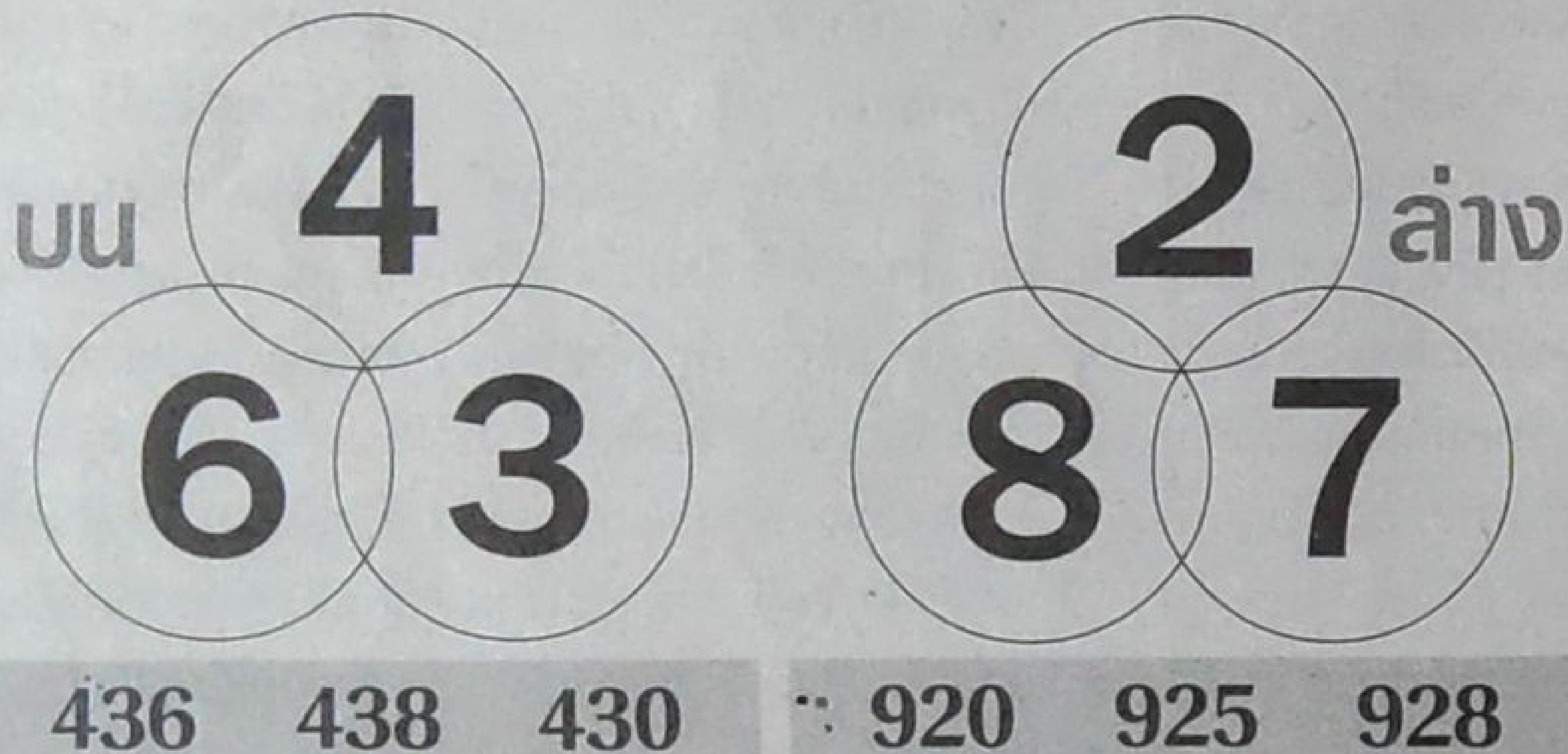
ค่ะ ! การครองคู่ ถ้าเอาแต่เอาแต่ใจตัวเอง ได้ดั่งใจเห็นแก่ตัวเป็นใหญ่ 2 ฝ่ายก็ไม่มีความสุข

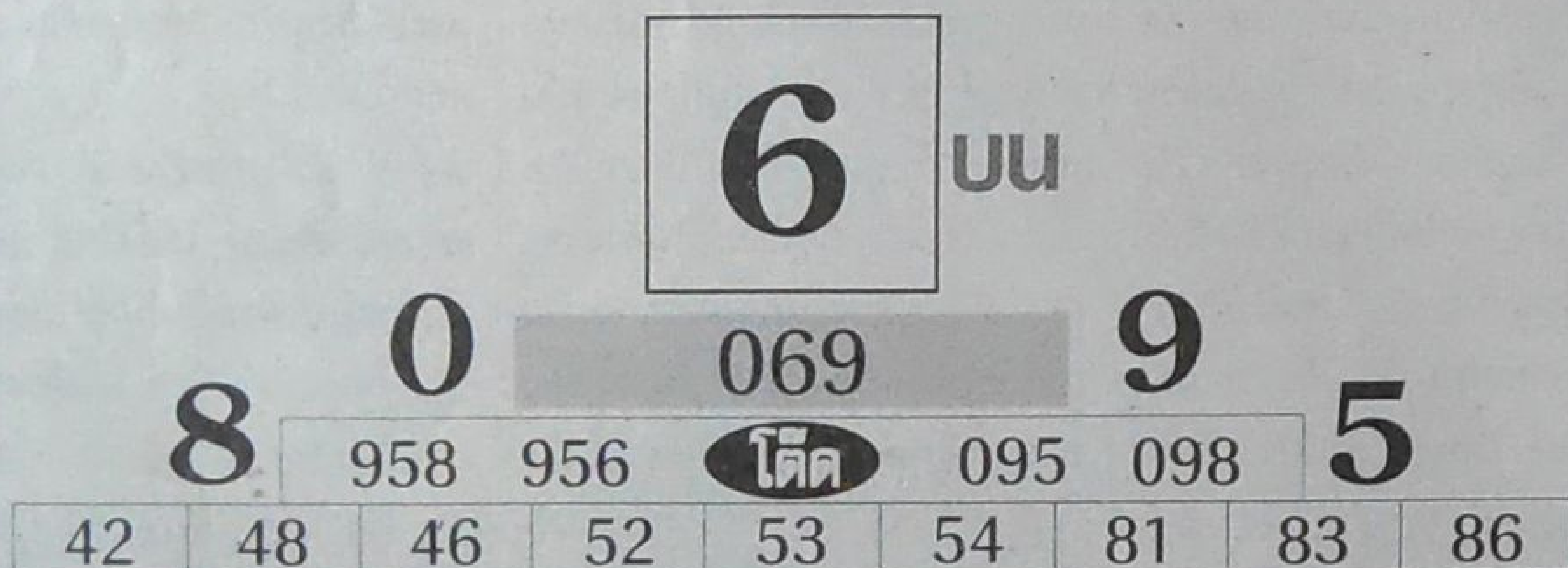
"น้องหนู"

งวดประจำวันที่ 16 มี.ค. 2550

เลขล็อคให้ลาภ

42	48	46	52	53	54	81	83	86

18 ชุดบน

28	29	26	14	16	10	93	95	92
74	78	75	62	68	64	37	36	39

16 ชุดล่าง

50	52	53	54	63	64	60	62
31	38	39	30	42	48	46	47

เลขล็อคให้ลาภ

ล๊อคบน	ล๊อคล่าง
168	104
183	109
483	902
486	904

เพชรงาม (อ.บุญเดช)

ทองสาย (อ.กวีชัย)

เงินดี (อ.บุญฤทธิ)

นาคสด (อ.สามเสน)

ล๊อคบน

ร้อย	2	3	8	9
สิบ	4	7	8	0
หน่วย	2	3	7	8

ล๊อคล่าง

สิบ	6	4	2	8
หน่วย	9	2	8	1

สมดุล

ผมว่าผมคิดดี

ผมเคยพบกับเรื่องราวความสมดุล อย่างในหนังสือคุณ "กังฟู" เลยดังผมจะเล่าให้ฟังครับ

ผมเช่าห้องพัก ทั้งเรียนและทำงาน อยู่แถวบางกะปิ ผมมีพี่ชายเป็นอาจารย์สอนที่แถวบางกะปิ พี่ชายแต่งงานแล้วกับพี่โอ๋ ทั้งคู่อายุเท่ากัน 26 ปี ผม 22 พี่ชายมีบ้านอยู่แถวลาดพร้าวกับพี่โอ๋ ทั้งคู่แต่งงานกันได้ 3 ปี ยังไม่มีลูก และปีนี้เองพี่ชายได้ทุนไปต่อปริญญาโท 1 ปี 6 เดือน ที่ออสเตรเลีย ผมเลยถูกขอร้องให้มาอยู่เป็นเพื่อนพี่โอ๋ เพราะพี่โอ๋ต้องอยู่คนเดียว พี่โอ๋ก็เป็นอาจารย์อยู่ที่เดียวกันกับพี่ชาย ทีแรกผมจะไม่มีเพราะผมกับพี่โอ๋ไม่ค่อยจะถูกชะตากันเท่าไร เมื่อตอนผมไปขอเงินพี่ชาย ก็ถูกพี่โอ๋ออกอาการ ไม่ค่อยจะพอใจ พี่ชายรู้ก็ปลอบผมเป็นธรรมดาของผู้เป็นเมีย มักไม่มีเหตุผลเรื่องเงินทอง ทั้งที่น่าจะรู้ว่าเราพี่น้องกัน

พี่ชายมาตาม พี่โอ๋มาด้วย ผมอิดออด พี่โอ๋ก็คงจะรู้ดีก็เลยพูดให้ผมมั่นใจว่าจะรักและนับถือเป็นพี่น้องกัน ผมก็ห่วงพี่ชายจะไม่สบายใจ จะไปอย่างไม่ราบรื่น ก็ตกลงรับปากจะไปอยู่เป็นเพื่อน ผมก็ย้ายเข้าไปอยู่ ก่อนพี่ชายไปต่อโท 1 อาทิตย์ ก็รู้สึกจะราบรื่นเข้ากันได้ดี พี่โอ๋ไม่มีอคติกับผมอีกลาย

พี่ชายบินไป ผมก็อยู่กับพี่โอ๋ 2 คน เราต่างเคารพนับถือกัน เช้าพี่โอ๋ ทำอาหารเช้าเผื่อ แล้วไปทำงาน เย็นผมทำอาหารเผื่อพี่โอ๋กลับ ผมก็ไปทำงาน กว่า 3 เดือนเราอยู่กันด้วยดี แต่ระยะหลังผมสังเกตว่าพี่โอ๋ผิดปกติ มีการออกไปเที่ยวกับเพื่อนสาวรุ่นน้อง แรก ๆ ก็ห่าง ๆ ระยะหลังก็ถี่ พี่โอ๋บอกกับผมว่าที่ออกไปเที่ยวก็เพื่อคลายเหงา รับรองไม่เสียหายอะไร เรื่องนี้ขออย่าให้พี่ชายรู้ เขาจะเป็นห่วง พี่โอ๋รับประกันไม่ทำอะไรเหลวไหล ผมก็เห็นตามที่พี่โอ๋ว่า พี่ชายโทรมาบ่อยผมก็รายงานทุกอย่างปกติ

และมีเหตุบังเอิญ ที่พี่โอ๋ลืมกุญแจไขห้องนอนพี่โอ๋ อยู่ภายในห้อง โดยล็อคเอาไว้ต้องรีบไปทำงาน โดยสั่งให้ผมที่พอดีเป็นวันหยุดให้หาทางเอากุญแจออกมา ถ้าไม่ได้ให้จ้างช่างกุญแจมาไขผมก็รับปากมองหาทางว่าจะทำได้อย่างไร ก็พอเห็นทางปีกกันสาดเข้าทางหน้าต่างได้ ผมก็จัดการจนเข้าห้องพี่โอ๋ได้ หยิบกุญแจจะเปิดประตูออกไป ก็เจอแผ่นซีดีเอ็กซ์ กองบะเริ่ม ก็เปิดพลิกดู ล้วนดุเดือดทั้งนั้น แต่ตาเจ้ากรรมดันมองไปที่เตียง เจอสายไฟแลบออกมาจากใต้หมอน ให้สงสัยเลยเดินไปจับดู เปิดหมอนออก ตกใจเลยก็ไอ้สายไฟที่ว่ามันติดอยู่กับเครื่องไฟฟ้า ที่ใช้ถ่านเป็นอุปกรณ์ของเทียมชาย ยังสวมถุงยางอนามัยอยู่เลย ผมเข้าใจได้ในทันที ว่าพี่โอ๋ขาดเกินอะไร ผมเก็บความลับนี้ไว้ในใจพอพี่โอ๋กลับมา ผมบอกจ้างช่างมาไข เอากุญแจออกมา ทำให้มันง่ายไม่ต้องระแวงอะไร

กลางดึกที่พี่โอ๋อยู่ ผมเริ่มจับผิด ลอบสังเกตพี่โอ๋เพราะจะเปิดไฟสว่างในห้องจนดึกดื่น ทั้งที่ก่อนหน้าเรื่องน้ำ เรื่องไฟ จะประหยัดมาก หากใครเปิดทิ้งไว้แค่ 5-10 นาที

ผมพยายามหาช่องรู เพื่ออยากรู้ว่าพี่โอ๋ทำอะไรอยู่ สุดท้ายมี

ทางบ้านส่งมาโชว์

" กังฟู "
ตู้ ปณ.1050 ปณฝ. เพชรบุรีตัดใหม่
กทม.10311

ทางบ้านส่งมาโชว์

" กังฟู "
ตู้ ปณ.1050 ปณฝ. เพชรบุรีตัดใหม่
กทม.10311

ทางบ้านส่งมาโชว์

อยู่ทางเดียว ปีนระเบียงกันสาด แอบดูทางหน้าต่าง ที่มีร่องแตกอยู่ ก็เพิ่งรู้เมื่อตอนกลางวันที่ปีนมันเข้าไป

เสียงหน่อย แต่ผมตัดสินใจมาถึงร่องแตกของหน้าต่างมองเข้าไปก็เจอภาพพี่โอ๋เปลือยกาย นอนดูซีดี แต่ได้มีการใช้อุปกรณ์ประกอบไปด้วย เดี๋ยวเดียวพี่โอ๋ก็ปิดไฟนอนเลย ผมดูได้ไม่ถึง 5 นาที ต้องปีนกลับลงมา

ตั้งแต่นั้นมา ผมไม่นอนหลับอย่างไม่รู้เห็นอะไรอีกต่อไป ผมจับตารอคอยการกลับของพี่โอ๋ เฝ้าดูพฤติกรรมว่าจะกลับมาอย่างไร ไม่ไว้ใจเสียแล้ว ตอนไปมักมีเพื่อนหญิงมารับ ตอนกลับก็บอกว่าเพื่อนมาส่ง ผมไม่คิดว่าเป็นไปได้ และก็เจอจัง ๆ เมื่อรถมาเทียบเลยบ้านไป 3 หลัง ผมแอบมองทางหน้าต่าง พี่โอ๋เดินลงจากรถพอจะออกมาก็เห็นร่างของพี่โอ๋ถูกกระชากเข้าไปอีก ครู่เดียวก็ลงมาด้วยผาเผ้ายุ่ง แค่นี้ก็พอจะเดาออก พี่โอ๋เดินกลับเข้าบ้าน และทุกครั้งจะมีรถมาส่งไม่ซ้ำยี่ห้อ ผมทำเป็นไม่รู้ แกล้งถามกลับดึกมั้ย เพื่อนคนที่มารับมาส่งหรือ พี่โอ๋ตอบว่าใช่ทุกครั้ง ทั้งที่ผมเห็นว่าไม่ใช่เลย

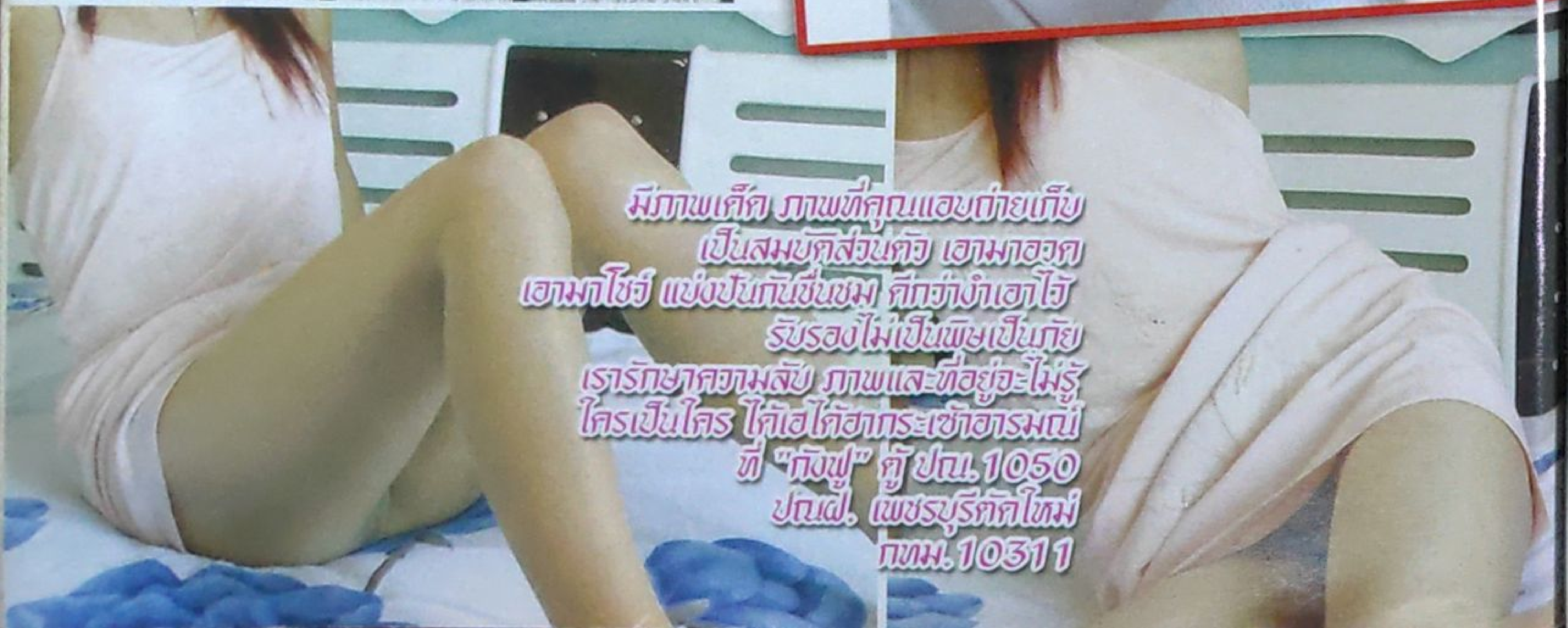
และมีอยู่คืนหนึ่งผมลืมตัว เปิดไฟในห้องนั่งคอยดูพี่โอ๋ พอพี่โอ๋มาจอดลงจากรถที่มาส่งจะเข้าประตู ก็มีผู้ชายที่ขับรถมาส่งวิ่งตามมา เอาอะไรให้ไม่รู้ ของพี่โอ๋คงจะลืมแต่เอามาให้ก่อนจากก็กอดพี่โอ๋ดื้อ ๆ แถมจูบปาก พี่โอ๋ตกใจที่จะมาทำอะไรที่หน้าบ้าน เดี๋ยวชาวบ้านก็อาจเห็น แม้จะตี 2 ก็ตาม ผมจ้องอย่างลืมตัว พอดีพี่โอ๋คงตกใจ เหลือบมองขึ้นมาที่ระเบียงที่ผมนั่งอยู่ พอดีที่ผมบอกลืมปิดไฟ ก็เห็นผมจ้องมองเต็มตา ถ้าผมปิดไฟที่ห้องก็คงมองไม่เห็น

พี่โอ๋ร้อนรนมาก สบัดตัวได้รีบเข้าบ้านเลย ผมก็รีบเข้าห้องดับไฟนอนใจตุ๊ม ๆ ต้อม ๆ กลัวพี่โอ๋เสียด้วยซ้ำ ครู่ใหญ่ก็มีเสียงเคาะเรียกประตู พี่โอ๋นั่นเอง คงจะมาเอาเรื่องที่ไปแอบดูแกเป็นแน่ ผมตัวสั่นทำอะไรไม่ถูกเลย เสียงพี่โอ๋เคาะดัง ผมก็จำต้องไปเปิดประตู เปิดไฟสว่างเลย พี่โอ๋ก้าวเข้ามาในห้องด้วยชุดนอนที่บางใส ชั้นในไม่ได้ใส่ ก็เห็นอะไรภายในแจ่มแจ้ว ไม่อายไม่เขินผมเลย ผมเสียอีกต้องหลบตา "พี่โอ๋มีธุระอะไรครับ" ผมแก้วเกี้ยวถาม "พจ...ตะกี้เธอเห็นพี่นะ" พี่โอ๋

มีภาพเด็ด ภาพที่คุณแอบถ่ายเก็บ
เป็นสมบัติส่วนตัว เอามาอวด
เอามาโชว์ แบ่งปันกันชื่นชม ดีกว่างำเอาไว้
รับรองไม่เป็นพิษเป็นภัย
เรารักษาความลับ ภาพและที่อยู่จะไม่รู้
ใครเป็นใคร ได้เฮได้ฮากระเช้าอารมณ์
ที่ "กังฟู" ตู้ ปณ.1050
ปณฝ. เพชรบุรีตัดใหม่
กทม.10311

พูดแบบตอกย้ำ "ครับ" ผมตอบพร้อมก้มหน้า "ผมไม่ได้ตั้งใจครับ" ผมพูดต่อ "เปล่า..พี่ไม่ได้ว่าอะไร แต่พี่โอ๋ออกมาอธิบายให้พจเข้าใจ เพื่อว่าพี่เธอโทรมา เธอจะได้อธิบายหรือเข้าใจได้ดี ที่จะไม่ก่อปัญหาทำให้สถานการณ์ให้เลวร้ายต่ออนาคตพี่ของเธอ"

ผมฟังพี่โอ๋พูด ยิ่งงงกับคำพูด มันเกี่ยวอะไรกับอนาคตของพี่ชาย ที่อยู่ออสตรเลีย

"พจต้องเข้าใจนะ พี่เคยอยู่เป็นคู่ พออยู่คนเดียวก็เหงาจึงต้องออกเที่ยวเตร่ระบายความเครียดบ้าง รับรองไม่เสียหายอะไร เหตุที่พจเห็นนั้นเพียงคนที่มาส่งเมา คิดมากกับพี่โอ๋ถึงได้กล้าแสดงแบบนั้นออกมา"

ผมพอเข้าใจ ที่พี่โอ๋พูดอธิบายแก้วตัวที่เมื่อตะกี้ที่ผมเห็น ผมก็พยักหน้ารับว่า "เข้าใจ และไม่เข้าใจผิด" แต่ใจก็คิดตวัดไปถึง ซีดีกับอุปกรณ์ของในห้อง จึงเริ่มเข้าใจว่าพี่โอ๋คงเหงาและมีอารมณ์ จึงต้องพึ่งพาสิ่งเหล่านี้ ถ้าพี่โอ๋เหลวไหลจริงคงไม่ต้องมีสิ่งเหล่านี้

ผมคงก้มหน้านิ่ง พี่โอ๋ก็พูดต่อ "พี่รับรองว่าการออกไปเที่ยวเตร่ไม่เสเพลหรือไปยุ่งเกี่ยวกับใคร มันอันตรายทั้งชื่อเสียงและจะสร้างปัญหาตามมา ถ้าพี่จะเลวพี่จะไม่เลวกับคนอื่นเด็ดขาด พี่อาจจะให้พจช่วยพี่ดีกว่า "หูผมไม่ฝาด ได้ยินพี่โอ๋พูดอย่างนี้จริง ๆ พี่โอ๋พูดจบก็ออกไป

พอเช้า เจอะพี่โอ๋ ดูพี่โอ๋เอาใจสนใจผมมากขึ้น และได้หยอกผมก่อนจะออกไปทำงาน "พจ...เมื่อคืนพี่ลืมตัวใส่ชุดโป๊มาหา คงเต็มตาเลยสินะอย่าเอาไปฝันช่วยตัวเองล่ะ" ผมอึ้งเลย เจอคำแบบนี้อีกแล้วเล่นเอาร้อนหนาว ก็ตอนเข้าเรียบร้อยก่อนหน้า เอาภาพโป๊ของพี่โอ๋เมื่อคืนนั่นเอง

ตกเย็นผมออกไปทำงานก่อนพี่โอ๋กลับ แต่ทำกับข้าวทิ้งไว้ให้พี่โอ๋ตามปกติ กว่าจะกลับก็ตี 1 กลับมาไฟในห้องพี่โอ๋ยังสว่าง แต่ผมคงไม่กวน ก็อาบน้ำและเข้านอน ยังไม่ทันหลับดี ก็มีเสียงเคาะประตู "พจ...ๆ" เสียงพี่โอ๋นั่นเอง ผมก็ลุกไปเปิด พี่โอ๋อยู่ในชุดนอนเก่า และชั้นในไม่ได้ใส่เช่นเคย ก็ผมเปิดไฟในห้องสว่าง เพื่อความบริสุทธิ์ใจ แต่ไม่ได้ตั้งใจจะดูอะไร

"พี่นอนไม่กลับ ตัดใจไม่ออกไปเที่ยว" พี่โอ๋พูด แต่ผมก็คิดไม่ออกว่าจะมาบอกผมทำไม ผมเลยไม่รู้จะตอบอย่างไร

"พี่นอนด้วยคนนะ คุยกันก็ได้" พี่โอ๋พูดโดยไม่ตอคำตอบจากผมเลย พี่โอ๋เดินไปล้มตัวลงบนที่นอนผมเลย ผมใจสั่นหวิว ลองเจออีแบบนี้ พี่โอ๋มาจู่โจมอย่างนี้ผมยืนนิ่งเหมือนเซ่อ ..

"เอ้า...มานอนสิจะยืนทำไม" พี่โอ๋ทำเสียงเหมือนตวาด ผมยังรีรอ จะทำตามดีหรือ จิตใจ

หวั่นไหว พี่โอ๋เป็นสะใภ้ แฟนพี่โอ๋คือพี่ชายของผม ขณะยืนงง ๆ พี่โอ๋ลุกพรวดพราดเข้ามาดึงมือผม กระชากไปล้มตัวนอนลงบนที่นอนของผม ไม่เท่านั้นพี่โอ๋กอดปล้ำผมเลย ไม่หวงตัว ไม่ถนอมตัว ชุดเปิดเปิง มีเนื้อต่อเนื้อแนบประสานต่อกัน ผมก็เป็นผู้ชายที่กำลังมีไฟร้อน ยิ่งพี่โอ๋เข้ามาเอาเนื้อตัวถูกเสียดสีเบียดบี้โดยเอาส่วนที่เป็นของผู้หญิง 2 สิ่งมาหยอกเย้าเต็ม ๆ เป็นใครจะทนไหว เมื่อฝ่ายจู่โจมเต็มใจตั้งใจ ผมก็ค่อย ๆ ละลายกับสติ สิ่งถูกผิดชอบชั่วดี เมื่อสมองสั่งการให้ตอบรับการจู่โจมของพี่โอ๋ทันที ไม่ผิดอะไรกับหญิงชายเมื่ออยู่ในจุดกำหนัด ลืมสภาพลืมฐานความเป็นญาติ ผมถูกพี่โอ๋เสี้ยมสอน บรรจงบรรเลงเพลงรัก ชิงสวาทให้มอดดับ แต่ว่าดูกลับจะลุกโชนโหมกระพือ ยิ่งดับยิ่งลุกเพราะมันสนุกไม่ยั้งกว่าจะหมดพลังฟ้าเกือบสว่าง ผมตาค้างเลย พี่โอ๋ก็ถึงกับโทรลางานอ้างไม่สบาย นอนพักหลับกันต่อตื่นเอาบ่าย ผมทอดไข่ดาวหมูแฮมตอนบ่ายกินกัน เสร็จแล้วอาบน้ำร่างกายสดชื่นแข็งแรง เจอพี่โอ๋มาเบียดสีอีก ไฟราคะก็สบัดอีกครั้ง คราวนี้เต็มที่เต็มกำลัง 2 คนเหมือนเจอของเล่นใหม่ที่ถูกใจติดใจหลงใหลกับมัน เตียงสั่นบ้านสะเทือน ค่ำผมก็ไปทำงานไม่ไหวเหมือนกัน เลยลางานด้วยกันทั้งคู่ สมสู่กันอีก 1 คืนเต็ม ๆ ตั้งแต่นั้นผมกับพี่โอ๋ก็อยู่กันแบบผัวเมีย คลอเคลียเคล้าคลึงกัน ผมกับพี่โอ๋ออกเที่ยวเตร่ในวันหยุด สนุกกับเกมส์โลกีย์ พี่โอ๋บอกให้ผมทำหน้าที่แทนพี่ชายจนกว่าจะกลับ แล้วค่อยเลิกคบกัน พี่ชายก็โทรมาประจำ ผมก็บอกไม่ต้องห่วง ผมดูแลพี่โอ๋อย่างเต็มตาไม่ให้คลาดสายตา พี่โอ๋ก็ดีเยี่ยมไม่ไปไหนกับใคร อยู่กับผมในบ้านตลอด ผมพูดไม่ผิดจริงไหมครับ

ความรักความได้เสียผูกพันใกล้วันพี่ชายกลับ มันก็เหมือนเอามีดมากรีดใจ เฉือนหัวใจตามวันที่เหลือ จนที่สุดพี่ชายกลับ ผมน้ำตาใหล แต่นี้ต่อไปผมกลายเป็นคนเจ็บปวด พี่โอ๋ดูคล้าย แต่ต้องตั้งใจกับพี่ชาย แม้จะชายตามาก็ตาม ผมย้ายตัวเองออกมาอยู่หอพัก พี่โอ๋พยายามติดต่อแต่ผมไม่ เพราะคิดว่ามันควรจบเกมส์ ที่ผ่านมาผมถือว่าเป็นหน้าที่ของน้องที่ต้องปกป้องทรัพย์สินของพี่ชายให้อยู่คงมั่น แม้จะมีการปัดกวาดเช็ดถูบ้าง ก็ถือว่าของยังอยู่ดี คืนให้แม้จะสึกกร่อนไปหน่อยดีกว่าหายจ้อยคนอื่นเอาไปอร่อย คุณว่าผมคิดถูกหรือไม่ครับ

"พรพจน์"

ถึง คุณอากังฟู

ดิฉันเองได้อ่านหนังสือ "เพลย์ออฟ" จากสามีซื้อมาอ่านเป็นประจำ ดิฉันก็เลยได้ผลพวง ได้อ่านไปด้วย เกือบทุกฉบับก็ว่าได้ค่ะ ได้อ่านไปด้วยเกือบทุกฉบับก็ว่าได้ค่ะ อ่านแล้วก็ยอมรับว่ามีประโยชน์ด้วย นอกจากได้อรรถรสทางอารมณ์ โดยเฉพาะหลัง ๆ นี่กับคอลัมน์ "ใครผิดยกมือ" ดิฉันอ่านแล้วให้รู้สึกสะท้อนถึงตัวเองขึ้นมา

เมื่ออดีตที่ผ่านมา ดิฉันก็มีเรื่องที่กระทำความผิดต่อสามีของดิฉันมาก มันเป็นเรื่องที่ทำให้ดิฉันรู้สึกไม่ดีกับตัวเอง เพราะมันเป็น

ใครผิดยกมือขึ้น

"ชั่วแบบเฉิวเฉียด"

เรื่องที่ดิฉันไม่สามารถจะลบมันออกไปจากใจได้เลย มันเหมือนตราบาป แม้ว่าเรื่องนี้ สามีดิฉันจะไม่รู้ก็ตามเถอะค่ะ แต่ดิฉันก็ยังรู้อยู่แก่ใจ และละอายใจ ดิฉันพยายามกระทำสิ่งดี ๆ เพื่อเป็นการทดแทนให้กับสามี

ดิฉันอยากทำทุกอย่าง เพื่อเป็นการไถ่บาปให้ลดน้อยลง และเมื่อได้เห็นหนังสือของคุณเปิดคอลัมน์นี้ ดิฉันจึงอยากจะระบายเพื่อเป็นการสารภาพ ดิฉันไม่อยากให้มันอยู่ในใจดิฉันเพียงคนเดียว อยากให้เรื่องของดิฉันเป็นประโยชน์ เป็นเครื่องเตือนใจสำหรับผู้อ่านคนอื่น ไม่ว่าหญิงหรือชาย อย่าได้ทำเหมือนที่ดิฉันพลาดไปเลยค่ะ คุณจะรู้สึกเหมือนดิฉันที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ทรมานกาย ทรมานใจมาก ดิฉันเริ่มเรื่องเลยนะคะ

เมื่อตอนที่ดิฉันได้แต่งงานกับสามี ดิฉันเพิ่งอายุ 26 ปี สามีแก่กว่าดิฉัน 2 ปี พอเราแต่งงานกันที่ต่างจังหวัด (บ้านเราอยู่ต่างจังหวัดค่ะ) สามีก็ได้พาดิฉันย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ มาเปิดร้านค้าขายเป็นร้านขายอาหารค่ะ เราทำได้ 6-7 เดือน ก็ต้องเลิกกิจการ เพราะประสบภาวะขาดทุน สามีจึงได้หางานบริษัททำ ส่วนดิฉันก็ได้ไปสมัครงานเช่นกัน

ดิฉันได้งานเป็นพนักงานขายเครื่องสำอาง (B.A.) อาศัยว่าเรามีบ้านเป็นของตัวเอง เรา 2 คนถึงพออยู่กันได้ไม่ลำบากมากนัก แต่ก็ไม่ถึงกับสบาย ลำพังเงินเดือนของดิฉันและสามี รวมกัน 2 คนก็ประมาณ 2 หมื่นได้ แต่ต้องจ่ายค่าผ่อนบ้านเดือนละ 9 พัน ก็เรียกว่าพอเหลือไว้กินแบบเดือนชนเดือน

สามีมาปรึกษาดิฉันว่า เขาอยากไปทำงานที่ไต้หวัน เพราะเพื่อนเขาไปมา 2 ปี มีเงินเหลือ 8 แสนกว่าบาท โดยหักค่านายหน้าค่าตั๋วแล้ว ซึ่งทีแรกดิฉันก็ไม่อยากให้เขาไป เพราะดิฉันไม่อยากอยู่คนเดียว ทั้งที่สามีก็บอกความจำเป็นว่าทำเพื่อเราทั้งคู่ แต่ดิฉันรู้สึกว่าเหมือนดิฉันต้องเป็นหม้ายเฉย ๆ 2 ปี

สามีก็อธิบายให้เห็นแก่

อนาคตของเราทั้งสอง ก็ถ้ายังเกาะติดกันอยู่อย่างนี้ 2 ปี เราก็ไม่มีอะไรดีขึ้น สู้เราอดทนและให้ดิฉันซื่อสัตย์คอยเป็นกำลังใจ และรอคอยเขาหน่อยเท่านั้น 2 ปี เราก็จะลืมตาอ้าปากได้ การไปทำงานที่ไต้หวันเราก็ไม่ได้เสียหรือเดือดร้อนอะไร แต่เป็นการไปเพื่อสร้างอนาคตมากกว่า

ดิฉันเริ่มเห็นดีด้วย 2 ปีก็ไม่นาน ถ้าดิฉันดูแลตัวเอง สามีก็ส่งเงินมาให้ทุกเดือนอยู่แล้ว เราก็เก็บฝากธนาคารไว้ ส่วนดิฉันก็ทำงานไปด้วย คิดแล้วต้องเหลือเก็บเหลือใช้แน่ ๆ แต่ก็ยังมีบางเรื่องที่สามีไม่ค่อยสบายใจเขาบอกดิฉันว่า เขาห่วงเรื่องเซ็กส์ เขากลัวดิฉันจะอดทนไม่ได้ เกิดดิฉันแอบไปมีอะไรกับใคร เขารู้ เขาเองก็คงทนรับไม่ได้เช่นกัน

ดิฉันฟังแล้วก็โกรธเขามาก เพราะถ้าเขาคิดอย่างนี้ ก็เท่ากับเขาดูถูกดิฉัน ดิฉันเองก็ไม่ใช่ผู้หญิงประเภทใจง่าย หรืออย่างที่สามีว่ามา แต่สามีก็ยกข้อมูลให้ฟังว่า

"พวกที่ไปทำงาน ผู้ชายร้อยละ 95 ที่ไปเพื่อสร้างอนาคต แต่ก็ยังไม่เสียนากลับมาเสียเมีย"

สามีดิฉันพูดสรุปส่งท้ายแล้วเขาก็ว่า เขามั่นใจในตัวดิฉัน เพราะจากการที่เราอยู่ด้วยกันมาเขาก็รู้ว่าดิฉันรักศักดิ์ศรีและยึดถือขนบธรรมเนียม ประเพณีมากม แม้แต่มีเซ็กส์กัน จริง ๆ แม้เราจะเป็นสามีภรรยากัน ไม่ควรจะอาย หรือซ่อนเร้นอะไร แต่ดิฉันก็ไม่เคยทำแบบนั้น เว้นเพียงแค่การเปลือยกายร่วมเพศเท่านั้น นอกนั้นดิฉันก็ไม่เปิดเผยเลย ขนาดสามีขออาบน้ำด้วย ดิฉันก็ยังไม่ยอมเลย

เรื่องเซ็กส์ก็ปกติ ดิฉันตอบรับและสนองตอบได้ ไม่ว่าตอนแรกที่ได้กันใหม่ ๆ เกือบจะทุกคืน ก่อนนอน ตื่นตอน หรือตอนกลางวัน ดิฉันไม่เคยขัดใจสามีเลย ก็คิดว่าเราเป็นของเขาแล้ว เขาจะเรียกใช้เมื่อไหร่ เวลาไหน ดิฉันก็ต้องให้เขาทุกครั้ง อย่างเต็มใจ ก็แน่นอนละ ที่ดิฉันก็เป็นคนมีเลือดมีเนื้อ มีชีวิตจิตใจนี่คะ ก็ย่อมมีความรู้สึกและอารมณ์ทุกครั้ง ที่มันมันส์ มันเสียว มันสนุกดิฉันดีทุกครั้งไป ก็ต้องชอบกันเป็นธรรมดา ดูสามีก็หลงใหลดิฉันมาก

สามีเคยว่า "ดิฉันสมเป็นกุลสตรี คือ ปกติดิฉันจะเพียบพร้อมในการเป็นแม่บ้าน แม่เรือน เรื่องบนเตียง ดิฉันเหมือนนางพญา ผู้ให้ความสุขกับสามีอย่างสุดวิเศษ ยากที่จะหาหญิงใดมาเสมอเหมือน"

ซึ่งตรงนี้ดิฉันไม่เข้าใจว่าเป็นอย่างไร เพราะในเรื่องเซ็กส์ต่อกัน ดิฉันรู้แต่ว่าพอได้มีการสัมผัสและมีการร่วมสดใส่ ดิฉันจะรู้แต่ว่าดิฉันเร่าร้อน ที่จะต้องการมันกระทำตามใจตนเองก่อน คืออย่างไรก็ได้ให้ดิฉันไปถึงเป้าหมาย ให้ถึงสุดย่อยก่อน ดิฉันจะกระหาย และลนลานมาก โหยหา และกรีดร้องเพื่อให้มันไปให้สุด

และที่สำคัญคือ ดิฉันมี

ความต้องการที่สุด ๆ หลาย ๆ ครั้ง เพื่อหายอยาก แม้ว่าจะได้ติดต่อกันแล้ว ถ้าสามีกระตุ้นให้มีอารมณ์อีก ดิฉันก็จะเป็นแบบเดิม สามีว่าดิฉันร้อนแรง และรุนแรง อย่างนี้ผู้ชายทุกคนชอบ และติดใจมากด้วย สามีว่าตัวเขาโชคดีที่ได้ดิฉันมาครอง ดิฉันก็ไม่เคยเข้าใจอยู่ดีในสิ่งที่เขาพูด แต่รู้ ๆ ว่า ขนาดอยู่กันมา 4 ปีแล้ว เขาบอกว่าเขาร่วมกับดิฉันไม่เคยเบื่อเลย แถมหลากหลายขึ้นมากอีกต่างหาก

ซึ่งก็จริงค่ะ ทุกคืนจะต้องคลอเคลียและมีเซ็กส์กัน ซึ่งดิฉันก็ชอบเช่นกัน เพียงไม่ต้องเอ่ยปากชวน ให้เสียค่าความเป็นกุลสตรี แค่หันหลัง สามีก็เกิดอาการหาว่าดิฉันเบื่อเขา จะต้องยอมให้เขาทันที คิดดูแล้วกัน ถ้าดิฉันหันหน้าเข้ามาหาเขา เอาขาก่ายเขา แค่นี้เขาก็ถอดชุดแทบไม่ทัน เรารักและสมบูรณ์ในใคร่กันดีมากค่ะ

เขายกแม่น้ำทั้ง 5 มา ไอ้ที่เขาจะไปก็เพื่อจะได้สร้างอนาคต สร้างครอบครัวร่วมกับดิฉันตลอดไป เขาไม่อยากให้ดิฉันต้องลำบากอีก ถ้ายังยากจนอย่างนี้ เขากังวลว่าหากวันหนึ่งดิฉันเจอคนที่ดี ๆ กว่าเขา เขาก็อาจจะเสียดิฉันไปได้ในสักวันหนึ่ง

สุดท้ายดิฉันก็เห็นดี เพราะแค่ 2 ปีเท่านั้น ตกลงสามีก็เดินทางไปค่ะ วันเดินทาง ดิฉันใจหาย แต่คิดว่าเพื่ออนาคตเขาไม่ได้จากไปเพื่อการณ์อื่น แต่ก็มีสิ่งที่ทำให้ดิฉันต้องโกรธเขาจนได้ เมื่ออยู่ที่สนามบิน ช่วงที่เขากำลังจะตรวจหนังสือเดินทาง เข้าห้องผู้โดยสารขาออกอยู่นั้น เรากอดกันเพื่อลา เขากระซิบที่ข้างหูดิฉัน ดิฉันได้ยินก็รู้สึกโกรธเขามาก ถึงกับเอามือทุบเขาดังพลั่ก แล้วหมุนตัวออกมาเลยไม่มองเขาด้วยซ้ำ โกรธมาก ๆ ค่ะ อยากรู้ใช่ไหมคะว่าเขาพูดอะไรกับดิฉัน จนดิฉันโกรธเขา จะบอกให้ก็ได้ค่ะ เขากระซิบกับดิฉันว่า

"ถ้าคิดถึงพี่ ถ้าอยากล่ะก็พี่ซื้อของเทียมชายไว้ให้ ซ่อนอยู่ที่ใต้เตียงนะ เอาไว้ใช้ไปพลาง ๆ"

ฟังแล้ว ดิฉันรู้สึกเขาดูถูกน้ำใจดิฉันมากเกินไปค่ะ เขาถึงกับต้องเตรียมการณ์ไว้ให้ดิฉันขนาดนี้ เห็นดิฉันเป็นคนอย่างไร แต่พอเดินออกมา ก็อดที่จะหันกลับไปมองสามีอีกไม่ได้ แต่เขาก็เข้าไปด้านในแล้ว

ไม่ถึง 4 วัน เขาก็มีจดหมายมาเขาคงเขียนและส่งที่สนามบินไต้หวันทันทีที่เขาถึง ข้อความที่เขาเขียน เขาต้องการขอโทษ และอ้อนวอนดิฉันก็ว่าได้เขาภูมิใจและมั่นใจในตัวดิฉันมาก และทุกสัปดาห์เขาก็จะจดหมายมาถึงดิฉันเสมอ ๆ อาทิตย์ละ 1 ฉบับ โดยเขาให้เหตุผลว่าเขาไม่อยากโทรศัพท์มา เพราะค่าโทรศัพท์แพงมาก

เขาเล่าเรื่องพวกผู้ชายที่มาทำงานที่ไต้หวัน บางคนที่อยู่นาน บอก

ต่อกันว่าพวกที่มาทำงานใหม่ อย่าส่งเงินไปให้เมียมาก ให้ติดตัวฝากไว้ เพราะทุกรายที่ประเคนให้เมียหมด พอสัญญาหมด กลับมาหมดเงินทุกราย และแทบจะทั้งนั้นคือ เมียเอาไปเลี้ยงชู้เสียหมด แถมหลบหน้าหนีตามชู้ไปด้วย เรียกว่า 80% ของคนที่มาทำงานไต้หวัน โดนกันหมด บางคนก็มาเป็นรอบที่ 2 ที่ 3 เพราะรอบแรกถูกเมียเชิดไปหมด เลยต้องมาตั้งต้น ตั้งหลักกันใหม่

สามีบอกเขารู้ เขาเข้าใจความรู้สึกของคนพวกนั้นดี แต่เขาก็เชื่อว่า ชีวิตเขาจะไม่ต้องเจอแบบนั้นเหมือนคนอื่น เพราะเขามั่นใจในตัวดิฉัน สามีเขียนเล่าอะไรต่ออะไรมาเยอะมาก เกี่ยวกับการทำงานและความเป็นไปของชีวิตคู่ ที่ต้องจากต้องห่างกัน ระหว่างสามี ภรรยา

สามีเล่าว่าเขาก็มีบ้างที่ 2-3 เดือนต้องออกไปใช้บริการหญิงขายบริการ ทั้งไทยและไต้หวัน แต่เขาก็รู้จักป้องกันด้วยการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เขาบอกสงสาร แต่ดิฉันคงลำบากน่าดู สุดท้ายเขาก็อดที่จะเหน็บแกมหยอกดิฉันมาว่า

"แล้วน้องได้รื้อใต้เตียงดูหรือยัง?"

แต่เขาก็ขอโทษ เขาว่าเขาล้อเล่นดิฉัน แต่จริง ๆ น่ะ สามีหารู้ไม่ว่า แค่เดือนแรกที่เขาจากไป ดิฉันก็ต้องพึ่งพามันแล้ว ถ้าไม่ได้อันนี้ที่เขาเตรียมไว้ ดิฉันก็ท่าจะแย่เหมือนกัน นอนไม่หลับเหมือนกัน แรก ๆ ทนอด อดทน จนคิดว่าทนทำไมเมื่อเรามีทางออก ที่สามีเตรียมหาไว้ให้ เราก็น่าจะจัดการเอาออกมาใช้ดู ซึ่งมันก็แก้ไขและปลดปล่อยดิฉันไปได้เปลาะหนึ่ง

พอเริ่มอยู่คนเดียว เริ่มชิน สามีก็ส่งเงินมาให้ทุกต้นเดือน เดือนละ 4 หมื่นบาท เขาว่าทางเขาก็มีฝากจากที่ได้พิเศษ โอที ของเขาเดือนละ 1 หมื่นได้ สะสมเอาไว้อีกต่างหาก เผื่อฉุกเฉิน 5 เดือน ดิฉันก็มีเงินฝากถึง 2 แสนแล้ว

การทำงานของดิฉันก็ดีขึ้น คือได้เลื่อนเป็นหัวหน้างาน มีลูกน้องในสายงานของดิฉันถึง 15 คน ผู้ชาย 7 คน ผู้หญิง 8 และเพราะความที่ดิฉันต้องดูแลลูกน้องในสายงานนี่แหละค่ะ ก็มีอยู่คนหนึ่งเป็นผู้ชายค่ะ อายุ 21 ปี ได้ เขาเป็นหนุ่มแรกรุ่น หน้าตาดี หล่อสมาร์ทมาก แต่ฐานะไม่ค่อยดี เขาพูดจาหวาน เอาใจเก่ง ก็เลยดูจะสนิทสนมกับดิฉันได้มากกว่าใคร ดิฉันเห็นเป็นเด็กดี น่ารัก เรียกใช้ไว้หวานคล่องแคล่ว ขยัน ทำงานเก่ง

ยิ่งได้อยู่ใกล้ ยิ่งคบลึก ก็ได้รู้ว่าเขามีแม่พิการ และชรา เช่าบ้านเป็นเพิงพักอยู่ทางใต้สะพานทางด่วน และจังหวะถูกไล่ที่ เขามาเล่าระบายความกลุ้มให้ฟัง และลาออกจากงาน เพราะเขาไม่มีที่อยู่อาศัย ลำพังเงินเดือนก็ไม่พอค่าเช่าบ้านแล้วไหนจะค่ากินอีก และแม่ก็ต้องหาหมอ ใช้ยาตลอด เขาคงต้องออกไปหาที่เพื่อปลูกเพิงพักใหม่ ไม่มีเวลามาทำงานแล้ว กว่าจะได้ที่อยู่ ถ้าเรียบร้อยแล้วเขาก็อาจจะมาสมัครงานใหม่ แต่ก็คงไม่ได้ทำที่นี่อีก เพราะบริษัทนี้จะไม่รับพนักงานเป็นครั้งที่ 2 เพราะบริษัทมีกฎ ซึ่งใครจะเข้าจะออกตามใจไม่ได้แน่

ดิฉันอึ้ง นึกเสียดายเด็กดี ๆ คนหนึ่ง ทั้งที่จะมีอนาคตดีได้ ดิฉันคิดหนัก มีใจรักแบบน้อง และสงสาร สุดท้ายดิฉันก็เสนอว่าดิฉันอยู่คนเดียวในบ้าน ถ้าเขาเอาแม่เขามาอยู่ที่บ้านดิฉันให้อาศัยอยู่ชั่วคราวก่อนแล้วพอเขาได้เงินเดือน มีเงินพอก็หาที่อยู่ใหม่ ขยับขยายออกไป อีกอย่างจะได้มีคนเฝ้าบ้านตอนกลางวันด้วย และไม่มีข้อคนหาได้ เพราะคนแก่คือแม่เขาก็อยู่ด้วย

แถวบ้านดิฉันถาม ดิฉันก็บอกว่าเป็นญาติ มาอยู่อาศัยชั่วคราว แค่นี้ก็น่าจะพอช่วยเหลือกันได้ ซึ่งเสนอไปเขาก็ยินดีรับความช่วยเหลือของดิฉัน เป็นไปตามที่

ดิฉันคิด

ชัช คือเด็กหนุ่มที่ดิฉันพูดถึง เขาก็พาแม่เขามาอยู่บ้านดิฉันด้วย ดิฉันให้เขาแม่ลูกอยู่กันที่ชั้นล่าง ดิฉันอยู่ชั้นบน เราก็อยู่ด้วยกันด้วยดี เช้าก็ออกมาทำงานพร้อมกัน เราไปรถปรับอากาศประจำทาง แม่ของชัชก็อยู่เฝ้าบ้านให้ อยู่กันมาเป็นเดือน เรื่องนี้ดิฉันไม่ได้บอกสามีรู้ว่าคนที่มาอยู่ในบ้านมีใคร เป็นใครกันบ้าง แค่เปรย ๆ ว่า มีญาติสูงอายุมาอยู่ด้วยเท่านั้น ไม่มีเด็กหนุ่มอย่างชัช

ช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่เขากับแม่ย้ายเข้ามา ก็ดูทั้งแม่และชัยเกรงใจดิฉันอยู่มาก พูดเสมอ ๆ ว่าจะพยายามหาที่อยู่ใหม่ เพื่อขยับขยายออกไปโดยเร็ว แต่ดิฉันก็บอกไม่ต้องรีบ ให้เขาค่อย ๆ หา

การได้อยู่ใกล้ชิด ชัชดูเป็นเด็กดี มีความประพฤติและการวางตัว เจียมเนื้อเจียมตัวดี ดิฉันยังนึกนิยมชมชอบเขามากขึ้นเรื่อย ๆ จนเริ่มมีความคิดประหวัดไปในด้านชู้สาว เริ่มมีเก็บเอาชัชไปคิด ไปจินตนาการในทางนั้นเมื่อดิฉันมีอารมณ์และช่วยตัวเอง ก็มักจะจินตนาการถึงชัชเสมอ ๆ

คิดว่าได้ร่วมรักกับชัช ได้ชัชมาช่วยกระทำจนถึงจุดสุดยอด นี่เองที่ทำให้จิตใจดิฉันเริ่มไขว้เขว และเริ่มมีอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดที่เริ่มมีความหวังให้อารมณ์กับเขา เช่น มีการถูกเนื้อต้องตัว เสียดสีหรือแม้แต่แกล้งทำเป็นเผลอเรอ เพื่อเปิดทางยั่วยวนชัช มีอยู่ครั้ง ดิฉันแกล้งให้ชัชมาช่วยหยิบของให้ ทั้งที่ดิฉันยังนุ่งผ้าเช็ดตัวอยู่เพียงผืนเดียว

ชัชมองดิฉันอย่างตกใจ แต่ดิฉันแกล้งทำเป็นเหมือนไม่มีอะไร และก็แกล้งให้เขามาช่วยรื้อของให้ขยับตู้ในห้องดิฉัน โดยแม่ชัชยังอยู่ชั้นล่าง ก็รู้แค่ว่าดิฉันขอแรงชัชให้ช่วยงาน ซึ่งปกติชัชจะไม่มาจุ้นจ้านกับดิฉันที่ชั้นบน เพราะแม่ชัชมักสอนชัชให้ดิฉันได้ยินเสมอ ๆ ชัชเองก็ดูจะเชื่อคำสอนของแม่เธอ

ดิฉันเองเสียอีก ที่พยายามยั่วยวนให้ท่าชัชเพื่อให้ชัชคิดไม่ดีกับดิฉันบ้าง ดิฉันอยากได้ชัช ให้ชัชมาร่วมรักกับดิฉันมาก ซึ่งเป็นความคิดที่ต่ำทรามมาก ดิฉันถูกความคิดแบบนั้นครอบงำ ลืมทุกสิ่ง ลืมความถูกต้อง ลืมสามี ที่อุตสาห์ลำบากไปสร้างอนาคตให้ ลืมความซื่อสัตย์ที่ดิฉันควรจะมีให้สามี และคุณค่าของความเป็นกุลสตรี คิดแต่เพียงทำอย่างไรจะได้ชัชมาร่วมเพศดับอารมณ์อยากของตน ดูไปคล้ายกับผู้ชายที่มีอาการหื่น อยากฟันผู้หญิงอย่างนั้นแหละค่ะ

ทุกครั้งที่อยู่ในบ้านด้วยกัน เพียงแต่ยังติดขัดตรงที่แม่ของชัชเท่านั้น เลยต้องเกรง ๆ และหลบ ๆ เลี่ยง ที่จะให้แม่ชัชรู้ไม่ได้ ดิฉันใช้เล่ห์เหลี่ยมทุกวิถีทางเพื่อจะให้ได้ในสิ่งที่หวัง

ดิฉันยั่วยวนด้วยการแกล้งสวมใส่ผ้าถุงบ้าง เสื้อคอกว้าง ๆ ไม่ใส่เสื้อชั้นในบ้าง นัยว่าทำตัวตาม

สบาย เพราะอยู่กับบ้าน และก็เป็นกันเอง ดิฉันมักเลี่ยงห่างจากสายตาของแม่ชัช จะยั่วยวนทุกครั้งที่อยู่นอกสายตา ทำเป็นลุกนั่งไม่ระวังอ้า ๆ ถ่าง ๆ ดูชัชก็จะลุกลี้ลุกลนดูสั่น พุ่งพล่าน

จนบ่ายวันอาทิตย์ เราหยุดงานอยู่กับบ้าน จังหวะที่แม่ของชัชหลับ ดิฉันเลยเรียกชัชให้ช่วยกดหลังให้หน่อย เพราะดิฉันทำท่าเจ็บหลังบ่นปวดไว้ก่อนล่วงหน้าแล้ว ตั้งแต่ทานข้าวเที่ยงพร้อมกัน

ดิฉันนอนให้ชัชกดหลังให้แล้วก็นอนหงายให้ชัชกดหน้าท้อง ก็อยู่ในชุดนอนบาง ๆ ไม่มีชั้นในทำเป็นชายผ้าร่นสูงบ้าง แทบจะเห็นเนินเนื้อ แต่ดิฉันก็ทำไม่สนใจ พอแกล้งให้กดท้อง ดิฉันทำดิ้นจั๊กกระจี้ ยกขาขั้นไม่ระวังผ้าก็ร่นสูงเปิดเผยให้เห็นถ้ำรักของดิฉัน

ชัชถึงกับตัวแข็งตาค้าง ดิฉันไม่ปัดผ้าลงแต่กลับบอกชัชช่วยกดตรงหัวหน่าวโดยเอามือชี้ ชัชก็เอากดให้เรียกได้ว่าคงสุด ๆ แล้วเช่นกัน ก็โตขนาดนี้ไม่ซื่อบื้อหรอกค่ะ ติดตรงที่ไม่กล้ามากกว่า

แต่เมื่อดิฉันเปิดทางให้ขนาดนี้ ก็คงเต็มที่สุดจะทนไหว เขากดที่หัวหน่าว มันก็กลายเป็นไม่กดเฉย ๆ กลับเอานิ้งคลึงแล้วแกล้งเอานิ้วก้อยไปสะกิดตรงแบบกล้า ๆ กลัว ๆ พอดิฉันเด้งเน้นขึ้นนิ้วก็แทงเข้า ชัชสะดุ้ง ร้องอุทาน

"อุ๊ย...!"

ดิฉันเลยเอามือกุมมือชัชแล้วกดมือเลื่อนต่ำแล้วขยี้มือคลึงกดมือชัช นำทางให้ แล้วดิฉันก็เอื้อมมือไปคว้ากุมหน้าเป้าของชัช เต็มกำแต่เจอตั้งตุงเป้า ชัชไม่หนีมือ กลับแอ่นสู้มือดิฉัน ก็ได้เรื่องสิคะ ดิฉันรูดซิป พยายามถอดกางเกงชัช ๆ เองก็ถอดให้เลย พอเปลือยไม่ผิดหวังเลยกับที่อยากจะรอคอย

ชัชเป็นม่วยให้ปากและลิ้นได้เก่งมาก และมีความสามารถร่วมเพศกับดิฉันได้อย่างสุดวิเศษ ทั้งหนุ่ม ทั้งหล่อ และแข็งแรงมาก มีพลังและความแกร่ง ปรนเปรอดิฉันอิ่มจนเรอ ดิฉันติดใจและหลงใหลชัชเช่นกัน พอถึงนาทีนั้น ทั้งดิฉันและชัชก็ไม่เกรงใจแม่ของชัชแล้ว เราเริ่มทำอะไรกันเปิดเผยขึ้น แต่ก็เป็นเฉพาะในบ้านเท่านั้น นอกบ้านเราก็ทำแบบปกติ แต่อย่างไรเสียก็ไม่พ้นสายตาและความรู้ที่คนรอบกาย เมื่อทุกคนเริ่มจับตามองอย่างสงสัย คงเข้าใจอะไรลึก ๆ แต่ไม่พูด

แต่ในบ้านดิฉันก็อยู่กันคล้ายผัวเมีย แม่ชัชก็คงน้ำท่วมปาก ตอนนี้ชัชขึ้นไปนอนในห้องกับดิฉันทุกคืน ดิฉันมีความสุขอิ่มเอมในเรื่องกามมาก เพราะชัชปรนเปรอได้ถึงใจ ซึ่งเขาก็ติดและหลงใหลดิฉันเช่นกัน

สามีส่งจดหมายและเงินมาให้ดิฉันอย่างสม่ำเสมอ จากที่มีเงินเก็บ ดิฉันก็เริ่มเอาออกมาใช้ ซื้อข้าวของ เสื้อผ้า ทั้งตัวเองและของชัช จนดิฉันคิดจะดาวน์รถเก๋งให้ชัชขับ โดยใช้ชื่อเขาเป็นเจ้าของ ก็อยากให้ชัชมีหน้าตา คนจะได้ว่าชัชและดิฉันได้

เราเที่ยว ดื่ม กิน เพราะความหลงและเหลิงในโลกีย์กาม ที่ต่างแสดงออกถึงความรัก ความใหม่ที่หอมหวานต่อกัน ดิฉันปรนเปรอเรื่องเงิน ชัชอายุน้อยกว่าดิฉัน ดิฉันก็ต้องเอาใจเพื่อผูกให้เขาอยู่กับดิฉัน ชัชก็ปรนเปรอเรื่องเซ็กส์ให้ดิฉันอย่างยอดเยี่ยม เราติดใจหลงใหล ต่างก็ทุ่มเทกัน

ดิฉันชุบตัวจนชัชเหมือนเทพบุตร ทั้งตัว เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เฟอร์นิเจอร์ สร้อย แหวน นาฬิการาคาแพง ดิฉันก็ชุบตัวเองด้วยกระชากวัยแต่งกายแบบวัยรุ่น เมื่อต้องควงเขาซึ่งเด็กกว่า เงินที่ฝากไว้ก่อนหน้าเริ่มหมด เงินเดือนดิฉันก็เริ่มไม่พอใช้ ก็หวังพึ่งพารายได้จากสามี ที่ส่งมาเดือนละ 4 หมื่น เอามาจ่ายกันอย่างสนุกมือ ไม่คิดอะไร มีเท่าไหร่ก็ใช้ไปกับการกิน เที่ยว เฮฮา จนหมด

ดิฉันทุ่มเทไปกับการหลงใหลในเกมส์กาม จนเหลืออีกเพียง 4 เดือน สามีก็จะกลับมาแล้ว ชัชเองก็รู้มาตลอดเรื่องสามีดิฉัน แล้วจู่ ๆ ดิฉันและชัชก็ออกมาทำงาน ชัชขอออกไปธุระ จังหวะนั้น เป็นช่วงต้นเดือน ดิฉันก็อนุญาต แต่รอจนกระทั่งได้เวลาเลิกงาน ซึ่งมันนานมากแล้ว ดิฉันหงุดหงิด โทรเข้ามือถือก็ไม่ติด โทรไปบ้านเพื่อจะถามแม่ชัช ก็ไม่มีคนรับสาย มันอะไรกัน แม่ชัชไปไหน จนฝ่ายเสมียนแผนกบุคคลเดินผ่านมาพอดี เขาเห็นดิฉันที่กำลังตรวจเช็คสินค้าเข้า จึงถามดิฉันว่า

ใครผิดยกมือขึ้น

"อ้าวพี่...ชัชลาออกทำไม"

ดิฉันถึงกับตะลึง อะไรกันนี่ ก็ได้รู้จากเขาว่าชัชลาออกจากงานแล้ว ดิฉันก็รีบกลับบ้าน ชัชขนของมีค่า มีราคาในบ้านดิฉันออกไปหมด รวมทั้งแม่ของเขาด้วย ดิฉันคิดไม่ถึงว่าชัชจะกล้าทำกับดิฉันแบบนี้ และที่ผ่านมาดิฉันก็ทุ่มเท โดยยอมที่จะทรยศต่อสามีดิฉัน

ดิฉันคิดไว้ล่วงหน้ากระทั่งว่า เมื่อใกล้สามีจะกลับ และเขาส่งเงินงวดสุดท้ายมาแล้ว ดิฉันก็จะหอบของพาชัชหลบไปครองรักกัน

แต่นี่ดิฉันหมดทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว หมดที่พึ่ง ถูกทรยศหักหลังอย่างเจ็บปวด

คืนนั้น ดิฉันร้องไห้ทั้งคืน เจ็บใจตัวเอง และกราบรูปสามีขอโทษเขา คิดจะฆ่าตัวตาย แต่ดิฉันก็คิดได้ และสงสารสามีที่ดีอย่างนี้แล้ว แต่ทำไมดิฉันจะต้องเสียหรือหนีสามีที่ดีอีกคน แต่ดิฉันก็รู้สึกละอาย คิดอยู่ว่าจะสู้หน้าสามีได้อย่างไร กับเงินอีกกว่า 8 แสน ที่ดิฉันถลุงมันไปจนหมด

ดิฉันเลวแล้ว ไหน ๆ ก็เลวมันเสียอีกหน่อยแล้วกัน เพราะดิฉันมีเพื่อนที่ตอนเที่ยวได้คบกัน มีผู้ชายที่มีฐานะมาสนใจดิฉัน แต่ตอนนี้ดิฉันมัวแต่ติดหนุ่มอยู่ ก็ไม่ได้สนใจ ตอนนี้ดิฉันจึงกลับไปหาเขา และคิดจะหาเงิน หาทองมาคืนสามี ยังพอมีเวลาอีก 4 เดือน ไหน ๆ ก็ต้องทำอะไรแล้ว เอาดีคืนมาเพื่อสามี

ดิฉันยอมคบกับเสี่ยสูงวัยที่เคยรู้จักและเขาชอบดิฉันโดยการแนะนำของเพื่อน ดิฉันออกจากงาน แอบไปเช่าแฟลตอยู่โกหกเขาว่าไม่มีบ้าน แล้วแผนของดิฉันก็เริ่ม

ดิฉันปรนเปรอ บำรุงบำเรอกามเสี่ยคนนั้น ยิ่งกว่าโสเภณีเขาทำกันก็ว่าได้ จุดหมายก็เพื่อถ่ายเททรัพย์สิน เอาคืนมา โชคดีค่ะ ที่เสี่ยติดใจ หลงใหลดิฉันมาก ก็จะไม่ได้มากได้อย่างไร เชื่อไหมคะว่าโสเภณีดอกสุวรรณทั้งหลาย ก็ต้องชิดซ้ายขอชั่วเป็นครั้งสุดท้าย ดิฉันได้รถเก๋งราคากว่าล้าน 1 คัน และเงินฝากอีกกว่า 5 แสนบาท ในเวลาเพียง 3 เดือนเศษ ๆ เท่านั้น ดิฉันทำทุกอย่างให้เขาตายใจ ทั้งยักทั้งยอกทรัพย์สิน สารพัดจะโกหกแหกตา ปลิ้นปล้อน หลอกเอาเงินทุกครั้งที่จะมีการร่วม ผู้ชายเวลาเสี้ยนจะยอมทุกอย่าง ก่อนจะเอาก่อนสามีกลับ 4 วัน ดิฉันก็จากลาอย่างชัดจากดิฉัน ดิฉันได้แก้แค้นผู้ชาย ดิฉันได้ทรัพย์สินคืน จนสามีดิฉันกลับมา

ดิฉันไปรับเขาที่สนามบิน เขาก็ชมฉันว่าฉันเป็นยอดกุลสตรี มีสติ มีความคิด ทำให้ชีวิตไม่เสียหาย สามีกลับมา ดิฉันบริหารเงินเขาได้ดี มีรถ มีข้าวของเครื่องใช้ และยังมีเหลือเงินเก็บอีก 5 แสน เขาเคยถามดิฉันว่าเงินที่เขาส่งมามันไม่น่าจะมีรถรุ่นนี้ได้ ดิฉันจึงโกหกสามีไปว่าออกเงินกู้ ได้ออกมาก็ซื้อรถเก๋ง สามีก็เชื่อค่ะ

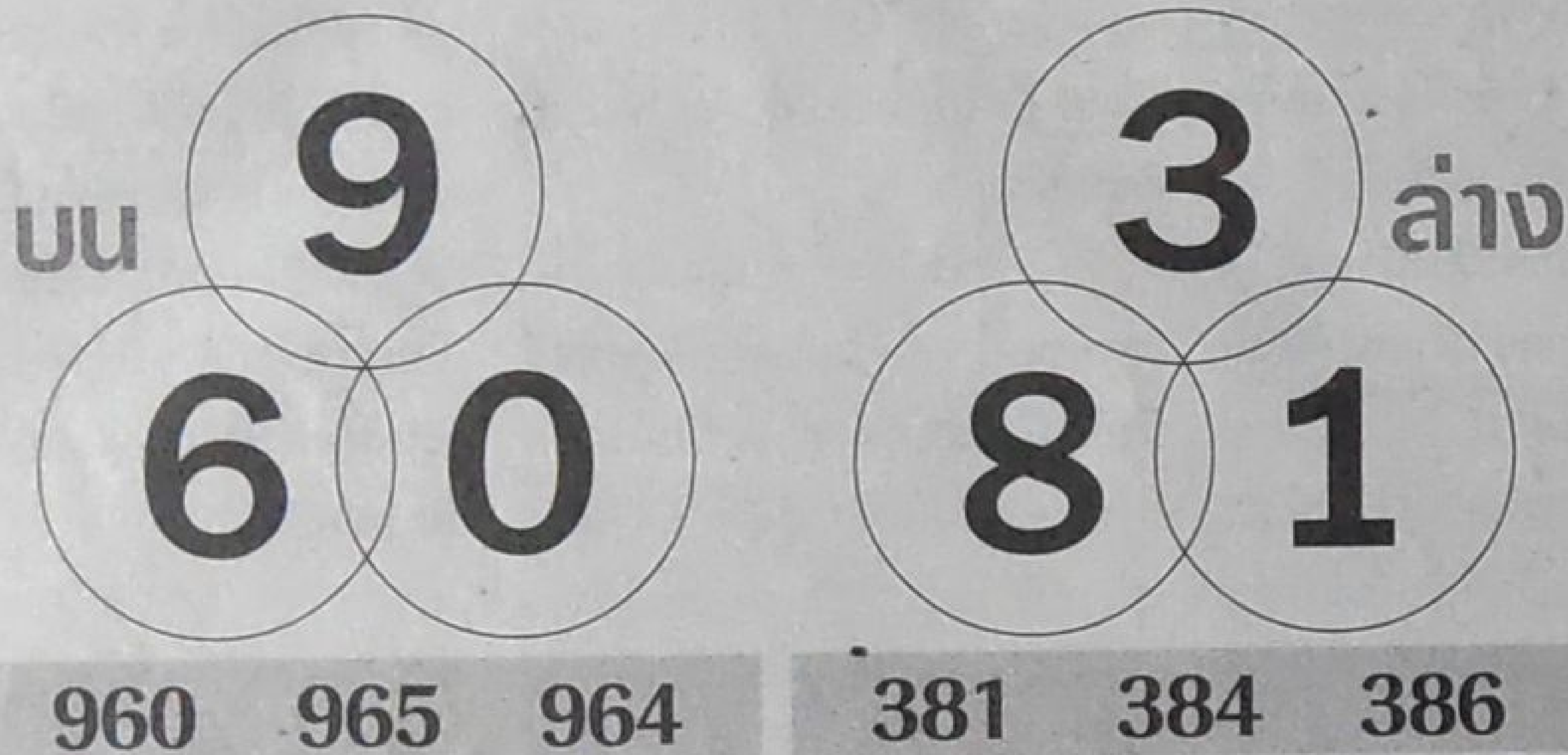
ทุกวันนี้เราก็ยังอยู่ด้วยกัน ดิฉันสำนึกแล้วค่ะ ไม่มีใครรักดิฉันจริงเท่ากับสามีดิฉันหรอกค่ะ เรามีลูกด้วยกันแล้ว 2 คน เรื่องที่ผ่านมาสำหรับดิฉัน ถือได้ว่าเป็นบทเรียนราคาแพง ที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ ก็ได้แค่สำนึกผิด และขอให้เรื่องของดิฉันเป็นอุทาหรณ์สำหรับเพื่อน ๆ ที่กำลังจะหลงผิด หรือหลงผิดอยู่ ได้ถอนตัวเสียนะคะ

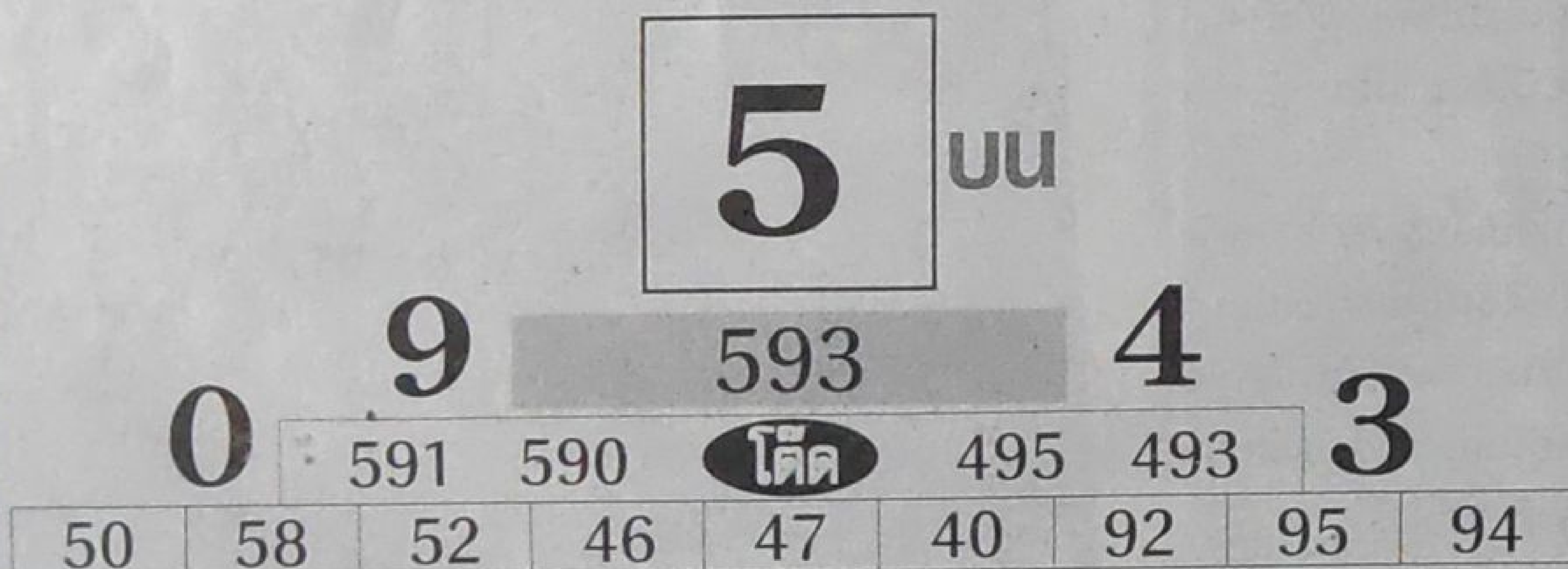
นับถือ อารดา

งวดประจำวันที่ 1 เม.ย. 2550

เลขล็อคให้ลาภ

18 ชุดบน

16	18	19	60	05	68	32	39	31
28	27	26	85	84	83	71	78	73

16 ชุดล่าง

59	54	53	92	91	98	72	75
68	67	63	41	48	49	70	71

เลขล๊อคให้ลาภ

ล๊อคบน	ล๊อคล่าง
960	128
950	126
506	268
503	263

เพชรงาม (อ.บุญเดช)

ทองสาย (อ.กวีชัย)

เงินดี (อ.บุญฤทธิ์)

นาคสด (อ.สามเสน)

ล๊อคบน

ร้อย	1	④	9	③
สิบ	4	③	6	⓪
หน่วย	②	⑧	6	5

ล๊อคล่าง

สิบ	⑧	②	1	5
หน่วย	7	④	⑨	6

ถามจากคุณ รัชนี

คุณกังฟูคะ

ดิฉันเป็นครูสอน อยู่ที่โรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง หน้าตาไม่สวยหรอกค่ะ โรงเรียนที่ดิฉันสอน ครูใหญ่เป็นผู้หญิง โดยผัวเธอก็เป็นผู้ช่วยครูใหญ่ ครูใหญ่ชอบบังคับผัวอยู่เรื่อย ๆ ไม่ว่าที่บ้านหรือที่ทำงาน เรื่องนี้เขามาปรับทุกข์กับดิฉันอยู่เสมอ จนดิฉันเห็นเขาเป็นอย่างมาก จนในที่สุด เราสองคน ก็ได้เสียกันอย่างลับ ๆ ดิฉันไม่กล้าที่จะสู้หน้าเธอ และเดี๋ยวนี้รู้สึกว่าเธอจะรู้เรื่องนี้บ้างแล้วก็ได้ ดิฉันยอมรับว่า รักเขามาก จนไม่อาจจะถอนตัวได้ เมื่อได้เสียจนขนาดนี้แล้ว และดิฉันก็จะไม่ย้ายจากโรงเรียนนี้แน่ ดิฉันรู้ตัวว่าผิด แต่จิตมันคิดสู้ คุณกังฟู ว่าดิฉันจะอยู่อย่างนี้ดีหรือเปล่าคะ

นับถือ

รัชนี

ตอบคุณรัชนี

ความรัก ความใคร่ มันต่างกัน แต่ความสงสารนี่สิ มันร้ายกาจนัก ไม่ได้รัก แต่ได้เสียกันลับ ๆ เพราะจิตอ่อนไหวเรื่องของเรื่อง คุณกลัวบานปลาย เมื่อใจมันกระเจิง เหลิงความเมามันส์สะใจ การได้เสียเพื่อผ่านก็พอทำเนา แต่นี่เล่นจะเอากันจนถือครองกรรมสิทธิ์ เจ้าที่เจ้าท่าที่ไหนจะยอม

รถไฟยังมีวันชนกัน ทั้งที่สับราง เครื่องบินอยู่บนท้องฟ้ากว้างใหญ่ นภาไร้ขอบเขต ยังเสือกสัปดนมาชนกันได้ นับประสาอะไรกับคนปากยื่นปากยาวยิ่งกว่างวงช้าง เรื่องต้องแตกสักวัน ตำนานอย่างนี้ ถ้าไม่ย้ายหนี คุณคิดว่าจะได้เป็นครูใหญ่ หรือตกพุ่มเป็นภารโรง

ความจริงคือความจริง ถ้าไม่ถูกยิงเสียก่อน ดูอย่างนั้นถอยดีกว่า สลัดผ้าถุงที่ไนห ผมว่าหาได้ดีมีความปลอดภัยมากกว่านี้ เชื่อกังฟูเถอะ

"กังฟู"

ถามจากคุณอรุณี

เรียน คุณอากังฟู ที่นับถือ

ดิฉันมีเรื่องจะปรึกษา เพราะเท่าที่อ่านบทความของคุณอามา มีเหตุผลที่วิจิตพิศดารเกินกว่าที่คนเราจะคิดกันได้หลากหลายลีลา คำตอบที่ไม่เคยได้รู้ได้ยิน ก็ได้รู้จากปากกาคุณกังฟูนี่แหละ

เรื่องที่ดิฉันจะเล่าต่อไปนี้ เป็นเรื่องจริงที่เกิดกับดิฉันที่เกิดมา

นานกว่า 2 ปีแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าเกิดกับดิฉันเลย เล่าไปก็จะเป็นสิ่งที่เหลือเชื่อ แต่มันก็เกิดขึ้นมาแล้วคือเมื่อตอนที่ดิฉันทำงานบริษัทแห่งหนึ่งในแถว ๆ ถนนสีลม และบริษัทได้ปิดตัวลง แต่เมื่อตอนที่ยังทำงานอยู่นั้น ดิฉันได้มีเพศสัมพันธ์กับยามประจำชั้น อย่างไม่ได้ตั้งใจ โดยในวันนั้น ดิฉันกลับเป็นคนสุดท้าย ไฟเกิดดับ ประมาณ 5 โรงเย็น มืดไปหมด มีแต่ยามถือไฟฉายมาส่องช่วย ดิฉันเซจะล้ม พอดียามมาช่วยจับประคองไม่ให้ล้ม อากาศตอนนั้นอึดอัด เพราะขาดการหมุนเวียนของอากาศ ดิฉันเลยอึดอัดหมดสติไป มารู้สึกตัวพอขยับตัวก็ต้องตกใจ เมื่อดิฉันอยู่ในอาการลักษณะที่ถูกยามกำลังร่วมเพศ ดิฉันลืมตาได้ แต่ไม่สามารถขยับเขยื้อนตัวได้เลย มันแน่นิ่งที่มีอารมณ์ตามมาอย่างต่อเนื่องไม่รู้ตัว ตอบรับกับความรู้สึกสนองตอบอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน เร่าร้อนและเสียวเสียด จนขาดสติ อาจเป็นเพราะดิฉันห่างร้างในเรื่องเซ็กส์มานานกว่า 3 ปี หลังจากที่สามีได้เสียชีวิตไป มันสะสมอัดอั้นจนแทบจนแทบจะระเบิด แต่เพราะไม่อาจกล้าจะไปละลายกับใครนั่นเอง ความอัดอั้นทรมานมานาน ครั้นเมื่อเจอได้อย่างบังเอิญ ก็เพลินกับมันได้อย่างตอบสนอง ไม่ต่อต้านขัดขืนหรือฝืนใจอะไรกับมัน คงรับมันตามที่ยามคนนั้นให้ดิฉัน และแรก ๆ ที่ยามตกใจที่ดิฉันรู้สึกตัว แต่เขาคงจะลื่นไหลอารมณ์ ก็พูดแบบปลอบและเร่งเร้าว่ากำลังทำให้ดิฉันมีความสุข มากกว่าทำให้ทุกข์ เชื่อไหมคะ ดิฉันถึงจุดสุดยอดอย่างยอดเยี่ยม รู้ว่าเหนือกว่าสามีเก่ามาก ทั้งอึด ทั้งรุนแรง มีท่วงท่าที่น่าภิรมย์สุด ๆ จากวันนั้นเป็นต้นมา ดิฉันกับยามคนนั้นอายุน้อยกว่าดิฉัน 8 ปี ก็มีเพศสัมพันธ์กันมาตลอด โดยดิฉันจะแกล้งกับเย็นกว่าคนอื่นทุกครั้ง อาศัยอยู่ซอกมุมตู้เอกสาร พอดีมีโซฟาร์ยาว 1 ตัว มิดชิด ไม่มีใครพบเห็นได้นอกจากยามหน้าลิฟท์กับยามหน้าประตูเท่านั้น ที่รู้ว่าดิฉันกลับมืดเป็นคนสุดท้าย ได้รับคำชมว่าขยัน

เราแอบร่วมรักกัน อาทิตย์ละ 2-3 ครั้ง แล้วแต่โอกาสจะเปิดให้ จนผ่านเลยไปเป็นปีจนบริษัทปิดตัวลง เราต่างแยกย้าย ยามคนนั้นได้กลับบ้าน ทางภาคอีสาน ให้ที่อยู่เอาไว้แล้วเราก็ไม่ได้ติดต่อกันเลย จนเวลาล่วงเลยมาเกือบ 2 ปี ดิฉันนึกอย่างไรไม่รู้ ลองเขียนจดหมายไปถามสารทุกข์สุกดิบ ดูว่าเป็นอย่างไร ส่งไปได้เกือบเดือนก็มีจดหมายตอบมาว่าได้เสียชีวิตไปแล้วด้วยโรคเอดส์ เพิ่งผาไปเมื่อ 2 เดือนที่แล้ว เป็นการตอบจดหมายของหลานชายเขาเอง

ดิฉันตกใจมาก หวาดวิตกสุด ๆ ไม่กล้าที่จะไปตรวจเลือดหาเชื้อ กลัวที่จะรับรู้ แต่ก็พยายามสังเกต และศึกษาผู้ที่เป็นโรค มีอาการอย่างไร ติดตามทดสอบตัวเองมาตลอด ไม่มีอาการอย่างไรให้เห็น ดิฉันเก็บความในใจนี้มาตลอด ไม่กล้าบอกใครได้ นี่ก็มีผู้ชายมาชอบ

อยู่คนก็ดูดีมีราศีพอที่จะช่วยกู้สถานการณ์ของชีวิต แต่มาติดตรงอดีตที่สร้างปัญหาต่อเนื่องมาสู่ปัจจุบันตรงที่ว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เป็นเอดส์ตายมาก่อน ดิฉันกลัวการติดเชื้อมาก พยายามไม่คิด แต่ก็อดไม่ได้ ทำอะไรไม่ค่อยถูก พยายามเข้าวัดหาธรรมะมาสยบใจ แต่ทางโลกมันร้อนรุ่มมากกว่า แถมชายที่มาติดพันก็ก้าวลึกสืบเข้ามาอยู่ในหัวใจ จนจะทนไม่ได้ที่จะหลีกหนีมัน แต่อาการหดหู่ในหัวใจมันเร่าร้อนอย่างน่ากลัว ตัดสินใจไม่ถูกว่าจะทำอย่างไร ก็คิดอยากวัดดวง แต่ไม่เสี่ยงทางหมอ อยากเสี่ยงทางคู่ครอง

คุณกังฟู ว่าดิฉันตัดสินใจถูกไหมคะ ช่วยกรุณาชี้แนะให้ด้วย จะขอบพระคุณอย่างสูง

นับถือ อรุณี

ตอบคุณอรุณี

คนเราต่างมีเรื่องราว ของชีวิต เพราะมีเวลา มีโอกาสดำเนินแนวทางของกาลเวลา ทุกคนต้องมีผลงานของชีวิต มีอดีตที่ทำกันมาผิดถูกก็อยู่ที่การกระทำ อย่างเช่นตัวคุณหลงลืมตัว ลืมอารมณ์ กระโจนลงสู่ความเป็นจริง ในขณะนั้นโทษใครไม่ได้ เพราะสติสัมปะชัญญะคุณก่อมันขึ้นมา หลงระเริงรื่นเริงจนเรื่องจบก็ทอดระยะยาว 2 ปี มารู้อีกทียามมหากาฬได้ตายเพราะโรคเอดส์ ก็เลยมีเหตุตราบาปอันใหญ่โต ต่อคุณค่าของชีวิต เริ่มกลัวที่จะติดเอดส์ จากพฤติกรรมเมื่อ 2 ปีก่อน มีผลสะท้อนเดือดร้อนตามมา ร้อนรุ่มกลุ้มใจ ในปัญหาคาคับอก

ครับ ! เรื่องราวต่าง ๆ มากมายไม่ขอกล่าวถึง แต่จะพูดถึงเรื่องภัยที่สุมอยู่ในอก คงต้องบอกว่าถ้าจะตัดปัญหาวัดดวงให้รู้กระจ่าง อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด เมื่อมันผ่านเหตุการณ์ขึ้นมาอย่างไม่คาดฝันถึงขนาดนี้

แต่ถ้าตามเหตุการณ์เท่าที่พอจะประมวลได้ 2 ปีที่เลิกร้างห่างกันไป เขาคงไปก่อการติดเชื้อมาหลังจากนั้นก็คงไม่เกี่ยวข้องกับคุณพัวพันมาถึงอย่างแน่นอน

เพราะในขณะที่ทำงาน มีเพศสัมพันธ์กัน เขาคงไม่มีเวลาไปเที่ยวสำส่อน อีกอย่างก็มีคุณอยู่ช่วยและที่แน่ ๆ เขาคงไม่มีปัญญาไปเที่ยวอย่างว่า ที่ต้องใช้เงินมากตามสถานบริการในกรุงเทพฯ ฉะนั้น ! การติดเชื้อเอดส์ตาย ก็คงไปติดเอาตอนที่อยู่ ต.จ.ว. ราคาถูก ๆ ที่แถวบ้านเขามากกว่าครับ

แต่จะอย่างไรก็ตาม ผมก็ขอยืนว่าให้คุณไปตรวจเจาะเลือดเถอะครับ เพื่อความมั่นใจและโปร่งใสกับชีวิตไม่อึดอัดติดขัดอะไร กลับดีเสียอีก ถ้ามีอะไรเป็นไปก็จะได้แก้ไขไม่ก่อกรรมกับใคร จะยิ่งเลวร้าย 2 เท่าของชีวิต

แต่ในความคิดเห็น และจากการประมวลต่อเหตุการณ์คุณน่าจะปลอดภัยไม่ติดเชื้ออะไร แน่นอนครับ

คุณผิดพลาดมากับชีวิต

ก็น่าจะลองตอกย้ำกับชีวิตอีกสัก ครั้งไปตรวจให้มันรู้แล้วรู้รอด จะทำให้ชีวิตสดใส ยิ้มได้มากกว่านี้

"กังฟู"

ถามจากคุณกิติกร

ผมติดตามอ่านหนังสือคุณอามานาน ตั้งแต่วัยรุ่นจนเดี๋ยวนี้ แต่งงานแต่ยังไม่มีลูกนะครับ เราแต่งงานกันมาได้กว่า 2 ปี คุมกำเนิดด้วยยาคุม ก็ปกติดีไม่มีอะไร แต่ต้องมาหนักสำหรับผม คือการบ่นว่าของเธอ เรื่องขนาดของผมเล็ก ทำให้เธอไม่สามารถถึงจุดสุดยอดได้สุด ๆ อารมณ์ค้างเสมอ ๆ แถมยังเคยแนะนำว่า น่าจะหาอะไรที่ทำให้ใหญ่เสียบ้าง

คุณอาครับ เธอระยะหลังนี่เธอจะพูดกล่าวขวัญถึงดารารูปหล่อคัดเอาเฉพาะที่มีรูปร่างใหญ่ ๆ บึกบึน บ่อยครั้งที่ตอนร่วมรักกัน เธอจะเอารูปมาประกอบสร้างจินตนาการ หรือครวญครางถึงดาราคนนั้นคนนี้ ตลอดเวลา มันทำให้ผมหมดอารมณ์ครับ ผมท้อแท้ใจ และไม่แน่ใจในการครองคู่ว่าจะมีอนาคตยาวไกลกันแค่ไหน

ผมไม่รู้จะพูดอย่างไรถูก มันตื้อไปหมด คิดอะไรไม่ออกแล้ว คุณอาช่วยตอบให้ผมหายงงที หรือความสว่างด้วย

ผมรอคำตอบด่วนครับ (ไม่กล้าโทรปรึกษา)

นับถือ กิติกร

ไม่มีอะไรจะพอดีสมดุลสมบูรณ์โดยเด็ดขาด ต้องขาดต้องเกิน ไม่คงทีเช่นเดี๋ยวดีเดี๋ยวร้ายของโชคชะตาชีวิต

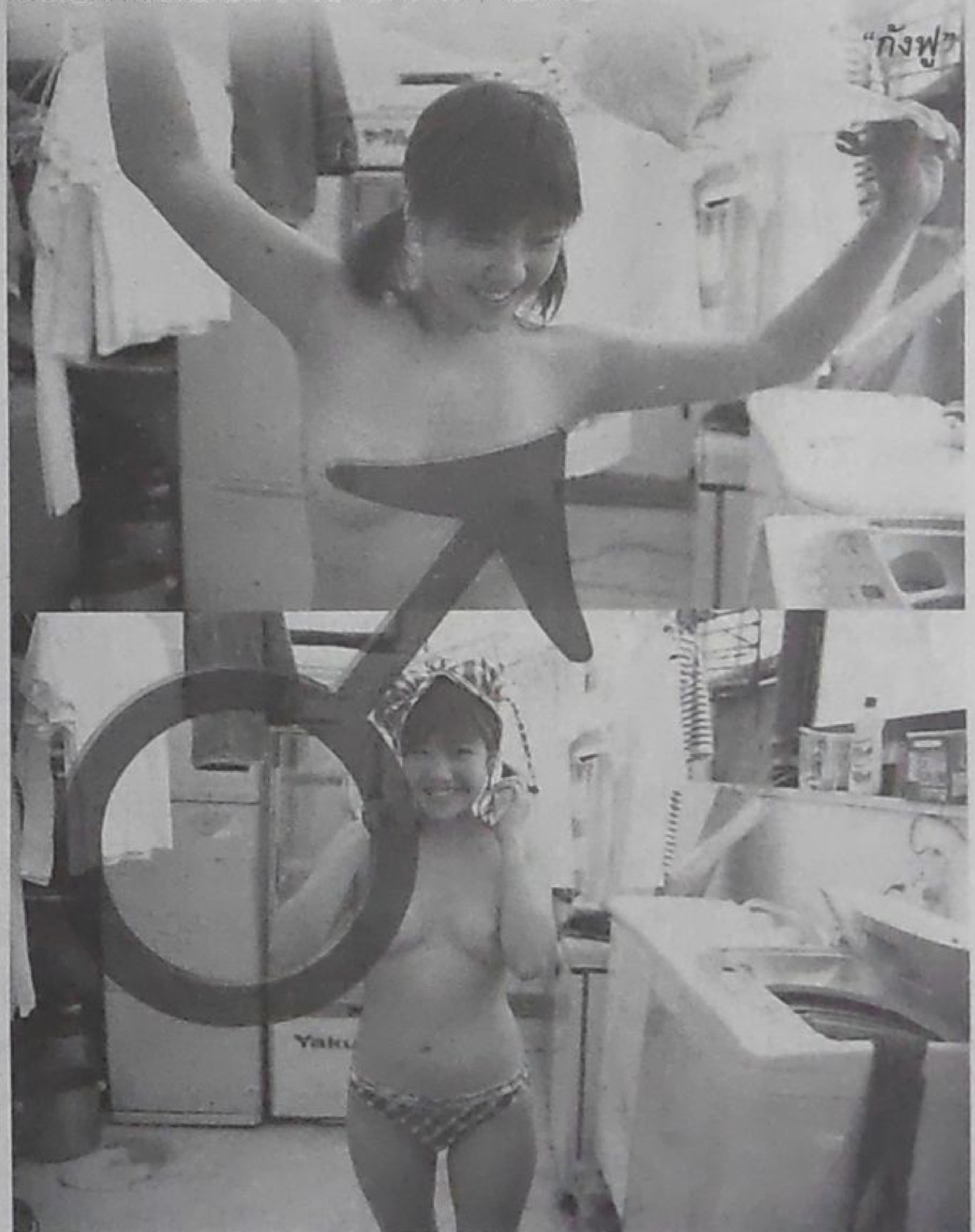
อย่างคุณแต่งงานมีภรรยาอยู่กันได้ 2 ปี ก็มีปัญหาจากคุณค่าทางรสกามที่ไม่สมดุลต่อกัน เมื่อแฟนกล่าวหาว่าขนาดคุณเล็กไม่ได้ตามพิกัดสะใจ หาใช่ดูถูกดูหมิ่นดูแคลน ความจริงนั้น คุณอาจจะมีมาตรฐานเท่าเทียมชายด้วยกัน แต่โชคร้ายที่ไปเจออ่าวใหญ่ก็เป็นได้ เลยทำให้คุณเล็กไปถนัดใจ ก็น่าจะหาทางแก้ไข จากพฤติกรรมที่แฟนคุณมีปฏิกิริยาเรียกร้องแสดงออก ก็เป็นการบ่งบอกให้คุณแก้ไขพัฒนา

ฉะนั้น เมื่ออยู่ในอาการนั้น คุณก็น่าจะทำตัวขานรับเป็นดาราพระเอกคนนั้นเสียเลย ชื่อกับความฝันไม่สำคัญเท่ากับตัวตนที่ได้กันอยู่ในขณะนั้น มันจะทำให้ลืมขนาดไปได้เพราะคุณขานรับ เป็นคนนั้นคนนี้สวมรวยให้อร่อย อย่าเอาปมด้อยมาถอยความรู้สึกที่ดีออกไป เธอให้เป็นพระเอกคนไหน ก็แอบอ้างเอาชื่อนั้นกระหน่ำไป ได้กับตัวคุณเองใช่ในจินตนาการได้ไป

รู้จักฉวยโอกาสตามสถานการณ์ที่เปิดดีกว่าหาหยูกหายามากินทาครับ

รู้อะไรรู้ให้จริง สิ่งเลวร้ายก็จะไม่ตามมา ยังดีที่คุณยังมีคำถาม ๆ มาเลยทำให้รู้ว่าคุณมีสติดีพอที่จะไม่ทำอะไรไปโดยพละการ คิดได้ผมสบายใจ คิดอะไรไม่ได้ก็ถามมาใหม่นะครับ

"กังฟู"

ถามจากคุณประพล
เรียนเฮียกังฟู ที่นับถือ

ผมติดตามผลงานเฮียมานาน ศรัทธามากครับและอยากขอวิธีจัดการกับเมียผมหน่อย เราแต่งงานกันมาปีกว่าแล้ว แยกบ้านจากพ่อแม่ มาอยู่กันเอง 2 คน วัน ๆ เธอไม่ยอมทำอะไรเลยครับ เอาแต่นอนอย่างเดียว พอผมบ่นว่าเธอเธอก็จะเข้ามาอ้อนผมเสมอ

เรื่องเซ็กส์เธอเก่งมากครับ ทำให้ผมมีความสุขมากทุกครั้ง มีลูกเล่นใหม่ ๆ ผมเจอไม้นี้เข้า เป็นต้องเสร็จเธอทุกที ต้องมาเก็บกวาดล้างถ้วยล้างชามซักผ้าเองทุกครั้งไป เป็นอย่างนี้ทุกที พูดง่าย ๆ เธอใช้เรื่องเซ็กส์ ข่มผมเสียสนิท พ่ายแพ้เธออย่างราบคาบ เฮียช่วยบอกวิธีให้ผม เหลือเธอบ้างซิครับ ผมอยากดัดนิสัยขี้เกียจของเธอ

นับถือ ประพล

ตอบคุณประพล

ผู้หญิงที่แท้จริงของธรรมชาติ ที่เกิดมาก็เพื่อจรรโลงโลกให้เป็นคู่สู่สม ให้ความสุข ให้ช่องเพศที่สืบพันธุ์มาให้ชายได้ร่วมรสร่วมรักใคร่ ในการได้เสีย

การมีสรีระ อวัยวะเพื่อเพศชายในสมัยโบราณ เพศหญิงมีหน้าที่หุงข้าวผ่าฟืน ตักน้ำซักผ้าดูบ้านกวาดเรือน แม่ศรีแม่เรือนนอกเหนือจากการรับใช้อารมณ์ทางเพศ

แต่ปัจจุบัน สมัยยุคเจริญสุดกู่ ทุกสิ่งทุกอย่างกดปุ่มเพื่อความสะดวกสบาย แต่จิตใจคนมากมายที่รับไม่ได้ในความเปลี่ยนแปลง ยังติดยึดที่จะเห็นเพศหญิงเป็นยุคโบราณ เมื่อเธอเกียจคร้าน เพราะยุคสมัยหนุนส่ง มีแก๊ส มีตู้ซักฟ้า มีน้ำประปา ทุกอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องเหนื่อยแรงทำอะไรก็ทำให้เธอมีเวลานอนมาก แต่คุณกลับไม่พอใจยังอยากให้เธอขยันไม่นอนมาก ทั้งที่หน้าที่ภรรยา เธอไม่บกพร่องบนเตียงนอน คุณยังเอ่ยปากชมว่า เธอสุดยอดของการให้ความสุขกับคุณทางเพศ ชนิดสะเด็ดสะเด่า เขย่าหัวสะบัดสุด ๆ แค่นี้ก็น่าจะภาคภูมิใจ หรือจะเอาขยันการงาน ตัวเป็นเกลียว แล้วไม่เอาไหนอีตอนอยู่บนเตียง นอนเบี่ยงตัวหันหลัง ปัดมือไม่เอาไม่ร่วมมือ ไม่สร้างค่าขี้เกียจทางเซ็กส์

ผู้ชายมักมองเอาแต่ได้ อยากให้เพศหญิงมีนิสัยขยันอย่างโบราณ แต่ร่านอย่างหญิงบริการสมัยใหม่ มันคงเป็นไปไม่ได้ดีอย่างต้องเสียอย่าง เมื่อเธอเป็นอย่างนี้มาแต่ต้น ก็ต้องยอมรับอย่าไปหาญหักกับเธอ ค่อย ๆ เปลี่ยนค่าจะดีกว่าไหน ๆ ก็อย่างที่คุณว่าเธอเก่งเรื่องบนเตียง อย่าไปเสี่ยงก่อปัญหา เกิดขยันงานบ้านแล้วขี้เกียจเรื่องเซ็กส์ คุณจะพอใจมั้ย ให้เก่งเซ็กส์แล้วขยันการงาน เธอจะเอาเวลาที่ไหนพักผ่อน

เป็นชายต้องทำใจ ถามตัวเองว่า อยากเจอผู้หญิงแบบไหน ชนิดที่จะอยู่เป็นแม่หรือเป็นเมีย

"กังฟู"

ถามจากคุณแก้ว

เรื่องนี้เกาะกินใจหนูมานาน กังวลใจมาก คือหนูมีแฟนเรารักกันมาก คบกันมาได้ 2 ปี หนูจึงยอมให้เขาล่วงล้ำความบริสุทธิ์ของหนู เขาเก่งมาก เมื่อได้หนูแล้วเขาก็จะขอร่วมกับหนูบ่อย ๆ

ไม่อยากจะให้เขาหรอกแต่สงสารเขา เวลาเขาเกิดอารมณ์ความต้องการแล้ว ถ้าไม่ให้เขา เขาจะทนไม่ได้ ปวดหัวตัวร้อนเป็นอันว่า เมื่อต้องการครั้งใด ก็ขัดเขาไม่ได้ทุกทีไป และมีอยู่ครั้งหนึ่งหนูเป็นเมนส์แต่เริ่มต้นเจือจาง ไม่กล้าบอกเขา สงสารเขาไม่อยากขัดใจ ก็ให้เขาไปเพื่อความสบายใจของเขา แต่หนูไม่สบายใจเลย เหมือนเป็นบาป ตามที่ย่ายายสอน นอนกับผู้ชายตอนมีเมนส์จะทำให้ผู้ชายพบภัยพิบัติ และเป็นจริง ๆ ค่ะ เขาขี่รถชนสิบล้อตาย ทุกวันนี้หนูสลดใจในกรรมที่หนูก่อ

คุณอาช่วยหาคำตอบให้หนูด้วยค่ะ

แก้ว

ตอบคุณแก้ว

ความรักน้ำต้มผักก็ยังว่าหวาน หญิงชายเมื่อมีความรักต่อกันเรื่องเซ็กส์จึงเป็นเรื่องธรรมดา ที่ต้องมีการผสมผสานความรักใคร่ ไม่งั้นจะรักกันทำไม

การให้เอาใจคนรัก มักถูกต้องแต่เรื่องตอนมีเมนส์ให้ถือเป็นเรื่องธรรมดา ถ้าไม่รังเกียจกันไอ้คำโบราณสมัยพันปี อย่าเอามาใส่ใจ ดูอย่างปัจจุบันที่ได้เสียกันนั้นปากลิ้นฉวัดเฉวียน มิตายโหงจนหมดประเทศแล้ว

ปรัชญาคำคม
โง่มั้ย..
ที่จะคิดประชด
ชีวิต
ขนาดปกติ
ธรรมดา
ยังลำบาก
และวุ่นวาย

ขอคุณแก้วสบายใจ เมื่อทุกอย่างจบก็ปลดใจอย่าคิดมาก เอาทุกข์มาใส่ใจในโลกนี้เขาฝ่าไฟแดงกันเป็นแถว อย่างตั้งใจฝ่า ไม่มีอะไรเป็นปมปริศนากันอีกต่อไป

แอบไปตอกกัน ยังน่าอายกว่านี้เยอะเลย

"กังฟู"

นิยายประจำฉบับ

ไอ้จุกไอ้เปีย

ไอ้เปียช้อนกุ้งไป ใจก็คิดหาหนทาง น้ำฝนก็ง่วนอยู่กับการเลือกเศษผงเศษสาหร่าย ที่ไอ้เปียช้อนติดมา แต่ลุยตามหลังไอ้เปียติด ๆ เสื้อเปียกน้ำก็รัดรูป กางเกงขาสั้น มันไม่มีอะไรยั่วใจนักเด็กขนาดนี้ แต่ไอ้เปียกลับคิด เลยเถิดเตลิดไปถึงภายในอกไม่เท่าไหร่ร่องสวรรค์ต่างหากที่มันอยากต้องการ

ตั้งแต่น้าอรสอนสั่งยังติดใจไม่หายรสสวาทมันฝังใจ แต่ไม่รู้เมื่อไหร่จะได้อีก ไอ้จุกไอ้เปียร่างกายอาจจะเป็นเด็ก แต่สมองและอารมณ์ความรู้สึก มันตกผลึกคึกคักเป็นผู้ใหญ่ มีความใคร่เกินเด็กในวัยนี้

ไอ้จุกมุดอยู่ใต้ต้นกระถินพอได้บังเงาจ้องดูได้เปียที่ออกลีลาดูซิว่ามันจะหลอกล่อน้ำฝนอีท่าไหนนั่น ๆ .....อะไรวะ ได้เปียทำสีหน้าพิกล ไอ้เปียย่อตัวลงลอยคอ เสียงเรียกน้ำฝนให้เข้าใกล้มัน จับช่วยจับไอ้เปียทำเสียงตื่นเต้น เหมือนเจออะไร น้ำฝนก็ถลาเข้าหาล้วงมือไปจับคลำแถวหน้าขาไอ้เปีย ทันใดนั่นน้ำฝนตบน้ำดังสนั่น น้ำกระจายใส่ไอ้เปีย "บ้า....ๆ ไอ้เปีย" น้ำฝนดูโกรธ โมโหมาก สบัดตัวทำท่าจะเดินขึ้นจากน้ำ ไอ้เปียรีบโถมตัวไปถึงมือน้ำฝน ๆ ก็สบัด พร้อมหันหน้ามาแต่กลับจ้องมองมาทางไอ้จุก ๆ ก็เลยต้องแกล้งทำทีไม่รู้เห็นอะไร มองไปทางอื่น แต่พอหันกลับมาอีกที อ้าวนั่น ไอ้เปียกับน้ำฝนดูตามกันช้องกุ้งกันต่อ แต่ดูเริ่มมีหัวร่อต่อกระซิกกันสนิทกันมากกว่าเก่า ได้เรื่องแล้วอย่างนี้ "ยอดโว้ยไอ้เปีย" ได้จุกแอบลิงโลดในใจ

ตกลงบ่ายนั้น ได้เปียช่วยน้ำฝนช้อนกุ้ง ได้เกือบครึ่งกระแป๋ง น้ำฝนบอกพอ ขืนช้อนต่อจะหิ้วกลับบ้านไม่ไหว ตกลงว่าวันนั้นก็จบลงแค่นั้น แต่ไอ้เปียได้ไมตรีจากน้ำฝนมากโข

"มีหนังขายยาคืนนี้ที่วัด" เสียงระบือพากันตื่นเต้นกันไปทั้งหมู่บ้าน นาน ๆ จะมีหนังขายยามาสักที แต่เป็นที่รู้กันได้ดีว่า เป็นโอกาสทองของหนุ่มสาวที่จะได้มีโอกาสมาเจอะเจอกัน แต่หัววันต่างอาบน้ำปะแป้งแต่งตัวมาเตร็ดเตร่ แถวหน้าจอหนังที่วัดกัน พวกสาว ๆ จะเกาะกลุ่มมากันตอนค่ำ ๆ เป็นมาตรฐานของชาวบ้านนอกบ้านนากันเยี่ยงนี้

ไอ้จุก ไอ้เปีย ก็ปร๋อตั้งแต่บ่าย มันดูตื่นเต้นกว่าใคร ยกข้าวหลังเพล เอามาให้รถฉายหนัง 2 คน ตามที่อาจารย์สั่ง พระในวัดแม้จะลงมาดูหนังกับเขาไม่ได้ แต่ก็เปิดหน้าต่างกุฎิดูเอาสบายกว่า เพราะจอหนังมันหันไปทางกุฎิพอดี

หนังขายยา ก็เป็นที่รู้กัน

กว่าจะฉายได้แต่ละม้วนก็ต้องโฆษณาขายยากัน จนกว่าจะขายได้ มันก็เป็นอารมณ์ที่ทนได้กันทุกคน ดูหนังด้วยได้ซื้อยาเข้าบ้านด้วย

ไอ้จุก ไอ้เปีย หัวค่ำอยู่แถวจอหนัง แต่พอดึก ๆ มันรู้ว่ามันจะไปอยู่ตรงไหน แน่นอนก็มันหมายตาอีมะลิลูกบ้านวอ ไปทำงานอยู่กรุงเทพฯ กลับมาเยี่ยมบ้านพอดี อีมะลิทำตัวเหมือนคนทันสมัย ทั้งที่เพิ่งไปอยู่กรุงเทพฯ ได้ไม่กี่เดือน จริตจก้านดูลืมความเป็นสาวบ้านนา ทันสมัยเสียไม่มี แต่มันยังดีที่มันไม่ลืมพี่เป้า คนรักเก่าของมัน แต่เท่าที่มีข่าวมา อีมะลิกับพี่เป้าลูกผู้ใหญ่ลีเคยมีอะไรกันแล้ว รู้ดีในหมู่ผู้สู่รู้ ฉะนั้น พอไอ้เปียกับไอ้จุก เห็นอีมะลิเดินเคียงคู่กับพี่เป้าลูกผู้ใหญ่ ก็มีความสนใจเมียงมองตาม คงเพราะรูปร่างความขาวสวย และท่วงทีที่น่ามองของอีมะลิ เป็นจุดสนใจไอ้จุกไอ้เปีย มากกว่าหนุ่มสาวคู่ใด ในงานหนังขายยาคืนนี้

และไม่คลาดสายตา เมื่อพี่เป้าเดินเลี่ยงจูงนำอีมะลิ ออกไปทางท้ายวัด แน่นอนกับสองน่าติดตาม ไม่เยี่ยวก็ต้องมีอะไรให้ดูดีแน่ ไอ้จุกไอ้เปียลัดเลาะ เพราะชำนาญเนื้อที่กว่ากัน มันจึงลัดเลาะมาเหมาะอยู่ตรงจุด ที่พี่เป้ากับอีมะลิ นั่งคุยกันบนม้าหินอ่อน ด้านหลังกุฏิแถวบ่อน้ำ ซึ่งตรงนี้ดูจะไม่มีใครมาเพราะไกล และเป็นบ่อน้ำมืดอีกต่างหาก ที่บ่อเลี้ยงปลาเลี้ยงเต่า กลางวันจึงจะมีคนมานั่งเลี้ยงปลาเลี้ยงเต่ากัน ทั้งคู่ดูคุยออกรส มีการจับมือถือแขนก็ปัดป้อง กระเซ้าเย้าแหย่กัน ตามประสาหนุ่มสาวคนรักกัน

"ยุงเยอะชิบหาย" ไอ้จุกบ่นกับไอ้เปีย แต่ทั้งคู่ก็จ้องจับตามองหนุ่มสาว และแน่นอนที่ความรักสุกงอม ที่ประสาคนบ้านนอกบ้านนา ม่านรูดไม่มี ต้องอาศัยความมืดเป็นฉากกำบัง ที่ลับตาคือ สวรรค์ความคิดความอ่าน จึงด้อยพัฒนาบนม้าหินอ่อนก็คือวิมาน ดูทุลักทุเลพอสมควร ที่อีมะลิกับพี่เป้าร่วมรักแบบถอดไม่หมด อาศัยแค่เข้าหากันเพื่อสำเร็จความใคร่ต่อกัน แค่เห็นอีมะลิถลกก้อน ปลดตะขอกางเกง ร่นตรงแค่เข้าเห็นตูดขาว ๆ นั่งทับบนตักพี่เป้าที่รูดแค่ซิป งัดออกมาโด่เด่เท่านั้น ก็สนุกสนานกับอีมะลิได้ นั่งโยกโยน ผิดหวังครับ สำหรับไอ้จุกไอ้เปีย ที่ต้องรีบผลุบออกมาจากที่ซ่อนดู เมื่อมะลิลุกยืนถอยตัวออกจากพี่เป้า รีบผลุบออกมาจากที่ซ่อนดู เมื่อมะลิลุกยืนถอยตัวออกจากพี่เป้าหมายถึงเสร็จสมอารมณ์หมาย ไอ้จุกไอ้เปียก็มาปร๋ออยู่หน้าจอดูหนังต่อ ยังเหลือบเห็นอีมะลิ กับพี่เป้าทำหน้าตายหนังดูหนังกัน

"ไอ้เปีย" เสียงไอ้จุกเรียกตอนอยู่ริมหนองน้ำ ของรุ่งอีกวัน ไอ้เปียหันไปมองหน้าไอ้จุก "โน่น....-น้ำฝนถือสวิงเดินมาแต่ไกลมองตามมือไอ้จุก จริงด้วย น้ำฝนคงมาช้อนกุ้งอีก ป้าเล็กคงไล่มาช้อน เพราะป้าเล็กแกจะเอากุ้งทำกะปิทั้งขายทั้ง

กิน บ้านนี้ขึ้งกขี้เหนียวจนขึ้นชื่อไปทั้งหมู่บ้านข

ไอ้เปียยักคิ้วกับไอ้จุกเหมือนรู้กันว่า "ความตื่นเต้นมาอีกแล้ว ไอ้เปียรีบเสนอหน้าเดินออกไปคล้ายรับอีน้ำฝนแย่งสวิงมาถือ เดินดุ่ม ๆ กลับมา ด้วยท่วงท่าอย่างผู้ชนะ ไอ้จุกเกือบหมั่นไส้ แต่ดีที่ไอ้เปียสั่งไอ้จุกให้หลบ เป็นว่าตอนนี้ที่นี่มีไอ้เปียคนเดียว แน่นอนที่น้ำฝนต้องถาม เพราะมันรู้ดีว่าถ้าไอ้เปียอยู่ไหนก็ต้องมีไอ้จุก แต่เมื่อไอ้เปียบอกไอ้จุกไม่ได้มามันจับไข้ไม่สบายอยู่ที่บ้านมันโน่น ดูน้ำฝนเฉย ๆ ไอ้เปียก็ทำทีเอาใจ น้ำฝนคงจะช้อนกุ้งท่าเดียว ไอ้เปียก็ต้องลงน้ำช่วย ไอ้จุกแอบอยู่คันนา ต้นกระถินบังปล่อยควายเล็มหญ้าอยู่ไม่ไกล จนใกล้เที่ยง น้ำฝนบอกพอเหอะ แม่บอกเที่ยงให้กลับ แม่จะไปวัด ทั้งไอ้เปียและน้ำฝนขึ้นจากน้ำ มาพักกันที่กระต๊อบร้าง ตัวเปียกปอนกัน แต่ไอ้เปียมองน้ำฝนตอนขึ้นจากน้ำผ้ามันรัดรูปเนื้อ เด็กระดับนี้ชุดในยังใส่กันไม่เป็น

"หนาว" น้ำฝนบ่น เพราะอยู่ในร่มลมพัดสบาย

"ทำให้หายหนาวมั้ย" ไอ้เปียได้ที

"ทำไง" น้ำฝนสงสัย

"ก็กอดแบบพระอกกอดนางเอกในหนังไง" เปียตอบแบบที่ก็พอรู้มาจากการดูหนัง ที่มันเห็นนางเอกบอกหนาว พระเอกก็กอดให้ร้อนคลายหนาว ตามในหนัง ไม่ได้มีความคิดอะไร

"บ้าหรือ อยู่ดี ๆ จะมากอด" น้ำฝนพูดแบบค้อน ๆ

"เอ้า....จริง ๆ นะ ลองดูมั๊ยล่ะเผื่อจะได้หายหนาว"

"จริงรึเปล่า" ดูน้ำฝนคล้ายไม่เชื่อ เมื่อมือไม้ปากน้ำฝนสั่นแบบหนาวจริง ๆ

"จริงสิ" ไอ้เปียเข้ากอดน้ำฝนเลย ก็อย่างมันเคยกับน้าอรมาก่อน ประสบการณ์เลยสอนให้มันกล้าเกินเด็ก พอได้กอดน้ำฝนรู้สึกขนลุกซ่าส์จริงด้วย อุ่นขึ้นจริง ๆ ก็นิ่ง ๆ แต่ก็ไม่นิ่งคือไอ้จุกที่แอบซุกตัวอยู่ดงต้นกระถิน มันเห็นเต็มตา แต่เพียงฟังเสียงไม่ได้ยินเท่านั้น พอไอ้เปียกอดอีน้ำฝนได้ ไอ้เปียก็ออกลายมือที่มันเคยถูกน้าอรสอนให้จับโน่นเขี่ยนี่ก็เริ่มเป็นไป อีน้ำฝนก็ดูคล้ายจั๊กกะจี้ สดุ้งตัวบิดไปมาคล้ายเสียวอะไรทำนองนั้นไม่รู้ไอ้เปียพูดอะไร อีน้ำฝนยอมนอนแฮะ และไอ้เปียก็ก้มหน้าซอนไซ อย่างน้าอรสอนมัน อีน้ำฝนถึงร้องแขนขากางไอ้จุกเห็นของอีน้ำฝน แต่ไม่ค่อยชิดเพราะอีน้ำฝนไม่ยอมถอด แต่เพียงไอ้เปียเปิดหน้าขา เอานิ้วเกี่ยวแหวะขากางเกงเปิดกว้างเท่านั้น ฝนดูสนุกมือขาดูพัลวัลไปมา ไอ้เปียทำท่าจะยอง ๆ เอาของมันจรดจ่อ อีน้ำฝนเห็นเลยถีบไอ้เปียกระเด็น ตกกระ

ต๊อบ "โครม" ไอ้เปียหงายไม่เป็นท่า อีน้ำฝนกระโจนลุกวิ่งออกจากกระต๊อบ คว้าสวิงกระแป๋งใส่กุ้ง เดินวิ่งมุ่งหน้ากลับไปบ้านมันเลย

ไอ้เปียลุกอย่างงง ๆ ไอ้จุกก็ออกจากที่ซ่อน เข้ามาหาไอ้เปีย หมดท่าหมดลายกันไปเลย

"อีน้ำฝนมันไม่เคย มึงรีบร้อนเกินไป" ไอ้จุกสบถ เหมือนมันก็อดเหมือนกัน

"ใครจะไปรู้" ก็คุยกันดี ๆ บอกเล่นแบบพ่อแม่" ไอ้เปียบ่น

จากวันนั้น อีกน้ำฝนไม่เคยมาที่หนองน้ำนี่อีกเลย

"พี่เล็ก....แม่ค้าน้ำแข็งใส จึงเป็นที่หมายปองที่จะได้แอบมองแอบดู เท่าที่พี่เล็กจะทำหวาดเสียวเวลาแกเผลอ" ไอ้จุกไอ้เปียก็วนเวียน อยู่แถวร้านค้าขาย กลางหมู่บ้าน ป้าน้อยขายก๋วยเตี๋ยว น้าอ้อยขายกล้วยทอดเหมือนเดิม

พี่เล็กระยะหลัง ดูจะมีหนุ่มต่างหมู่บ้าน มาจีบกันบ่อยจากการสังเกตของไอ้จุกไอ้เปีย ที่มันหมายตาแถว ๆ ผ้าถุงอ้าทุกครั้งไป แน่นอนที่ไอ้จุกไอ้เปีย พยายามช่วยพี่เล็ก เช่นเก็บถ้วย หรือส่งถ้วย ช่วยเสิร์ฟ ล้างถ้วย ล้างน้ำแข็งที่หมกแกลบไว้ ก็ได้ความไว้วางใจใช้สอยจากพี่เล็กอยู่

งานนี้ก็รู้ดีลูกผู้ใหญ่ ชื่อพี่เดช มีรถไถอยู่หลายคัน มีลูกน้องหลายคน รังจ้างไถที่นา ก็มาทำทีทำท่า จีบ ๆ พี่เล็กอยู่ แต่ดู ๆ ก็พอรู้ไม่ได้คิดเอาจริง เพราะรู้ว่าพี่เล็กเป็นหม้ายมีผัวมาก่อน ก็ประเภทเหมือนลองเชิงมากกว่า ถ้าพี่เล็กเล่นด้วยก็โอเค ทุกคนมักอ่านเกมส์ว่าพี่เล็กเคยผ่านผู้ชายมา ถ้าห่างก็คงจะเหงา และง่ายที่จะต้องการได้ อะไรทำนองนั้น พวกผู้ชายหลากหลายก็มาเสนอหน้าเผื่อว่าจะฟลุ๊ค อะไรทำนองนั้น

ก็ยอมรับว่า หุ่นและลักษณะของพี่เล็ก หลังจากกลับมากรุงเทพฯ มาอยู่บ้านนอกนี่ ได้เปลี่ยนคุณสมบัติที่เหนือกว่าสาวท้องนา จริตมายา ท่วงท่าเหมือนคนกรุงเทพฯ จริง ๆ

สวย อวบ น่ารัก น่าฟัด ในขบวนผู้ชายที่มาจีบ ๆ ก็ดูพี่เดชจะมีภาษีดีกว่าใคร เพราะมีฐานความรวย มาทีไรก็จะเอาของมาฝากพี่เล็กเสมอ ๆ ตอนแรก ๆ ของกิน ไอ้จุกไอ้เปียมักจะได้ เพราะพี่เล็กแอบให้บอกไม่กล้ากิน กลัวพี่เดชใส่ยาเสน่ห์ กินแล้วเดี๋ยวถูกเสน่ห์ ไอ้จุกไอ้เปียเลยฟาดอิ่มแปร้เป็นประจำ แต่ระยะหลัง พอวางใจ พี่เล็กจะคัดเอาของไม่ชอบของเธอให้ไอ้จุกไอ้เปียที่มาอยู่ช่วยประจำ

พี่เดชใช่ย่อย พูดจาหวานหูจีบพี่เล็กชนิดไอ้จุกไอ้เปียจดจำ และพฤติกรรมของพี่เดชพี่เล็ก ก็แอบได้เสียกัน โดยไอ้จุกไอ้เปียรู้ดี เมื่อไปจังหวัด พี่เดชตีตั๋วให้ไอ้จุกไอ้เปียดูหนังแล้วก็พาพี่เล็กไปกัน 2 คน หนังจบก็มารับไอ้จุกไอ้เปียกลับ มันคล้ายไม่เป็นที่นินนาของชาวบ้าน ถ้ามีไอ้จุกไอ้เปียไป

ประสบจำระหว่างพี่เดชพี่เล็ก ไอ้จุกไอ้เปียเหมือนห้าวหาญขึ้น และเรื่องก็เกิดจนได้ ที่ทำให้ไอ้จุกไอ้เปีย ต้องหนีออกจากหมู่บ้าน เรื่องคือ มีหนังขายยาที่วัด ได้เปียเจออีน้ำฝน แรก ๆ ดูยังโกรธ แต่เพราะมีขนมหลอกล่อ ก็พี่เดชให้เงินไว้หลายนั่นเอง ไอ้เปียคงแค้น แต่ต้องฝืนทำดี "มึงดู...ไอ้จุก คืนนี้ก็จะอัดอีน้ำฝนให้ได้ ยังแค้นไม่หาย ถีบกูตกจากห้างนา" ไอ้จุกก็รับรู้แต่ดูไม่ออกว่าจะทำยังไง จนไอ้เปียเอาขนมล่อ นั่นเองอีน้ำฝนก็นั่งปร๋อเคียงคู่ดูหนังกับไอ้เปีย โดยมีไอ้จุกอยู่เคียงข้างหนังฉายจบไป 2 ม้วน โฆษณาขายยาต้องมีกำหนดฉาย ถ้าไม่ได้ 20 ชุดก็จะยังไม่ฉาย มีมากอยากดูหนังต่อรำคาญก็ช่วยกันซื้อ จึงจะฉายอีก 1 ม้วน

""เปีย...เราปวดฉี่" น้ำฝนเอ่ยขึ้น ไอ้จุกยังได้ยินใ

"ไป...จะพาไป" ได้เปียว่า พร้อมพยักหน้าให้ไอ้จุกเหมือนให้รู้ว่ามึงไม่ต้องเสือกไป แต่มีหรือที่ไอ้จุกจะไม่ตามพอคล้อยหลัง ไอ้จุกก็ตามอย่างรู้ทาง ว่าไอ้เปียจะพาอีน้ำฝนไปฉี่ตรงไหน ก็หลังวัดแถวบ่อน้ำไง เพราะตรงด้านข้าง ๆ ไอ้เปียไอ้จุกทำโพรงเป็นที่พัก ประสาบ้านเด็กเล่นมีเสื่อเก่า ๆ ปู ทั้งคู่ก็แอบมานอนเล่นบ่อย ตอนพระใช้ให้เอาอาหารมาเลี้ยงปลาเลี้ยงเต่า กับไอ้จ้อนมันไอ้จุกตามมา อะไรวะนั่น ไอ้เปียพาอีน้ำฝน เข้าไปในบ้านโพรง มันมุดเข้าไปอยู่กัน 2 คน อย่างนี้ได้เรื่องก็จะอะไร ไอ้เปียชวนอีน้ำฝน เล่นเสียวแบบที่เถียงนา หลังจากน้ำฝนฉี่เสร็จ อีน้ำฝน ใช่ย่อยเสียเมื่อไหร่

ยังติดใจอยู่ไม่หาย ที่ไอ้เปียมันมาโล้มโล้มันเสียวสนุกดี เด็กบ้านนอกแม้อายุน้อย ด้อยการศึกษา แต่เรื่องธรรมชาติ เพราะมีเวลาว่างมาก การคิดอ่านจึงมากตาม แต่ไม่มีปัญญาคิด จำติดเรื่องของผู้ใหญ่จึงใคร่อยากได้ทดลองมั่ง ไม่รู้คุณโทษมันเป็นยังไง

น้ำฝนก็ซื่อบริสุทธิ์ ไร้เดียงสาที่เมื่อไอ้เปียชวนมัน เล่นเสียวอย่างที่เคยเล่น ยังติดใจอยู่ ก็เห็นปลอดคนดีเมื่อไอ้เปียชี้ที่จะแอบเล่น มันเข้าท่าดีเหมือนกัน ก็มุดเข้าไปตามไอ้เปียไอ้จุกเหมือนถูกปลุกกำหนัด ก็ไม่อาจจะทนได้ มันลืมตัวจนเกินไป

พรวดพราดเข้าไปมั่ง ในขณะที่ไอ้เปียกำลังจะเข้าด้ายเข้าเข็ม ก็มีเสียงตะโกน พร้อมไฟฉายส่องเข้าไปในโพรงบ้าน เห็นชัดเจนที่อีน้ำฝนกำลังนอนหงายอยู่ ไอ้เปียอยู่ด้านบน ไอ้จุกอยู่ขอบโพรงเข้าทุกคนตกใจผวาแสงไฟและเสียงเรียก จะอะไรก็พ่อของน้ำฝนตาแม้นนั่นเอง คงจะเห็นน้ำฝนลุกเดินตามไอ้เปียนั่นเอง ทั้งที่ตาแม้นก็นั่งดูหนังอยู่ไม่ไกลจากไอ้เปีย จึงตามมาดูเสียงตวาดอันดังลั่น ของตาแม้นพ่อน้ำฝน จำกันได้ดีทุกคน ไอ้จุกไอ้เปียโกยแนบ เสียงน้ำฝนร้องคงถูกเฆี่ยนตี "อีห่า...อายุแค่นี้ ริเอากันอย่างนี้

เลยหรือ...ไอ้จุกไอ้เปีย กูจะเอาตำรวจจับมึง” เสียงไล่หลัง ไอ้จุกไอ้เปียได้ยินถนัดหู กลัวจนขี้ขึ้นสมอง โกยห่างออกจากวัด “เอากันไงดี” เสียงไอ้จุกพูดกับไอ้เปีย เพราะไม่คิดว่าจะเกิดเรื่องได้ขนาดนี้ ไอ้เปียก็สั่นหน้า ไม่รู้ว่าจะทำยังไง แต่ก็คิดได้ แอบกลับไปท้ายวัด ดักไอ้จ้อน วานมันไปฟังข่าวคราวดู “มึงเอ้ย ตาแม้นไปแจ้งความ เอาตำรวจไปหามึงทั้ง 2 คน ที่บ้านพ่อแม่มึงเขาว่าเอง 2 คน หลอกอีน้ำฝน ไปข่มขืนที่ท้ายวัด เขารู้กันทั้งงาน แม้แต่อาจารย์เจ้าอาวาส ก็สั่งไม่ให้มึง 2 คนเข้าวัด เจอจับส่งตำรวจ” ไอ้จ้อนเล่าได้อย่างละเอียดเหมือนตาเห็น

แล้ว 2 หนุ่มน้อยวัยแค่ 14 ก็เดินดุ่มตัดทุ่ง มุ่งสู่อำเภอในตอนดึกนั้น จุดหมายไป บ.ข.ส. ต่อไปกรุงเทพฯ พอมีเงินเหลืออยู่ไม่ถึง 200 พี่เดชพี่เล็กให้ไว้ก่อนหน้า ตี 5 รถคันแรกออกจาก บ.ข.ส. มุ่งสู่กรุงเทพฯ

“ไอ้เปียกำเบอร์โทร ของพี่วอน เพื่อนรุ่นพี่ ที่เคยมาบวชที่วัด แล้วสึกออกไป ก็เคยได้อยู่รับใช้มาก่อน เลยให้เบอร์ไว้ว่า “ถ้าเผื่อไอ้จุกไอ้เปียจะเบื่อบ้านนา มาหางานทำในเมืองกรุงก็ให้โทรมาได้เลย ทั้งคู่ดูเลื่อนลอย ยิ่งห่างจากบ้านเกิดก็ดูยิ่งจะวังเวงหนาวสั่น นี่เป็นการเดินทางไกลเป็นครั้งแรกในชีวิต คิดดูก็ยังไม่รู้ความ ว่ามันเกิดอะไรขึ้น กับอีน้ำฝน จนถึงถูกตำรวจไล่จับ เพราะตาแม้นแจ้งติดคุกตายห่า

เด๋อด๋าเซ่อซ่า นั่งอยู่ด้านท้ายสุด เด็กท้ายรถก็อายุโตกว่าไม่เท่าไหร่ ก็ดูคุยกันถูกคอดี ไอ้จุกไอ้เปีย ชื่นชมความสามารถของพี่นพ เด็กท้ายรถคนนี้ คล่องแคล่วว่องไว รู้เหนือรู้ใต้ พอรถเคลื่อน พี่นพก็มานั่งคุยด้วย ไอ้จุกไอ้เปียก็เล่าแค่อยากหางานทำ บิดบังเรื่องอีน้ำฝน พี่นพเลยแนะนำลองทำงานเด็กท้ายรถมั้ย ตอนนี้บริษัทที่ลูกพี่มันขับอยู่นี้ ขาดเด็กรถอีกหลายคน โดยเฉพาะเด็กอายุ 14-15 ต้องการมาก โตกว่านี้เขาไม่ค่อยชอบ “วันละร้อยล้างรถได้พิเศษ” พี่นพว่า ไอ้จุก ไอ้เปียมองตากันวันละร้อย เดือนละ 3 พัน ชีวิตมันยังไม่เคยได้จับแบ้งค์ 500 ได้แต่เห็นเท่านั้น “เอา” ไอ้จุกไอ้เปีย พูดเกือบพร้อมกัน เมื่อสถานการณ์ของมันระเหเร่ร่อนอย่างนี้ มีงานทำมีที่อยู่ที่กิน ไม่เอาก็โง่ เป็นอันตกลงรับปากถึงกรุงเทพฯ รถเข้าอู่ พี่นพจะพาไปหาหัวหน้าอู่ และจะฝากให้ทำงานเป็นเด็กท้ายรถ

ไอ้จุกไอ้เปีย ได้เป็นเด็กท้ายรถ แต่ต้องรอก่อน ตอนนี้ก็ขอให้ช่วยล้างรถก่อน เพราะยังไม่ขาด แต่ปลายเดือนถึงจะประจำรถได้ ก็ได้ค่าจ้างล้างรถวันละ 50 บาท มีที่พักเป็นเพิงหมาแหงน ที่อยู่ด้านหลังอู่รถสกปรกรกรุงรัง แต่พออาศัยได้ ไอ้เปียพยายามติดต่อโทรหาพี่วอนอยู่

หลายครั้ง ติดแต่ไม่มีคนรับ จนผ่านมา 2 วัน ไอ้จุกไอ้เปียรู้ว่า ที่มันอยู่นี้มันทำไม่ได้ โครตลำบาก กับถูกดุด่าจากลูกพี่คนขับรถ ที่ให้มันล้างกันขี้นั่นขี้นี่ ทำให้สะอาด ขนาดฤจนขาวยังว่าด่างดำ และแล้วก็โทรหาพี่วอนจนติด ได้พูดกับพี่วอน พี่วอนก็รับรู้นัดแนะให้ไอ้จุกไอ้เปียไปหา เป็นร้านคาเฟ่ อยู่แถวสุทธิสาร นั่งแท็กซี่มาหา ไอ้จุกไอ้เปียก็ทำตาม เจอะพี่วอนจนได้ และได้งานกันทั้ง 2 คน ไอ้เปียดูแลห้องน้ำ ไอ้จุกคอยส่งอาหาร ได้เงินเดือน 3 พัน 5 เท่ากันกับมีพี่พักอยู่ด้านหลังคาเฟ่ ดีกว่าที่อู่รถหน่อยนึง

สนุกสิครับ.....ไอ้จุกไอ้เปีย เจอสาว ๆ ทั้งเสิร์ฟเอ๊าะ ๆ แต่ไสตล์ นักร้องนี่สิเหลือร้าย แต่งตัวชนิดไม่ต้องแอบมองอีกต่อไป แอบมองยังไม่ได้เห็นจะ ๆ แบบนี้ กางเกงในเห็นทันทีร่องอกยกทรง เห็นจนเริ่มชินตา อายุ 14 ย่าง 15 จะว่าไปแล้ว อารมณ์ความรู้สึกค่อย ๆ คึกคะนอง เพราะมีสิ่งเย้ายวนตามากและแน่นอนที่ใครก็ยังไม่อาจรู้ว่า ลักษณะซื่อบื้อของไอ้จุกไอ้เปียผู้คนคงมองหยามว่ามันคงไม่ประสาเรื่องนี้ เพราะกลิ่นสาปยังไม่หมดจากตัวมัน ตัวเท่าลูกหมา....ทุกผู้สาวก็ให้ค่าแค่เป็นเด็กไม่ประสาเท่านั้น แต่ไอ้จุกไอ้เปียได้พัฒนาขึ้นโข มากอยู่แค่ 2 เดือนเศษมันก็เริ่มมีลูกเล่นลวดลายไม่เบาสาวๆ ได้กรี๊ดได้เขินอาย เมื่อไอ้จุกไอ้เปีย พูดเอาใจยกยอเกือบทุกคน ไอ้จุกไอ้เปียนอนอยู่ในห้องพักด้านหลังด้วยกัน มันคงจากกันไม่ได้ ชั่วชีวิตนี้ มันต่างดูสัญญาใจกัน

ความใฝ่ฝัน ความมีอารมณ์ เมื่อรอบตัวมันเต็มไปด้วยสาว ๆ ประเภทไวไฟ ไม่เว้นพวกเด็กเสิร์ฟ ย่อยเสียเมื่อไหร่ พอดึกงานเลิก ก็มีผัวมีแฟนมารับกันทุกคน บ่อย ๆ ที่เห็นแอบไปกับแขก สั่งไอ้จุกให้บอกแฟนหรือผัวที่มารับ ว่าให้บอกญาติมาหาพาไปหาญาติอีกที เสร็จธุระจะรีบกลับมั่ง เพื่อนลากไปมั่งอะไรทำนองนั้น ไอ้จุกรับรถรู้หมด บางนางก็ถงขนาดให้แฟนหรือผัวใส่เสื้อกั๊กมารับจะได้อ้างว่าเป็นรถวินรับส่งประจำพวกนักร้องเด็กเสิร์ฟแต่ละนาง ไม่มีเกรดเอ รถเก๋งรับ นอกจากชั่วคราวชั่วคืน ที่แน่ ๆ คือ จ.จ.ย.

คืนนั้น ประมาณ ตี 3 เศษ ๆ ไอ้จุกไอ้เปียกลับมานอนแล้ว เพราะคืนนี้แขกน้อย ปิดแต่ตี 1 เศษ ๆ แขกกลับหมด ไอ้จุกไอ้เปียก็อาบน้ำนอนกันก็ตกใจตื่นสะดุ้ง เสียงพี่โต้งแขกประจำที่เพิ่งกลับไปตอนตี 1 รับแอ๋วนักร้องสาวลูกทุ่ง "นุ่งสั้นดิ้นสบัด" ไปข้างนอก แล้วทำไมมาเรียกได้พี่โต้งรู้ที่พักไอ้จุกไอ้เปียดี เพราะพี่โต้งเคยรถเสีย เอามาฝากทั้งคืน

"อะไรครับ" ไอ้จุกไอ้เปีย เปิดประตูออกมาดู

"เฮ้ย....ไอ้จุกไอ้เปีย เองเอาแอ๋วนอนในห้องด้วย ก็ไม่รู้จะเอาไปไว้ที่ไหน ขืนปล่อยนอนที่โรงแรม มีหวังถูกลงแขกแม่งเมายา เดี๋ยว ๆ อาละวาดเอะอะ มึงเอานอนในห้องมึง 2 คนที เช้าฟื้นค่อยให้มันกลับ" พี่โต้งพูดพร้อมเดินกลับไปที่รถ เปิดประตูหลัง พยักหน้าเรียกไอ้จุกไอ้

เปีย ช่วยกันหามประคองแอ๋ว นักร้องลูกทุ่งวัย 20 เศษ ๆ ทั้งที่ยังอยู่ในชุดสั้นเต่อ แต่เมาแบบสลบไสล ไอ้จุกไอ้เปียมองตากัน แล้วเข้าช่วยประคอง พาเข้าไปในห้องมันทุลักทุเล พอสมควร

"เอ้า...นี่ ถ้าอีแอ๋วมันตื่น มึงบอกพี่โต้งฝากเงินให้มัน 1 พัน นี่ 500 มึง 2 คนแบ่งกัน ช่วยดูแลแอ๋วด้วย"

พี่โต้งส่งเงินแล้ว ก็เดินจากไปที่รถ แล้วขับออกไปเลย ทิ้งไอ้จุกไอ้เปียยังงงไม่หาย แต่พอหันกลับไปดูพี่แอ๋วนักร้อง นอนกระโปรงเปิด ถึงไม่เปิดก็เห็น ก.ก.น. อยู่แล้ว พี่แอ๋วดูจะครวญคราง คล้ายยังเมา และดิ้นรนทุรนทุรายสบัดร้อนสบัดหนาว อยู่บนที่นอนเก่า ๆ ของมันทั้งสอง จนถึงดึงกระโปรงออกถอด ก.ก.น. และเสื้อยกทรงจนเปลือยทั้งตัว ท่ามกลางไอ้จุกไอ้เปีย นั่งใจสั่นตื่นเต้นเร้าใจ เพราะมีร่างพี่แอ๋วนักร้องสาวดาวเต้น รูปร่างยั่วยวนชวนฝันเปลือยตลอดร่างอ้าซ่า ต่อหน้าอย่างนี้ ทั้งคู่จ้องดูอย่างไม่เกรงใจ รอคอยมานาน ตามสันดานที่ติดตัวมา เพิ่งจะมีโอกาสวันนี้ ยิ่งพี่แอ๋วพลิกตัวสายดิ้นพลิกไปพลิกมาซ้ายขวา หน้าอกมหึมานั้นพอเร้าใจ แต่ไอ้หว่างขาหงายอ้าไปมา

สุดท้ายอ้าถ่าง 2 ขากาง อย่างง่ามหนังสะติ๊ค ทั้งคู่ก็หายจากกลัวเป็นกล้า และฉวยโอกาสทันที ด้วยการคลานขยับตัวเข้าใกล้ตัวพี่แอ๋วที่นอนหายใจอกกระเพื่อม ไอ้จุกค่อย ๆ ก้มหน้าเกือบติด ไอ้เปียรีบแซงคิว เอื้อมมือไปลูบคลำเลย พี่แอ๋วยังสงบแน่นิ่ง เลยได้ใจกัน ทีนี้ก็ช่วยกันยำด้วยมือ คลึงเคล้นคลำลูบไล้สุดแต่ปรารถนา เมื่อได้แน้ พี่แอ๋วยังไม่รู้สึกตัว มันก็ไม่น่ากลัวอะไรอีกต่อไป ไอ้จุก ไอ้เปียโง่เสียเมื่อไหร่ มัน 2 คนแทบจะถอดกันไม่ทัน แน่นอนที่มันต้องได้ เมื่อมีนางฟ้ามาโปรดนอนหงายอย่างนี้

นิยายประจำฉบับ

ปรัชญาคำคม

เมื่อเราร้อน จึงรู้ว่าหนาวดี แต่เมื่อหนาว เราก็ว่าร้อนดี

บทที่6 ค้นพบความลับของวงสวิง

เป็นพ๊อกเก็ตบุ๊คส์ เล่มแรกในชีวิตของ "กังฟู" ที่ตั้งใจเขียนมันขึ้นมา ทันทีที่พ้นจากประตูคุก 4 ปี 5 เดือน 18 วัน

ตั้งใจเขียน เพื่อเรียกร้องความยุติธรรมให้กับตนเอง และอยากฟ้องต่อแฟนๆ ของ "กังฟู" ให้รู้ความจริง ทั้งๆ ที่รู้ว่า "กังฟู"

ทำอะไร เลวหรือไม่เลว ช่วยตัดสินอีกที ด้วยเพราะความสำนึกความเมตตาปราณี ที่ให้ความอนุเคราะห์ ให้เงินทอง "กังฟู" มาเลี้ยงลูกเลี้ยงเมีย เลี้ยงตัวเองให้อยู่รอด

"จริงหรือที่เค้าหาว่าผมเป็นจ้าวพ่อสวิงกิ้ง"

พ๊อกเก็ตบุ๊คส์ ที่เชื่อว่าแฟนๆ น่าจะได้อ่านมัน จึงได้ถอดบทความ นำมาเสนอเป็นตอนๆ แต่ถ้าหากว่าแฟนๆ อยากจะอ่านรวดเดียวจบไม่ต้องรอนาน ก็สามารถซื้อได้ตามแผงหนังสือทั่วๆไป

ธรรมชาติของคนเรา ต้องมีการสืบพันธุ์ เพื่อผลักดันมีการขยายพันธุ์บนความเป็นไปในภาคบังคับ ถ้าไม่มีอะไรล่อใจ มนุษย์จะไม่ขยับมากมายอะไรในการจะต้องเสียพลังที่จะต้องเหนื่อยลำบาก ขนาดนอนสบาย ๆ ยังเกียจคร้านในการนอนตะรอน ๆ กันหามรุ่งหามค่ำ ฉะนั้นธรรมชาติจึงต้องสร้างความหฤหรรษ์ ความสุขสันต์ รสชาติแห่งความมันส์ และให้มีความหลงใหลที่จะต้องติดใจ ลุ่มหลงอย่างฝังจิตเป็นรางวัล เหตุนี้เอง หมวดหมู่แห่งความสำคัญในการดำรงชีวิตจึงจัดอยู่ในภาคสนามแห่งการปฏิบัติ กิน ขี้ ปี้และนอน

เมื่อมนุษย์ถึงยุคถึงวัย แห่งการขับถ่ายอารมณ์ใคร่อยากได้สู่จุดหมายของการสืบพันธุ์ ก็ต่างหากรสมวิะที่จะได้เสียกันทั้งหญิงและชาย เมื่อยังไม่ถึงขั้นจับคู่สมสู่กันอย่างเป็นผัวเมียอย่างเป็นทางการ ก็ต้องแอบลักลอบมอบความสุขใส่กัน นั่นคือจุดเริ่มต้นของการไขว่คว้าค้นหาความต้องการให้กับตนเอง

ครั้นเมื่อถึงจุดอิ่มตัว อายุและวัยพอสมควรจะต้องมีคู่ครองสร้างครอบครัวอย่างจริงจัง ทั้งหญิงและชาย ก็จะมั่นหมายตาคิดปลูกฝังมองอนาคตอย่างมอบกายใจสละความโสด จับคู่สมสู่อย่างเป็นตัวเป็นตน นั่นก็คือการจะประกาศให้สังคมชุมชนรอบตัวรู้ว่านี่คือภรรยา นั่นคือสามีต่อกัน

ความรักความใคร่ จะเป็นตัวเชื่อมที่สำคัญ คนเราเมื่ออยู่ใน

สถานะการณ์ปลงใจ มอบกาย แน่นอนว่าทุกสิ่งทุกอย่างคือ หัวใจแห่งการครองคู่ สมสู่ที่จะต้องสร้างความหฤหรรษ์ในบทบาทกแห่งเซ็กส์เข้าใส่กันอย่างเร้าอารมณ์

คู่สามีภรรยา แรกรักใคร่บุกน้ำลุยไฟ ยังใหม่ต่อความได้เสียย่อมจะหอมหวาน วันชื่นคืนสุข ไร้ทุกข์มีแต่สนุกสนาน แต่ครั้นนานวันจะมีการอิ่มตัวถึงทางตัน เพราะความจำเจซ้ำซากอุปสรรคคือความเสื่อมโทรมของร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความรักความใคร่ ความกระสันต์ จะลดน้อยถอยลงไป จนไม่เป็นอันจะใส่ใจ ในความสุขสมที่เคยลุ่มหลงใฝ่ใจพะวงต่อกัน

ชีวิตคู่ของการสมสู่ จึงทำให้จางหาย กลายเป็นความเบื่อหน่ายที่จะแสดงออก หรือขยอกกันเช่นตอนข้าวใหม่ปลามันมากมายที่เมื่อคู่สามีภรรยาอยู่ด้วยกันนานเป็นสิบ ๆ ปีขึ้นไป ความหมายของการสมสู่ปฏิบัติการร่วมเซ็กส์ต่อกันจะจืดจางไม่ใส่อารมณ์ต่อกัน จะมีแต่ความรับผิดชอบ เพียงรู้หน้าที่ มากมายที่มากคู่ถึงทางตัน "เซ็กส์" เสื่อม ต่างมองข้ามความสำคัญจึงเกิดการเสาะแสวงหาใหม่แอบแฝง และซ่อนเร้นต่อกัน ทุกวันนี้เราจึงรู้เห็น ข่าวคาวแห่งการพิฆาต เช่นฆ่า ชิงรักหักสวาท หึงหวงทวงกรรมสิทธิ์จนถึงตายนั้น ก็เพราะขาดสติแห่งการแก้ปัญหา และมักจะใช้อารมณ์วูบเดียวทั้งสิ้น ซึ่งโดยมากจะเป็นกันเช่นนี้ ไม่มีข้อยกเว้นถึงในกรณี ระดับชนชั้น การศึกษา ฐานะและตระกูล ความเสมอภาคที่แท้จริงของมนุษย์ก็คือ "เซ็กส์" ที่เท่าเทียมกัน

หญิงแอบคบชู้สู่ชาย นอกเหนือจากสามี เพราะสุดทนต่อความไร้สมรรถภาพของสามี ที่ไม่อาจจะให้ค่าความสุขอีกต่อไปได้เช่นกัน ฝ่ายชายก็เอือมระอากับความไม่เร้าใจหรือจุดประกายสร้างอารมณ์ ให้มีใจคึกคะนองสยองขนได้ ก็แอบไปมีอีหนู เลี้ยงดูหญิงสาวที่อ่อนวัยใฉไลกว่าหม้อพะโล้ที่บ้านจนถึงขั้นเลี้ยงดูส่งเสีย เป็นเมียเล็กเมียน้อยอีกคน กลับบ้านเป็นพ่อบ้านที่ดีปฏิบัติหน้าที่ให้สมเป็นหัวหน้าครอบครัวเท่านั้น แต่ความสะใจในเรื่องเซ็กส์ กลับมอบหมายอยู่นอกบ้าน

ชีวิตคู่สามีภรรยาในยุคไฮเทคเด็กสาวชายหนุ่มทันสมัยใจแตกยอมที่จะแลกกับความต้องการสิ่งของ สรรพสิ่งทัดเทียมกัน ความง่ายในการแลกเปลี่ยนในสิ่งที่ควรหวงแหน ความใคร่ เสนอสนองในทางกามารมณ์ จึงส่งผลให้สภาพวิถีชีวิตของวัฒนธรรม ประเพณีเปลี่ยนหญิงชายต่างเพศต่างวัย จึงสมสู่กันต่อและมีจุดมุ่งหมายต่างกัน

เมื่อความเจริญที่ต่างต้องดิ้นรน เพื่อความอยู่รอด สิ่งไหนที่สามารถสร้างค่าได้และเสียแลกเปลี่ยน แม้สมบัติที่ควรหวงแหน ต่างนำมันออกมาแลกซื้อใช้กัน ความ

สำคัญจึงถูกมองข้ามก็เท่ากับเสริมสร้างความมัวเมาในกิเลศตัณหาแห่งการแสวงหา การศึกษาสติปัญญาจึงถูกแบ่งออกเป็น 2 จำพวก พวกหนึ่งคือมัวเมาอย่างขาดสติปัญญาสามารถก่อปัญหาเพราะหวังผลแค่ความใคร่ แต่อีกพวงหนึ่งก็มีสติคิดได้ จึงแก้ปัญหาด้วยการแก้วิกฤติมาเป็นโอกาส ตามความงดงามของรูปแบบที่มีต้นฉบับของการปกิบัตทางเซ็กส์ของวัฒนธรรมทางฝรั่งต่างชาติในเรื่องการสลับคู่ แลกเปลี่ยนคู่นอนกัน ทางนั้นถือเป็นการบำบัดและพัฒนากระตุ้นพลัง และจิตใจอารมณ์ใคร่ต่อคู่ครองของตนเอง ซึ่งก็เป็นการผสมผสาน การค้นพบเซ็กส์ที่มหัศจรรย์ล้ำลึกจนเกินความคาดคิด เลยยึดติดและขจรขจายหลากหลาย จนเป็นปัญหาของสังคมของชนที่มีอารยธรรมที่ยึดแน่นกับประเพณี ดูเป็นผิดศีลธรรมไป

คู่สามีภรรยา เริ่มต้นการครองคู่ ก็จะผสมผสานไปกับการดิ้นรนต่อสู้เพื่ออนาคตภายหน้าควบคู่ไปกับเซ็กส์ ที่ยังคะนองสวาทครั้นทอดระยะนานวัน ทุกสิ่งทุกอย่างขอความหมาย และความหวังจะค่อย ๆ อ่อนล้าหมดพลัง แต่อะไรจะไม่สำคัญเท่าเซ็กส์บนเตียงนอน เคียงคู่เมื่อไหร่ จะทอดถอนใจเบื่อหน่ายที่จะกระทำมัน ทั้งที่พลังซ่อนเร้นแอบแฝง ยังเปี่ยมไปด้วยความต้องการ ต่างฝ่ายต่างถึงจุดนั้น ๆ คิดดูเถอะว่า มองทางข้างหน้าถ้าไม่มีอะไรผูกพัน เหนี่ยวโน้มทางจิตใจ ให้ตระหนักถึงเรื่องยุ่งวุ่นวายภายในครอบครัว จนถึงบ้านแตกสาแหรกขาดกันทีเดียว

ปัจจุบัน สถาบันครอบครัวมากมายที่พบความสำเร็จในด้านการงานและเงินทองสมบูรณ์พูนผลแน่นอนที่การตระหนักถึงความสุขใจในการครองคู่และการเสริมสร้างพลังทางเซ็กส์ให้มีค่ามีความหมายต่อกัน ก็จะยอมรับบทมหัศจรรย์ วิธีการแปลกใหม่ เข้ามาผสมผสานในการแสวงหาความสุขต่อกัน

นี่เอง เมื่อสื่อสาร รูปแบบเท่าที่หาความรู้ เลียนแบบมันได้ก็จะนำมันมาประกอบการต่อกัน ผลคือความสนุกสนานในความใคร่ที่ต้องระบายมันออกมา ก็ยอมรับว่ามันเป็นส่วนน้อยที่จะคิดกระทำมันได้ เมื่อส่วนใหญ่ที่ยังไม่หลุดจากบ่วงดิ้นรนเพื่อปากท้อง ก็จะไม่แยแสที่จะคำนึงถึงเซ็กส์บนเตียงนอนเลย

บทที่ 7

เข้าจุดสวิง

สังคมกับความชื่นชอบของการแลกคู่กันร่วมเซ็กส์มันเกิดมาจากพฤติกรรม การเรียนรู้หรือการได้เข้าไปสมสู่ ทั้งในต่างประเทศและได้ประสบจากในประเทศจะด้วยวิธีใดก็ตามความมันส์ความสะใจ ก็จะขยายตัวด้วยการบอกเล่าต่อ ใครกล้าใครทำใจได ก็ทำกันไปในระยะแรก ๆ อาจจะเป็นความสนุกสนาน จากคนไกลตัว มั่วกันได้

อย่างไม่ยั้ง เพราะไม่มีอะไรผูกพัน อันที่เราจะรับรู้มาเสมอ ที่การร่วมรักจะสุดฤทธิ์สุดเดช ต้องมีบุคคลที่ 3 หรือ 4 หรือเป็นมวยหมู่ จะสู้อย่างไม่ถดถอย เรื่องเช่นนี้ไม่ว่าฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชาย หากได้ถึงจุดนี้ต่อไปวันหน้าตัว ๆ จับคู่ จะไม่รู้สึกถึงจุดอารมณ์เลย

มูลเหตุที่เกิดพฤติกรรมสวิงแลกคู่

เมื่อฝ่ายสามีที่หมดอารมณ์ใคร่กับคู่ของตน การอยู่ร่วมกันทอดระยะเวลายาวนาน มันเกิดอาการเซ็ง และไร้ความกระสันต์ที่จะมองภรรยาของตนอย่างมีอารมณ์ แต่มักกลับมองภรรยาหรือสาวอื่นอย่างชื่นชม และมีอารมณ์ที่ต้องการ เช่นกันมากรายที่ฝ่ายหญิงก็มีอารมณ์และความรู้สึกไม่แตกต่างกับความไม่เอาไหนของสามีที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ หย่อนยานกับพลังทางเซ็กส์ นานวันก็ยิ่งจืดชืดและเซ็ง จนถึงขั้นอ่อนล้า ปล่อยให้อดอยาก คั่งค้างขุ่นอารมณ์ มากมายที่ก่อการกัดกร่อนทางจิตใจ ในพฤติกรรมเสื่อมทางเซ็กส์ต่อกัน

กลางวันต่อหน้าผู้คน ก็ดูดีมีอัธยาศัยเปรมปรี แต่ขึ้นเตียงปิดห้องก็เหมือนไส้เดือนเจอขี้เถ้า งอนเข้าหากันอย่างถือดี เหตุการณ์เช่นนี้ ต่างฝ่ายต่างเก็บกด เพราะบดอารมณ์ต่อกัน มันไม่ใช่ความผิดของใคร เพียงเป็นธรรมชาติที่ส่งออกมาเอง ถ้าคู่สมรสคู่ไหนกล้าหันหน้าเปิดใจ เปิดปากเจรจาแสวงหาลู่ทางแก้ไขปรุงแต่ง ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างเสียวเหนี่ยวความสุข ชีวิตคู่ก็จะหลุดออกจากภัยพิบัติไม่จับเจ่าอีกต่อไป แต่ถ้าคู่ไหนไม่พัฒนา ต่างถือดีถือว่าไม่ง้อกัน ต่างคนต่างหันหลัง ทางใครทางมัน ต่างเสาะแสวงหา เอาสิ่งที่ขาดจากคู่ของตน ยิ่งได้ประชดประชัน กลับยิ่งทำให้สะใจมันส์ระเบิด

เหตุการณ์เช่นที่ว่านี้ เราได้รับรู้ ผู้ชายแอบไปมีเมียน้อย ผู้หญิงก็แอบคบชู้สู่ชาย สุดท้ายกลายเป็นหยามหน้า ถ้าความลับเปิดเผย ต่างก็ต้องแก้เกี้ยว เอาตัวรอดต่อคำประณามของสังคม จนเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โต เสียชื่อเสียง ตลอดจนสร้างความบอบช้ำให้กับลูกเต้า ช่างโง่เง่าสิ้นดี

เท่าที่รับรู้มา จากประสบจำหลาย ๆ คู่ที่สามีภรรยา พาเข้ากลุ่ม "สวิง" ก็เพราะตนเองหมดสมรรถภาพ ไม่สามารถให้ความสุขกับภรรยาได้ สุดท้ายต้องตัดใจ ที่จะต้องเป็นผู้นำพาแสวงให้ภรรยาของตน ในขณะที่แม้ภรรยาของตนจะอดทนได้ในสภาพความเป็นสตรีก็ตาม อดกลั้น ไม่กล้าเรียกร้อง แต่ถ้าเจอสามีที่มีโลกทัศน์กว้าง การเต็มใจปลดความยึดติด "รักคือรัก เซ็กส์คือเซ็กส์" เสมือนหิวก็ต้องอิ่ม เมื่ออิ่มทุกสิ่งทุกอย่างก็ลงตัวต่อกัน เมื่อปัจจุบันความเจริญทางสติปัญญา การขยายความคิดในเรื่องเซ็กส์ต่อคู่ครอง ดูจะไม่ต่อรองเรื่องมาก รับสภาพกันได้ที่ต่างจากมีอะไร นอกเหนือจากกันและกัน และเคยรับรู้มาอย่างเรื่องจริง ที่ฝ่ายสามีต้องไปจ้างผู้ชายขายบริการในสถานแหล่งบันทึกต่าง ๆ มาช่วยให้ความสุขกับภรรยาตนเอง

ความเจริญทางจิตใจและ

ร่างกายมันไร้ขอบเขต อุบัติเหตุทางเซ็กส์ จึงเกิดขึ้นได้อย่างเหลือเชื่อเช่นที่ว่านี้ เรื่องการแลกคู่โดยคู่สามีภรรยาจะมีจิตใจด้วยการตกลงกันเอง ไม่มีใครโน้มน้าว ชักจูงหรือนำพาได้เลย

คู่สามี ภรรยา ที่กล้าเข้ามาสู่วงสวิงนั้น ถือว่าเป็นคู่ที่ป่วยทางเซ็กส์ของคู่นั้น ๆ เพราะไม่สามารถที่จะจับคู่ร่วมกันเองได้ อย่างสะอารมณ์ จึงต้องอาศัยพึ่งพาจากบุคคลอื่นมาช่วยสร้างพลัง และอารมณ์ให้ถึงจุดสุดยอด เพราะถ้าต่างฝ่ายดี ๆ หรือดีฝ่ายเดียว รับรองก็มาไม่ถึงจุดนี้ได้

เรื่องราวของความสามารถของคู่สามีภรรยา ถึงขั้นแสวงหาคู่ร่วมสวิงกัน ต้องผ่านขั้นตอน ของการตัดสินอย่างลำบากแสนเข็ญ เป็นไปไม่ได้เลย ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบังคับหรือกระชากลากถูมาจนได้ อย่างแน่นอน

การสวิงเป็นการสมยอมด้วยกันเองทั้งสิ้น ความละเอียดล้ำลึก สุดจะบรรยาย แต่พึงรับรู้ไว้เถอะว่า การแลกคู่นั้นไม่ใช่ใครคิดจะกระทำก็ทำได้ง่าย

ยิ่งมีคำพูดกล่าวหากันว่า "เอาคู่ปลอม" หมายถึงเอาหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา ตนเองมาแลกคู่คนอื่นก็จงตรองดูเถอะว่ามันน่าจะยากกว่าภรรยาตนเองเป็นไหน ๆ หญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาตนเอง มีหรือจะยอมทำเช่นนั้น เป็นไปไม่ได้ หรือการที่จะไปหิ้วเช่าซื้อเอามาเป็นคู่ดูแล้วไม่มีเหตุผลเลยที่จะทำเช่นนั้น มีเงินทองก็จ้าง 4-5 หญิงชายมาสร้างมหกรรมเซ็กส์อย่างง่ายดายมิดีกว่าหรือ เพราะการแลกคู่กับฝ่ายตรงข้าม ล้วนแต่เป็นคู่ บานฉ่ำบอบช้ำกันมานานปี ไม่มีอะไรดีไปกว่าเด็กสาวสวย วัยรุ่นที่ขายบริการได้เลย

ไม่น้อยที่นำเมียน้อยที่ฝ่ายเมียน้อยจำเป็นต้องเอาใจเมื่อฝ่ายชายผู้ส่งเสียเลี้ยงดูต้องการ ได้อรรถรสการสวิง เพื่อเซ็กส์หมู่ เช่นนี้จึงต้องยอมกระทำเพราะเป็นหนทางที่จะเรียกร้องความสมใจอยากของฝ่ายชายพร้อมกับสร้างค่า สร้างเงินทองให้กับตัวเอง

Nitomi

WOW!
ON THE SKY
ON THE SKY
ON THE SKY

เสียวโว๊ย...

ประกัน..เป็นความลับสุดยอด..
ไม่ว่าจะเป็นภาพที่คุณถ่ายเก็บ..หลุดโลก..หลุดจากเน็ต
อะไรก็ได้ที่คุณคิดว่า.. "ถึงใจ"

ใจ ถึง..ใจ

ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหน
เราจะตามไปถ่ายมาให้คุณดู

เสียวโว๊ย

surroundings yet enjoying all the comforts of a luxury resort.

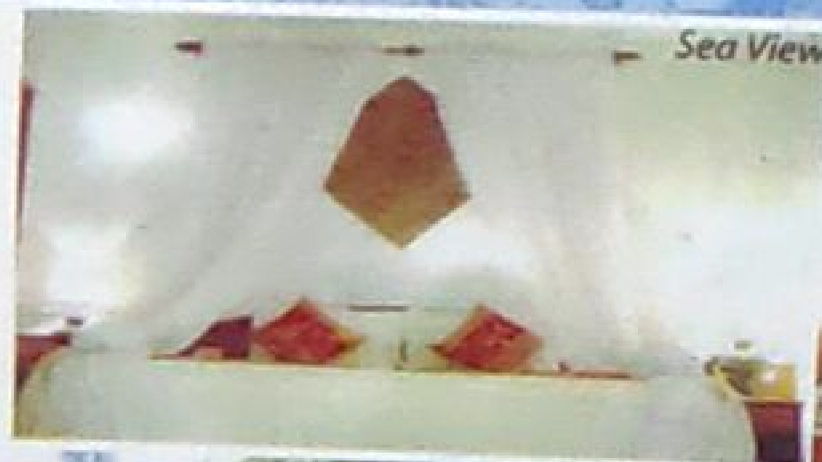
Honeymoon Suite, Beachfront

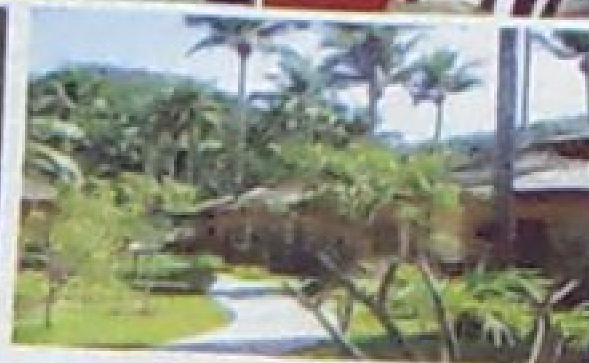

Resort Address:
57/6-7 Moo 5 Angthong, Koh Samui,
Suratthani 84140 Thailand
Tel. 66-77 421 721-7 Fax. 66-77 426 185

Bangkok Office:
Sinthanee Resident Tower, 125/6 Moo 11
Kannayao, Bangkok 10230 Thailand

Sea View

Garden View

"Amanda Restaurant"
The sunset best seen restaurant at beachfront provides buffet breakfast, lunch and dinner altogether seafood, western style cuisine and tropical cocktail are the orders all the time.

